

12 019 (2F)

Card

P. Cal .

220

[illegible]

رساله خواص الحوائج   رساله و باء   رساله حوائج

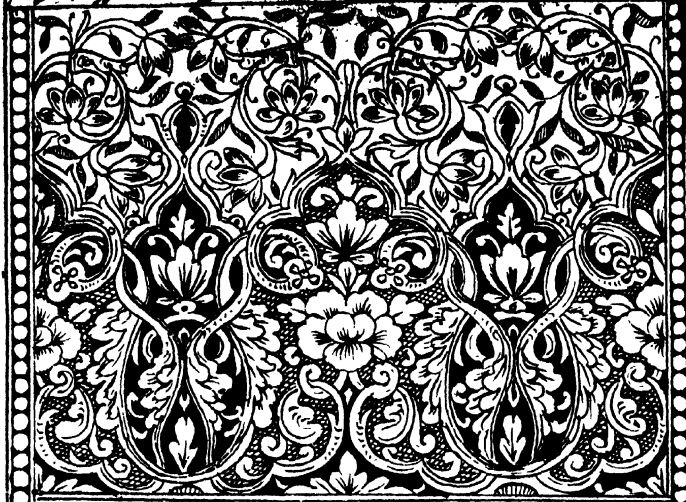
سالا کون مشرو سالا زبده الاصل رساله خشتی

[illegible]

دُرُ الْكَمَلِ الْمَطَالِعِ هِيَ بَابُ الْقَامِ اسْمٌ وَفِيهِ الدُّعَاءُ شُدُّ

بسم الله الرحمن الرحيم
 این کلمه که در هر روز بخواند
 خداوند عز و جل او را از هر
 گناه و خطیائی که او را
 در روز قیامت عذاب کند
 محفوظ دارد و او را در بهشت
 وارد کند

بسم الله الرحمن الرحيم

هر کس این کلمه را بخواند
 و صد بار توبه کند
 و صد بار استغفار کند
 و صد بار بگوید
 یا ارحم الراحمین
 خداوند او را از هر
 گناه و خطیائی که او را
 در روز قیامت عذاب کند
 محفوظ دارد و او را در بهشت
 وارد کند

بسم الله الرحمن الرحيم
 این کلمه که در هر روز بخواند
 خداوند عز و جل او را از هر
 گناه و خطیائی که او را
 در روز قیامت عذاب کند
 محفوظ دارد و او را در بهشت
 وارد کند

این کلمه که در هر روز بخواند
 خداوند عز و جل او را از هر
 گناه و خطیائی که او را
 در روز قیامت عذاب کند
 محفوظ دارد و او را در بهشت
 وارد کند

این کلمه که در هر روز بخواند
 خداوند عز و جل او را از هر
 گناه و خطیائی که او را
 در روز قیامت عذاب کند
 محفوظ دارد و او را در بهشت
 وارد کند

جان سببه و در گردن انسان دیده دل انسان شسته باشد تا جایی که ویس آبی باد
 که گنبد رضاء جوش قضا و قدر نام و گترین چاکران اراده اش تقدیر قدر عظم
 الا نام بیت شهنشاه سر قباب قوسین احمد مل و که بر پیشانی تقدیر مرقوم
 خوانش و موجب ایجاد آرای کامله ارباب تدبیر و باعث احداث احساس صایبه
 اطباء حقاقت تخمیر و مدار بر روز بروز و عقایق و موقوف علیه طه و تانی و تانی و تانی
 ستوده صفات اوست صلی الله علیه و علی اله و صحنه و سلم تسلیم اکثر اکثر الاله
 مجرم سران پناه سید ابوالقاسم عرف میر قدرت الله فادری عفی الله عنه و کن
 والدیه میگویی که چون این عاصی بانواع المعاصی از ترجمه حدود الامراض انفراس یافت
 بر زبان عذاب البیان گلگون چهره شوکت حشمت حال رخساره احتشام است
 گوهر شهابوار بحر وجود و سخا الماس ابدار کان حلم و حیا محبت و درست مروت زد
 عداوت و دشمنی شقیقت نهاد و جوان فطرت بزرگ را می گاه است موت پیرایه امان
 شجاعت و دلاوری را اگر ان بهادر یا قوت رمانی معدن بلیم گده رایچه بسجیت سبکه
 اجرا یافت که کتاب فیض انتساب تالیف شریف که تالیف شریف شریف الاطباء
 و المتطببین رئیس الحکماء و المتعاسفین بقراط و هر جالینوس بان افلاطون و عیسی و بطوطه
 دوران ریب نه عقل و است طراز چار بالشت انتقال حده بادشاه مملکت علوم عقلیه
 و ناز و امنی قلم و فنون عقلیه گاه هر علم ابدان اویان حکیم محمد شرفیانی ابن حاذق
 الملک حکیم محمد الکن خان ظله و سلم به و وجه لطیف و گلسته شریف است اما چون
 حریصان گلشت این جنبه تان صحنه گین بریل برداشتن آن از دهم موه مسود اش را
 قبل از نمودن نظراتی بملکیش از اقام نمودن باب یاد ستحانی رواج داد و دلاجرم تربیتی که

در بیان است هم سالی نامی نمی خور
 به محله غلش ای موسوم خست
 محفل خور فیض کجور غلش
 بیک بسطیله ارسه بیجان در
 و جوان الماور سند و بر این در
 سرات نود از افرام خرم وانه رجا
 و این است که بزرده قبول در

و در هیچ باب معدنی از زمین
 صید و مثال آن در وانی است
 چهارم و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم
 الماس الماس الماس الماس الماس
 و در هیچ باب معدنی از زمین

خلق او متوی در این
 غلبه بر خصم و مدد از این
 انحصار مقرر و مقرر
 جسیع بهر مصلحت و مصلحت
 عطا انگریز می باشد و اگر از
 و بهوشند یا بر فتنه و فتنه
 از دارد و اگر از فتنه و فتنه
 باعث از فتنه و فتنه و فتنه
 از هر چه مصلحت و مصلحت
 که فتنه و فتنه و فتنه

استخراج و از آن به جهت دست و پد و در زیر التوا ماند و نیز بعضی جاد و چهره اسم
 و و این بار غلطی که بسبب تصرف ناخیز یافت توجیه تا خلیل و کتب که بنحله اخذ و می است
 چون دار شکوی و دستور الهی و غیره با افتاده خلاف واقع واقع شده و که لک تغییر
 زبان سنسکرت بزبان هسکوک و ایراد بعضی دویه یونانیه با سیما و بیان گلهها و با
 کفایت کرنگها و باب نون مثال لک ایضا حسب ظاهر که مینویست اگر چه هر یک
 از آن توجیهی موجه دارد و از حضور سر پاس و ران است و الکل فی الکل فطرت و قطار اسب گل
 مجاز گشته قبطیه باب تحکم و تفصیل هر باب باعتبار حرف ثانی و تصحیح هر و الفاظ
 بوجه فاتیق و ایراد هر دو و اقتضای زبان هندی در محل لاتی و هر چه بدان ماند
 باید پرداخت مگر و اینکه نام آن در زبان هندی یافته نشیوه و در دار الخلافه شایع است
 حفظ الهی تعالی عن الشر و فساد کثیر الاستعمال و الوجود یک اسم غیر هندی آن فطرت مشهور
 است و با چهره آن از لفظ فارسی یا فارسی یا سوا که باید ساخت امر آن را به بلند تر است
 را مانده و تعالی نمود و مرا حل این را بر نهایی انصاحب اقبال پیو دم بلکه فی الحقیقه یکی
 افتاده نفس نفس و بسس تاسیس است دام اقباله حسن نامه مصرعه ای با وجها بهر چه آمده

قال المولف	بسم الله الرحمن الرحيم	مطلبه علیه به
برگ درختان سبز و نظر به شیار	بر و رقی و فترت معرفت کردگار	
گلهای گوناگون و در جهات موزون و طبیعت ساطع و برانی است قاطع بر اثبات خالق و حق	مراتب اید و مقدار اقل از این رخ می مجتبه فرمود و چه ضایع و دقائق از ابتدا نشو و نهاده	
آن بکار برده هر یک از اینها می خاصیت جدا تمیز نمود و چه سان دیده بصیرت را نور افکند	افزود سبحان الله مقام عرفان و عجب حیرت فرامی است که عیقول باین بدی ال	

و در هیچ باب معدنی از زمین
 صید و مثال آن در وانی است
 چهارم و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم
 الماس الماس الماس الماس الماس
 و در هیچ باب معدنی از زمین

نیز کرده و پسندیده و در آنجا
 خیمه خنک آن خنک و خنک
 صانع علی بن ابی طالب
 الله زامن و در خنک خنک
 چون کار کار کردیم از آنجا
 باز در کار کردیم از آنجا

در اول مرتبه آن است از طلبه شده اند و نفوس باین ادراک در قدم اول میدان معرفت تو
 زبان عجز کشوده اند و صلوات طبیات از اول تا ابد بر ذات اقدس مقصود لولا که لما خلقت
 الافلاک و حسب انک خلق عظیم و برال اظهار و اصحاب اختیار بذات مبارکش که نور
 مجسم است ما نور فشان مرتبه حسیض ظلمت را چه مناسبت که ادراک او صافش نمایم
 بیان تبرکه زبان بجز گشایم و الله در القابل شعر فبلغ العلم فیما به شر و انه خیر
 خلق الله کلام ما بعد را قلم این طور حکیم محمد شریف فشان ولد صادق المکاتک محمد الکمل
 تجاوز الله عن ذنوبها میگوید بعضی تراکیب مجرب اجداد که در آن ادویه بندی
 بودند دریافت آن احتیاج بکتاب بندی میشد در دل گذشت که کتابی در ضرورت
 ادویه بندی مثل تحفه المؤمنین و اختیارات ترتیب دهد تا در بر آورده خواص ادویه
 سهولت بود اگر چه صاحب ارشاد کوی حسیب و الهی فراده از اقل خود اعطی
 بها خیر الجزا قبل ازین انسلاک دین منسلک ده اند لیکن هم قدر قلیل تو مقیم اند را قلم
 با کتب بات هر دو بر گران شیار و دیگر از کتب بندی مع باره که خود یاد دست نهاد
 نموده هر صد فرصت وقت بود که چهره ادویه و ما هیته آن خود تحقیق نموده کتاب را تمام
 نماید زیرا که حکما هستند و مترجمان به طرف متوجه نشده اند مگر قلیل از قلیل ادویه رسو
 اند که بسبب عدم فرصت نامت در طاق مهلت مانند تا آنکه دو سه مستکلف کوید که فر
 کندی معلوم و سوده متفرق مضایع میشوند از آنجا که تعید این دو از حد گذشت و حقولیت
 از آن هم در این بین گشت همت بر ترتیب او در زانی که محصور از دست کفره بود و هیچ کتاب
 معتبر ضربه مصمم کوید و ما شایع شریف در خاطر رسیده اگر خدا ایضا و حضرت عطا فرمایند
 سعی موافق و تفرقه چهره و ما هیته خواص موافق قواعد یونانی و دریافت خود خواهرت بالفعل

نفع به صاحب تحفه المؤمنین
 گوید که چون طالع و قدر را از هر یک
 بقدر سیم سیم کرد آنست
 یکمین وانی ترتیب بند و بعد
 در آن فصل گفت و گفت و گفت
 خود تعارف با به و داشتند با خود
 نگاه دارند و حال صانع قطع نمود و در
 او بر این سیم و در سیم این
 باشد اگر چه در این کتاب

بزرگ خلیق نمایند و برین
 در زمره در زمره
 که حاصل آن کتابی در زمره خواص است
 او با خود تقویت دل نماید و از دیدن
 خواصهای توفیق پریشان ایمنی بخش
 و غنیمت توفیق معده و در جنت کلام
 در زبان سوم سوم و قاطع زلف الله
 و در بر این صفت حصه و قیمت این
 و مستحقان و کمال آفتاب

بهر در این سیم و در جنت کلام
 سوره و در جنت کلام
 از آنکه در سیم و در جنت کلام
 در سیم و در جنت کلام
 از آنکه در سیم و در جنت کلام
 در سیم و در جنت کلام
 از آنکه در سیم و در جنت کلام
 در سیم و در جنت کلام

استخراج دو ازان سهولت است و در خیر التوانند و نیز بعض بعض جا در چهار اسم
دو ازان غلطی که بسبب تصرف ناخین یافت توجه ناخین کنی که بنحله ناخذ و می است
چون دار مشکوی و دستور الهند و غیره اتفاقا در خلاف واقع واقع شده و کند لک تغییر
زبان سنسکرت زبان شکو و ایراد بعض ادویه یونانیه با سیه و بیان نگهادر با
کاف و کر نگهادر باب نون امثال لک ایضا حسب هر کما میغنی نیست اگر چه هر یک
از توجیهی موجه دارد از حضور سر پاس و ران است و الکل فی الکل فطرت و متعارف است و بگل
بجا گشته قبطیر باب است و تفصیل هر باب باعتبار حرف ثانی و تصحیح و حیرة الف
بوجه فایق و ایراد هر دو و حسب مای زبان هندی در محل لاتی و هر چه بدان ما
باید پرداخت مگر و اینکه نام آن در زبان هندی یافته نمیشود و در اختلاف باهمان
خطه الهی لعاب عن الشر و لغا و کثیر الاستعمال و الوجود یک اسم غیر هندی و الفیات

خوف و باعث سرعت ولادت و
قبله رحم و سدس او بالغ مرغ و لایق کاه
انجام اقدرد و مرتبه و از سر و افات و
جسب بدیهه صفت بی مانند و اگر از
علا انگری ساخته گین او از لاس کنده
و پوشند با برقی دست چپ بند بر عین
از دارد و نگاشته اشق خطه الماس با تو
باعث اینی از صاف و اگر از اطفان
از صرع محفوظ ماند و نیک خوش
گذشتن او بر دزدان مفت دست بفر

افاده من این مجلس این است
قال المؤلف
بسم الله الرحمن الرحيم
برور قی و قدرت معرفت کردگار
برگ در خان نبرد نظر و شیار
کلمای گوناگونان و در جهانمزد و لیلیت ساطع و برهانی است قاطع بر اثبات خالق
مرتب عالی و مقدار قلیل از این مرغی محتجب فرمود و چه ضالیع و دقائق از ابتدا نشو و نما آنها
آن بکار برده بر یک نام نهجی خاص کیفیت جدا تمیز نمود چه سان دیده بصیرت نورانی
افرو و سبحان الله مقام عرفان بوعجب حیرت افزای است که عقول ماین بدی

و بنین و بزرگم را می نیکوینصفت
فرا موده واقویت آن منفی و خوردن
المان سوده موجب پاکست و سادات او
و کار ایشان بی نیاز خوردن و رخسار
و چشم که جان المان اگر صاحبانم
و فالج بر زینت فعل فرات تو بیا
او می باشد هر که بگوید ازان بخورد
در اعمال ناکست هم سیرا فصل
بی بی می جان است در دیر اول سرد
و در دهنم و از غصه اص او سست
چون گردانده

نماز کرده و سپید بر سر او رک
 پنجم نخل جوان آبجی نخل
 صبح علی بن ابی طالب کند یکبار
 خدایم زانکه در او نهیست
 از داد و در او که در او
 دم بخوابیل کند و فرج اسرار

در اول مرتبه آن است از طلبه شده اند و نفوس باین ادراک در قدم اول میدان معرفت تو
 زبان عجز گشوده اند و صلوات طیبات از اول تا ابد بر ذات اقدس مقصود لولا که لما خلقت
 الا فلان حسب انما خلق خلق عظیم برای اظهار و اصحاب اخبار باذات مبارکش که نور
 جسم است مافوق مکان مرتبه جفیف ظلمت را چه نسبت که ادراک او صافش نایم
 پیران نیز که زبان عجز کشایم و الله در القابل شعر فبلغ العلم فیما بشره و انه خیر
 خلق الله کلام اما بعد را قلم این طور حکیم محمد شریف نخلان ولد حاذق الملک محمد الکمال
 تجاوزه اند عن ذنوبها میگوید بعضی تراکیب مجرب اجداد که در آن ادویه نهی
 بودند دریافت آن احتیاج بکتب بندی میشد و در دل گذشت که کتابی در دست
 ادویه بندی مثل تحفه المؤمنین و اختیارات ترتیب و نه مادر بر آورده خواص ادویه
 سهولت بود اگر چه صاحب ارشاد کوی حمص است و الوه زاده از اقالیم خود را عطا
 الباخیر النجرا قبل ازین انسلاک درین منسکات ده اند لیکن هم قدر قلیل بود و تمهید اندر اقم
 با کتب بات هر دو بر گران شمایا و دیگر از کتب بندی سعه پاره که خود یاد دست نهاد
 نموده مرصده فرصت وقت بود که چهره ادویه و ماهیته آن خود تحقیق نموده کتاب را تمام
 نماید زیرا که حکما نهی و مترجمان بی طرف متوجه نشده اند مگر قلیل از قلیل ادویه رسو
 اند و بسبب عدم فرصت نامت در طاق مهلت نماند تا آنکه دو سه مستحکم کرد که فر
 که اجماع معلوم و مسوده است و متفرق مضامین میشود از آنجا که نقد آن نسبت از حد گذشت و مقبولیت
 صرف است هم و بر این گشت همت بر ترتیب او در زانی که محض از دست کفره بود و هیچ کتاب
 معتبره خبر بود و مصمم گردید و نامش شریف در خاطر رسیده اگر چه اشیا و فرصت عطا فرمای
 سی موفور و در تمام چهره دایره خواص موافق قواعد یونانی و دریافت خود خواهد نوشت با فضل

نفع ده صاحب تحفه المؤمنین
 گوید که چون طایفه را از هر یک
 بقدر سس در یک کاشته اند
 یا کمین وانی ترتیب بند و بسرا
 در آن خاکست و قو و صفا
 خود تهاست با نیت و شسته باشند
 بکار اند و حال صغی فطخ نمود و در
 او بر این نیت و در این نیت
 باشد که بر سر او در آن کما است

نخل بنخل نماند و برین
 در زمره در زمره
 که حال آن نخل روزی نیست
 او با خود تقویت دل نماید از دیدن
 خوابهای خوش و پریشان اینی بخش
 و غمخوار نموی سده و بوی خوش
 در زبان بوم بوم و فطخ زلف لدم
 و در بون و غنچه حصه و غنچه بران
 دستقانی و فطخ و فطخ
 بهر در آن فطخ و فطخ
 سعه و فطخ و فطخ
 از یک دهنده و در یک
 در زمره و فطخ و فطخ
 از زلف لدم و فطخ و فطخ
 باز و فطخ و فطخ
 لای معرفت و ولادت

در مورد اسوده مانند سر و چشم
 انجی کشنده ازین سبب که در چشم
 در سبب چشم سبب که در چشم
 در سبب چشم سبب که در چشم
 در سبب چشم سبب که در چشم

نون یعنی بکین شور و لطیف و شبنمی هضم است و برآز بهسانی برآرد و مولد کف و صفرا
 و باد و کاهنده قوت باه و نرم سازنده اجسام سخت است و در چشم و فساد خون را
 صفراوی شور تولد کند چهارم کثافتی کاف و سکون را فوقانی نهدی یعنی تلخ
 تیر و سبک است صفرا و باد افزاید و کاهنده شیر زمان فریبی ابدان افراط آن و هم
 اندیشه و فساد خون خشک است و سوزش اعضا بهم رساند پنجم کثافت بکثره فوقانی و
 سکون کف و ماد فوقانی نانی یعنی تلخ و تند که اطباء یونان حریف گویند سرد و خشک
 و سبک است و تشنگی و بی هویتی تب صفراوی تلخی بنشاند و افزاید باد و شتهای
 طعم و شیر زمان حیوانات لطیف سازد و افراط آن در سردی و سختی گلو و اندیشه و
 ترس بهم رساند ششم کلهاری یعنی هر دو کاف و و الف را ز جمله یا تختانی
 یعنی زحمت که از اعصاب گونید خشک باد و فست و اندامی جراحت نماید و جس
 اسهال کند و افراط آن نفخ شکم و درد دل و جگر پیدا کند و معنی سبب که کلهاری بدن است
 و آن مخصوص با ویه و تراکیبی است که عشت خفصه و طول و عمق و قوت قوی اعضا
 ریمه گردد و نیز از آن ادویه که در معالجه اکثر امراض کجاریه اطلاق میکنند و هر دو
 در سبب حروف او نوشته شد و اقسام او را نیز آنجا بیان ساخته و تحقیق حروف
 اعواب اقام در سبب حروف آنها بیان کرده آید و آنکه نوشته شده که فلان
 دو دارند و در فارسی فلان دو است مثل آنکه کلهاری سبب خطیبان است و فوق
 تحریر اعوه است و الا در اکثر مخالف یافته میشود باب **الف فصل لال**
آب

بدل سبب که در چشم
 در سبب چشم سبب که در چشم
 در سبب چشم سبب که در چشم
 در سبب چشم سبب که در چشم
 در سبب چشم سبب که در چشم

از آن که در دوزخ
 بلان صورتی که در دوزخ
 بنده در دوزخ
 از قهر بدم ایند و گویند شراب
 در جام زهره است نیکند داد
 نظیر آن نموی بصیر و موجب جلال
 آن تخم باد و نیلیق در گردن دافع
 صبح و چون شکل سفید بران نقش نموده
 در زهر دست چوب پوشند بخام
 نفع دهد از حضرت امام رضا علیه
 السلام روایت که اکثری

بدر خمره و خفا و نوبی بار و سوده انبه باضافه و حذف مذکر آمده میوه ایست در اکثر
 در لایق عقیق در دوزخ
 در لایق عقیق در دوزخ
 در لایق عقیق در دوزخ
 در لایق عقیق در دوزخ

که در خان اوده باشد شایه نماید
بروینکه در اودانان مقول
انظار هم که از شر مخالف
نمیند خود را در میان سنگان
و این شخص خات خود را در فرار
بهمراه فرار پیش گیرند
و در کار انهم در لشکر راه یافته
و در صاف خاص نموده و از اتفاق
و در این شخص باشد

و از دکن مره بر گزاهدی
او را شناسد این قوربان
در ملاکب اهل راه یابد
فصل فیروزه فیروزه
هر دو دل ارد در رسم
از خاص فیروزه است کارش
باصنافی و جواهری و با
که او که رفتی شود و ملاقات
و در حق عاود

لیکن در اقم ترش او هم خالی از حرارت نیست و شیرین اورا اطباء یونانی در دو دم گرم و سرد و خشک
نوشته اند و در تقویت باه و کرده و سده و کثرت غذا و نعیم بدن لطیف طبیعت و میکودانی
و ساف و زور اقم تجر بسیده و بجهه بسیر و در ب تقویت دل و خفقا نغیر نوشته اند لیکن
این مقدار این حکم را یعنی نافع بودن خفقا را مطلق نمیدانند زیرا که در چند جا بصاحب خفقا ن
حار حث اند و باو خفقا کشته و مضر جگر نوشته اند و مصلح آن بوز حکیم علوی نجاشی در حرم بنویس
که اگر مضر جگر خواهد بود ترش و سبز اورا اقم کی از امر اند و پستان را علاج ضعف جگر و استسقا
نموده و از ان امراض خفا کلی اورا حاصل گردیده بود بعد از دو سال با سال در استعمال
آن به کثرت نمود زان قبلیه منقضی شده بود که مرض مذکور نکس نموده و دیگر جاب هم پیش آمده نمود
حکیم علی مغفور در شرح مفردات قانون مینویسد که از صوت این سیه که مشابهت برده دارد
در یافتیم که مغفیه کرده خواهد بود بعد از ان در امراض کرده استعمال کردم بسیار مفید یافتیم حتی که
حمی ق که بشا کثرت کرده بود استعمال کردم حمی مذکور را مل کردید قول حکیم علی مغفور در نظر
این بمقدار و دست نمیدانم زیرا که هر گاه حمی ق حاضر گشت پس مجرد علاج سبب عبات از صلا
مراج کرده است بکار نمی آید مگر آنکه علاج او هم فی نفسه نموده شود و دو ا نافع بخصوص مرض مذکور
باشد مگر آنکه گفته شود که انبه سرد و تر است یا آنکه تقریر کرده شود چنانچه حکما قدیم اهل هند و سمرقند
که عبات از طلا کشته است تقریر میکنند در نافع بودن او بجمی ق یعنی مگر آنکه اگر چه گرم و خشک است
لیکن تقویت سده قوی نماید پس چون صلاح پیدا نشود رفع پوست مرض نماید و طبیعت
هم قوی میگردد و از حرارت خریه باون خالقها میفرماید و مخفی عالم فرقی نیست که هر وقت تقریر
خالی از تکلف و بعد نیست یا آنکه گفته شود که مراد او از حمی ق حمی که مشابهت بدن بهد زیرا که هر گاه
که حمی ق که شب طبیعت تر و نزال مرض کنونی مشابهت بدن بهد زیرا که هر گاه

مفرد و سوات و مشک
با حکایت ابن بطارود بیان از صفای او است
فصل نموده اند هر چو که از سر گذرد
بگوید و شعرش در دسترس است آن وقت که آن
برای لایب می است و بهین بیت نشان
فرزنده را از صغری نمایند و پیشتر
زیر که بهیبت ایشان را از نظر مردم کم
یکند راقم گوید که این کلام من حق
۱۰

[illegible][illegible]

و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا

باد و بلم و جدام و جرب زهر باد و مائل و مجرب و بیماری پسر و گول و بوش و امراض و جگر و استقا
 و گرم و شکم و درخت اگر که گل سفید و پسته باشد اگر او را یا پسته بر شاخ او بندد و الا بار بگیرد
 و هرگاه در روز یکشنبه بکشد و شتر واقع شود و کل زیتون در زیر آن خست نهد و حلوان و فنج کند
 و قدری ریخته نیز نه پس برگ و شاخ و پوست و تنه و بارش بسته و در سایه خشک
 کرده بسایند و سه هفته از آب شیر کاه و دو دو و متقال بخورند و شیر و برنج کن صنف و
 ناتوانی و پیری و مرد و جوانی آرد و هر که او را این مطیعش گردد و اگر گیاه بخورد عمرش دراز شود
 و قوی گردد و اگر از پنجه او مهره ساخته بر بازو بندد و از سبب جن بر روی سحر و تپا می آید
 باشد و اگر زنی پنجه او را ببول خود ساید و در فوج شایه کند شوهرش مطیع گردد و از پیش
 مهره کوه بشیر یکبار شاخش بر آید پسته بر کند و جماعت نماید و بطور ازال اثر می آید
 و هر زنی که بخش یکتقال باب بهنگه بخورد با گرد و بخش با خون بز و مسکه کاه با سخته در
 کشند تیری نظر افزاید و در دهنش آرد و که شیر آن هر دو قسم زهر است و لاسهالی غایت
 سخت آرد و بسیار گرم است و آنچه تجربه آمده است اینست که برگ محمل اورام اند و نمبر و مخرج
 است و بنور و دلهارا تحلیل و نفخ نافع بود و اگر شیر بخورم برسد باعث درم و خارش و قرح است
 آل بد بمره و سکون لام هم مجنبه است صاحب دارا شکم بی چنین نوشته و نیز بعضی غره چنین گفته اند
 لیکن حقیر بر دورا ملاحظه نموده مجنبه یعنی فوه چوب باریک می شود و آل سیره رنگ مایل زرد
 چوب باریک آوت بهکت بد بمره و کسر دال مملو و تشنه مار و فتح بار و موحده و خفا و
 و فتح کاف و سکون نام و فغانی تر حبه او آفتاب است نام کلی است سوج کمی نیز گوید و خوش
 در طوبانی مثل قدم و برگش مثل گلش در زرد طلای و رنگها و دیگر هم در میان
 و انگه دارد و گویند هر طریقه آفتاب میگوید با نظر او میگوید و دو قسم نوشته اند خورد و بزرگ هر دو

و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا

و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا

و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا

پادشاه و قلیق او طرف چپ
اور افع کاز در دست و
کلیست در دست و
قبران بجای و موییت و رضا
سینه بسته باخو با عیشت
بانه قیراط و دشمن او

و چون انکار کرده است باینکه

است که شخصی آنجا بگذشت این ملاوس روایت کرده و ششیا طین را در یکند و این اثر که میزنند از او میگردد عالم جدید باعث اینی از بد علوم میگردد که در دست

لیکن به سطرانش کند در سطر اول
 آن حدیثی صحت باشد در ردی
 که انگشت شری به از انگشت
 از انگشت انگشت حضرت زینب
 نوشته آورده اند و این رسم
 که عثمان بن ابی بکر
 گفت من بنویسم از عالم
 حضرت جعفر صادق علیه السلام

و او که بنویسد و توره شهر مینویسند و زبان دار الخاقه شایه جهان
 می دانند و آنکه درخت او کلان باشد و در کناره کشت میشکریکارند از توره میگویند و درخت را هر
 خور و می باشد بقدر یک نیم گرم میگویند و هر درخت بهر از توره و توره را بهر میشکریکارند و درخت را
 و هر را بهر که کند در و می نمایند و در خریف میکارند و آن توره کلان دانند و هر خور و توره اندکی بود
 و بالجملة غله مشهور است در اکثر بلاد هند یافته میشود و خشک است و بکافض و دافع فساد و طعمه بلغم
 و خون فساد و هر و بلغم رخت و اندک شیرین و با انگیزه و زرد محرق گرم در دوم و خشک و سیم و مقوی
 سعه و تقیل و نافع با مرض مغنی با و چون او را اول یکد و جوش آب و آن آب را در و کرده و آب
 دیگر بزند و نافع بویست او میشود و اگر شیر و است بپزند و نافع بویست آن در صورت اول از راه حرارت
 بویست آن در صورت ثانی بسیار بسیار میشود و اگر برگ او را در آب جوشانیده از آن مضغه کنند در
 دندان بر دندان سی و بهر را شافع گویند و از بضم غمه و سکون را در جمله و ال جمله و بعضی عوض
 جمله یا و فانی هم نوشته اند یعنی آب است و خواص که با هر که دارد آن را نفع غمه و سکون
 را در جمله و فتح خون و در و فانی در اکثر خواص و کاه و بیش است که نهدی همگی گویند و مفید و صاحب
 که روز بروز لاغر و نحیف تر شود بهاری گاو و شصت و سی گویند از نفع غمه و در جمله و فانی
 و ال جمله که گشتن به برگ انجیر دارد و برگ نرم و ساقش با بقدر و در و جوش مثل فی محبوب و
 شمش در جوشهای پر خا و در و دانه اش بقدر قهوه و نقطه بطور کافه و بهر سیاهی سفیدی امیخته
 و قسمی از و منخ سهر و شیرین گرم و کران و نافع و تلخ و نفع شکم و آمار و اعضا و در و در و دانه و
 صلیح و استقار و پختنی نفس و سرد و بلغم و خلد و ام بات که فساد داده خام است و غم و گرم
 و مهل و دافع فساد و در و منخ و تخم او محلل است جمله علتها با و در نافع بود و مهل است بقدر یکد و توله
 در آب حلو که اندکی گرم نموده برای تلخ شدن بداده شد نفع بین نموده و قوی و تلخ نمیدارد و کوبیده

۱۸
 بر آورده میشود و در سبابت
 به اینجای میل میشود و از یکد
 بر آورده شود و باشد و در سبابت
 در شبیت خدا و در و در و در
 او میشود و چنین دفع است
 از و جوشم بر او و در و در
 نجاست و جوشی آن را بر و با و
 بهر و در و در و در و در و در
 محافظت نما از آزار اسراف و در
 نهالی و تبارک است نه

ساله خواص البجای
 بیخه عالم شایه
 احاط آن از تصنیفات
 اشرف الحاکم حکیم
 شریف خان
 نفع

در کف عالم آریه
 و صدای علی عرش در طواف آریه
 کشت که بخت قدر و این
 کم سنگ همدار باد

شش بخش خصل و دانستن
 هم بر سر یکدیگر در بیت سی برتر
 کرده شد فصل اول در بیان
 حدوث و بار بار دانست
 که و بار اصطلاح اطلاق دادی عظیم
 است مراد از اسباب ارضیه
 یا سادیه و حادث می شود ازین فساد
 و بطلان و چون هیچکدام درین فساد
 از بار بیهوده نمی کنند اسباب
 سادیه و غیر کات افلاک است

۲۰

که موجب است خند و در بار
 می شود و بعد از آن که کمال است
 از خبیت بغداد نجوم و علم
 طب از انجیل می نامد اسباب
 ارضیه پس بخار است
 از خلط و سودا و ساد و خونی
 و سكون و صفه و این فساد
 یا است یک شفته و این فساد
 رویه باب و دیوار است
 که طوبی بسیار است بسیار
 قابل تغیر و با دهن کرده شود
 که سخته باشد و

قویست و در خاص گر که مضرت او بجزیره نیست بهاروی زیاده است میگوید که قلعاست
 لیکن در جزیره بر گهای خلاف بر طاهر است چنانچه حسب تخفیف المونین نوشته که برگ او شباهت برگ کلبه
 که آنکه نقشه و خط از آن سنج است و دیگر جزیره را تطبیق می توان داد و مزاج قلعاس گرم نوشته اند
 و از بعضی اعراب که پرسیده شد اینها می گویند که قلعاس هم اوست و اسد علم بالصواب
 اگر نفع نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است اگر می بیند نفع نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است
 یا تخانی دال مصلحت است که در نوعی از کبیر است و در مصلحت نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است
 و فتح مصلحت الف هم است و در باب یاد فصل السین المصلحت است که در مصلحت کاف هم است
 سکون مصلحت مصلحت نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است و در مصلحت نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است
 اگر کم کند نیز گویند و قسم دوم مان کند است و کند نزد اینها اسم نفع است که چون نباشد چون
 زمین کند و پنجه را که چون نباشد مصلحت نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است و در مصلحت نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است
 و در مصلحت نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است و در مصلحت نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است
 و لام اسیر که نفع نمره و سکون مصلحت مصلحت نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است و در مصلحت نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است
 و الحاق الف صاب من خود و در یک می دانند بطعم شیرین و دفع خدام و دفع افلاس نیز نوشته و
 بعضی گویند که اسیر اسم اکلیل الکبیر است و شبهه در شهر بخیری دیگر است و اغلب موافق نوشته
 صاب من خود مرادف اسیر است که در بعضی خواص چون افرو و نمنی و دفع فساد حمت
 هر سه خلط و بودنی سرد و سبک افق اسیر است و در بعضی کتب هندی اسیر کار ارفع بوی
 خوی بدن و استسقا و ضعف و لاغری تن اثر نیز نیز نوشته اند و اسد علم اسکندر نفع نمره
 و سکون مصلحت مصلحت نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است و در مصلحت نمره و سکون را در مصلحت کاف هم است
 سفید رنگ طوفانی بقدر نیم گرم می شود و کند به مقدار شکر بود و خوشک است و شباهت شفاقل مصری

زخاف سوزنا و بسیار است بسیار
 از یک بلبلد و یک است بسیار
 و دانند که کاسی بسیار

از سبب مذکور در این کتاب
 بسیار معلوم میشود که این
 از دین زمین بیکر در دو سه اوج و
 معلوم از یک بیکر در دو سه اوج و
 در بیان یک در دین و یک
 و او شش خلق آن را که از چهار

در یک اوج یا بر یک گت و از خود و نرم و بار یک و نهال او از زمین اندکی بالا بر آید مقدار
 سه چهار گره رخت و تلخ و گرم است و مهبی و دفع فساد و باد و بلغم و اما اسر اعضا و برهه از جمله این
 است و پنج کاکنج نوشته اند هت اکر بر غره و سکون بن همله و کستره فوقانی و سکون
 و فتح راه همله الف هم شال برنی است استهل نهشانی ضم غره و سکون بن همله
 ضم تار فوقانی و خفا و سکون و او و لام و فتح بار سوجه و خفا و سکون نون و فتح نا
 فوقانی هندی و الف و کسر کاف و سکون یا و تحا هم بر هت است مهبی با و بنجان بزرگ
 بدان مهبی که شجره آن شا به شجره با و بنجان بود استهل بد مهبی که شجره و سکون بن همله
 و فتح بار و خفا و سکون لام و فتح با و فارسی سکون ال همله و فتح نیم و کسر نون سکون یا و تحا
 هم بعضی قسم کول است در زمین که آب شسته باشد روید سرین تلخ و شیر بودتی و خون اسهال
 و فتح ک و بعضی گفته اند که کل سرخ است او سیر ضم غره و سکون بن همله و یا و تحا
 و راه همله هم سست که در تابستان از و خشیانه ساز غم و او ضم غره و یا و تحا یکم و دفع فساد
 بلغم و صفرا و خون و سکون تشنگی و مافع آبله و جوشیدگی و سوزش اعضا و شواری بول و مافع
 و باد و شور و نمک است با خالصه در تقویت معده و قبض شکم و در ب در تجربه راقم نیز آمده
 فصل الشین المجره شت برگ نفتح غره و سکون بن همله و کستره هندی و فتح بار سوجه و راه
 همله و سکون کاف ترکیب می شملر و او شت تکانه و معنی شت برگ هم هت و اسما
 او ویه روده پر روده کا کوئی چتر کا کوئی میا هتا میا جوی که یک این ترکیب سرد
 مهبی متوی اعضا و مولدنی و نیز زمان محیل و دفع فساد و صفرا و باد و سوزش و اما اسر اعضا و
 او ویه این ترکیب کشمیری اندک حالا اکثری اندک شت کن نفتح غره و سکون بن همله
 و کستره فوقانی هندی ضم کاف فارسی و سکون نون هم غرای است مونه که کجده و پنج و جبه

فاسده از زمین صغیر و در
 بهار مخلوط شده در هوا و باد
 پیدا کرد و هوا را سست و تنگ
 در دل نفوذ کرده روح که در دل
 است از راه فاسد و در طبوبات
 و اخلاط که مجاور دل است سبب
 مجاورت فساد یافت و گرمی
 بسیار پیاخته در ساجی هم
 به طبعه از زمین انتشار یافت بر

تمام اخلاط بدن فاسد شده
 امراض و بایه حادث خواهند
 شد و اکثر خلق باین امراض مبتلا
 میشوند و اگر بخواهند که این امراض
 را دور در بدن اینها بکشد باید که
 تمام باضعیف القوی خواهد در
 خلقت و خواه از طاع یا غیر آن
 بوده باشند و کسانیکه استعمال
 هم بیشتر کنند برای تاثیر و بیا یازد
 در مواد بسیار که از آن
 میشود فاسد است اینها که میباشند
 و اوست میانه و در روم که
 در خلیف که باران که در باد امراض
 مذکوره قبل مردم را عارض
 میشود فاسد است اینها بسیار
 میباشد و در عت اینها که

[illegible][illegible]

نشان بودن و باز اسباب
 خلاف غلبه فضل سابق
 کردن غلبه آن نفس
 سکونت بسازند و زیان
 جانوران که در زیر زمین
 کثیر در عالم و مردن در آنجا

از بیان حالات که بر بضاعت
 و بالاحتیاج میشود مرض کثیر
 الاضطراب بشود و عقل عظیم الکر
 و بعضی آن مرتبه مضطرب
 مختلف روی الحال میباشد و در وقت
 ضیق نفس و عطش میشود و گاهی بجان
 میباشد که اگر آب از دهن نهد
 از راه بینی خارج گردد و در روز
 اول هلاک کند و باشد که بپنجاه
 روز امتداد کند و کم است که خلاص

۴۸

شود که بیکبار و باران
 تا بیکبار و وقت مردن رنگ
 چهره و چشمان بسیار شود و باشد
 که چشمان سرخ شود و زبان خشک
 گردد و پس از آن حرکت بپوش
 شود و متوسط بعضی گردد و بپوش
 و نیز سرخ عظیم بپوشد و حالت
 شل خفای عارض گردد و چشمان
 شل گردد و در زبان بعضی

و اینست در انظار بسیار است و قلب او را از لیمو کلاست و میسازند و تحلیل و هضم و تسکین و جمع
 و طبعین که تجربه در آمده اهل جاگیر می لغت نموده و بیم و سکون لام و حیم فارسی الف مخفایند
 و کسکاف خار و سکون یا تختا و کراهه جمله و بار تختانی نیز ترش درخت هندیت بقدر
 غلبه الشلب و طول درخت کشیده و عرض آن از بالا بقدر آن گرم و سبک است و بهی هضم طعام دفع
 شکم نهی بود و بهی و خدام و حابس اسهال و دفع فساد و باطل و خون لیکن صفرا و کثیر است و باطلی است
 بنده و شش و کبده و بیم ساکن و کسک لام و سکون یا تختا و حیم فارسی الف مخفایند
 و بر هر دو طرف شانه های باریک او برود و شب یکجا شوند و صبح جدا دانه های در میان هر
 بصورت با قلا و در حجم زیاد و عرض کمتر از شیری که در دایره نصف دایره و بعضی کم و بعضی
 زیاد و حسب تخته المومنین نوشته که در خشت شل خشت از ظاهر اسباب عدم رویه اوست و ترش گردان
 و دفع با و افراشته صفرا و خون نجاسیت رسیده او طبعین شتهی طعام و دفع اگرانی
 و خشک و سبک و نفوی ملی و دفع نامدی راه و دوران هر و سکون شکی و ضعیف و درین
 حرارت و دفع شش و کسکوت صفرا و تقویت دل و شتهی بجز راقم در آمده آهسته آهسته
 بر اقبال طبیعت انومی و دفع سمیت هوا حار نایب و مرایم او خصوص مرایم قسم سرخ او
 بسیار لایع و مفید بسیار مذکور و کل املی را بهر اه کثرت پنجه بخورد بسیار لایع و سکون صفرا
 و طبعین طبیعت و برای آنکه خنثی شتهی مفید و محک زله امرت پهل کبیره و سکون بیم
 و فتح راه جمله و سکون تاد فوقانی و فتح بار فارسی مخفایند و سکون لام لیمون شیرین را گویند و در
 راه جمله در راج نبوی پهل پهل و لی کبیره و سکون بیم و فتح راه جمله و سکون تاد فوقانی
 و فتح و او و نشد به لام و سکون یا تختا هم گوی است و بجای داد اکثر با و موحده خوانند
 امرت بی امیا لغت نموده و سکون بیم و فتح بار موحده و الف و فتح راه جمله و سکون تاد فوقانی

عیار و جاد باشد و در آب
 با کلبه بسیار و در آب
 و باقی بعضی عظیم و در آب
 دست و پا و بیداری و در آب
 نهند اسهال زیدی و در آب
 خنثی و در آب و در آب
 و در آب و در آب و در آب

اجبا ناوخته زبان اختلاط عقل نند وادون شش شش
 دست خاد بدن عوض بوسه زدن از زانو
 و دست که بوسه بدهد از زانو غایب گردد و حدوث خارج
 و وقوع و شدت اعراض و حکام

درخت کوهی است مثل گدار دار می باشد ترش بود و مرقع الف و کون بیم و ضم را همله سکون
 طاو و وال همله میوه نند است شایسته کل شیطانی و از و خور و تر و زیاده از انجیر اندکی تخمها
 ریزه ریزه بسیار دارد و بوم تنافر طبیعت دارد و درختش از درخت شہوت کم اندکی برکش
 و اوصاف طویل مثل برگ انبه بزرگ سرخی اینر چین از طرف سر نایل و از وسط جدا بود و
 و راقم درخت او را مشاهده نموده و هم میوه او را خورده سفری آن نیز گویند مقوی معده
 قابض شکم رخت است گشته نامی اسهال شست او را نفع کلی نموده بود و تر تا بفتح غمزه و کسر
 نیم و سکون را همله و فتح نادر فغانی و الف نیز اسم هلیله است و معنی این لفظ زبان اینان
 آبیات است و نیز اسم گلوئی است اصل بفتح غمزه و ضم بیم و سکون لام اسم آله است و معنی
 ترش است املاک بفتح غمزه و سکون بیم و کسر لام و فتح کاف الف اسم الملی است المکاس
 بفتح غمزه و بیم و سکون لام و فتح نادر فغانی و الف و سین همله اسم کدراست کفش همراه شست
 بلی گوشت پخته بخورند بسیار لذیذ و طبع است هر میل صبیح اولی و فتح غمزه و سکون را
 همله و کسر بار موحده و سکون یا رختانی و سکون لام اسم اکاس میل است فصلی النون
 اناس بفتح غمزه و نون تشدید نون ثانی و الف و سین همله و کثیل سفری نیز نامند زیرا که
 اگر نهال او را در او نشاند و در سفر همراه دارند بار و در پیکر طولانی تر خج و زرش زرش
 بر سرخی و سطح او است و بلندی و او و بران خارا می کوچک بود و خوشبو مانا به بعضی اقسام
 و خوش مزه بود و درازی یک گز برگ او دندان و اریبه بر فراز بود و بران برگی چند بروید
 چون از درخت بگیرند آن برگها کنده جدا جدا بر نشاند بار آرد و هر یک بار بارند و افزون از
 یکتا نباشد و خواص این را در کتب دیدم در نظر راقم نیامد گویند یا میگویند که است اول
 این اول ابو الفضل بر این کبری نوشته بعد از آن حیدر دارا شکوئی دیگر اغره نقل کرده اند که

شب و حدوث حالت
 سستاد اکثر و بودن
 مایه نیز از علامات شب
 و بخت که شکام و نشیند
 ظاهر شود و گاهی
 بلغمی و نیز از نشیند
 جان اتفاق بیند و گاهی
 و صبح خاص صبا جان آن
 حرات بسیار در آن

۲۵

در بعضی بول غیر کبر بخت
 یا از بیم برکت پاک بیند که اگر
 از میان بخت و بخت
 و درم است و میان بخت
 و سال بول مریض مثل حالت
 صحت میباشد فصل
 اندر بیان بیماری که مراعات
 اینها نجات از آفات خواهد بود

بسیار میگوید که استعمال
 در ده بصا جان مزاج حار
 و استعمال بسیار دارد
 بصا جان مزاج حار
 و استعمال بسیار دارد
 و استعمال بسیار دارد
 و استعمال بسیار دارد

درین فتره را باب صغری
 محمول حکم کرده مشک و عنقران
 را با کلاب حل ساخته غبار آئین
 زاب و عنقران بلسان غم منقل
 حل نموده باقی اودیه را کوخته
 بختیه دم کرده را در هم نیکو کشیده
 جب اسازد هر حسب مقدار اوقیا
 و هر روز پنج عدد درازان خوب
 با کلاب ده منقل در دوده
 و درین فتره اچهار جوهر

از هر یک یک
 قاهره درین طلا درین نوره
 منقل غم آئین مشک
 از هر یک یک
 قاهره درین طلا درین نوره

و فتح تار فانی و الف نیز اسم گلوئی اندر بارانی کبر خمره خفان و فتح دال همله و سکون همله
 با سوده و الف و سکون را در همله و سکون و سکون یا در تخمانی و در عرف اندرین کوئید انبرتا
 سنگ فتح خمره و سکون نون و فتح با سوده و سکون را در همله و فتح تار فانی و الف فتح
 سین همله و سکون نون و فتح کاف فارسی هم سنگ صبرست انکه کبر خمره و سکون نون
 و فتح کاف و سکون ال هم سنگوت است و در حجت باید اندازد اندک تا انچه فتح خمره
 و سکون نون کبریم و سکون یا در تخمانی و در همله و سوده مشهور است و خاص او در کتب فارسی
 بتفصیل تحقیق نوشته اند و انچه درستی را کوئید و بعضی گرم از انچه نوشته اند بعضی
 نیز می نویسند مثل گوهر و در حرف کاف مذکور خواهد شد انچه با فتح خمره و سکون نون کبر خمره
 و فتح یا در تخمانی و سکون الف هم شمره ام است و خاصش در آب گفته شد را بسبب فتح
 و خفان و نون و فتح با سوده و سکون لام و کبر با سوده و سکون یا در تخمانی و دال همله و فتح
 اندر است و نهایت ترش و خواص این است گذشت فصل الواو او و یضیم
 خمره و سکون و او و خفان و نون و تار فانی هندی طعم شیرین سبک تقوی صبره دافع فیه
 باوقال گرم سده نافع بوی و از انیده غرادر بلغم و بفارشی تر او و بلا و بضم خمره و سکون
 او و دال همله و کبر با سوده و الف و او و تانی قد است کبر فارسی ساک است
 نامند و خواهی او را چند بیدتر گویند و خواص او در کتب یونانی بتفصیل است او و است
 بضم خمره و سکون او و فتح دال همله و سکون او و تار فانی و دخی که در اب و در برابر او
 باشد آورده گشت انضم خمره و سکون او و مجهول را در همله و فتح دال همله و انندی فتح
 کاف سکون نون و فتح نایندی الف قسمی از ان است او و کثرت انضم خمره و
 سکون او و خفان و سکون یا و فانی هندی سکون کاف و تار فانی نانی الف و در همله و

دین فخره را باب صغیر
 محمول علکده مشک و زعفران
 را بکلاب حل ساخته غبر اتمب
 را بدوغن بسان نیم منقال
 حل نموده باقی ادویه را کوخته و
 پنجه و هم را در نیم نیکو شسته
 جب اسازد هر حسب مقدار قراط
 و هر روز پنج عدد از آن خوب
 با کلاب ده منقال فرود رده

[illegible]

صفت کلبانی گفته که باری است
 و خورشید و ماه و ستارگان و غیره
 و خورشید و ماه و ستارگان و غیره
 و خورشید و ماه و ستارگان و غیره

والف ثالث نهال خانک بقدر رعیت بر برکها و او شاخهای او خار بسیار کلش
 زرد و مرغوی مقدار گردگان خار و از تلخ و تیر وافع کف میزد و باد و بولد صفرا و درد و هم گرم
 و خشک و بی بدن و اگر بخت تازه وی ریزه کرده بطریق جوهر چکانیده بکاشند بزرگ بانی نهالت
 باه اساک کند و جلق زده را طلاء کردن مفید و بوی بعل برود اگر بعل اند او که بضمیمه
 و سکون و او و خفا را نون و فتح کاف و سکون نهالش از کربن کمی و بعضی یاده برکش
 عویض بقدر و او انکشت سه انکشت و خن بقدر برک غلبه تلخ خار و در دانه های او
 خور و ریزه ریزه کوچک از تخم پودر و مشابه باد و در قسم بود یکی را شام و دیگری اسفند
 تلخ و هم و بلغم و باد و در نمایند و دافع نفخ شکم و بوی و خار و در شکم را مل کردانه
 الهاء الهوزا هم پهن فتح نموده و سکون و کسر یا فاری خفا را ثانی و سکون با شام
 و سکون فیکم افیون است و در عرف افیم است و آن چهار قسم است مفید از انبار فنی و بدینی
 هم کهنه دوم سیاه و از انباران گویند سیوم زرد از کشته گویند چهارم غلبه و هم کاب و از
 سارن گویند خواص آن کتب یونانی بمفصیل مذکور است ابل بضمیمه و سکون و فتح یا بوی
 و سکون لام هم بوی برست و در باید ابلیم بفتح نموده و سکون و کسر لام و سکون یا تختانی و میم
 هم بر اثر شاد است فصل الیاء التختانی انیت بکالف و سکون یا تختانی خفا را
 و سکون یا فوقانی هندی بفاری خشت در نسخه در وقت منی استعاش شده بهتر و درین باب
 گفته است و دیگر فواید تفصیل در نسخه المؤمنین و خبر و آن مذکور است ابل کبیر نموده و سکون یا
 تختانی و فتح جیم شد و سکون لام قسمی از نیست این که کبیر نموده و سکون یا تختانی و خفا
 نوع بضمیمه کاف فاری سکون را و جمله تیز و خشت و تلخ است و سیرع الهضم و دافع فساد صفرا
 و بلغم و ضل و فاسد و مرغوی و نوشم بفاری شکوف گویند ایلوا کبیر نموده و سکون یا تختانی

باشد در کلاب سوده و راه کلاب
 و آب شامک و چهار چهار روزه
 سکون و در وقت از آن فایده
 کوزه نبات از آن فایده و بوی
 و بوی راقم است و بوی
 و بوی از آن فایده و بوی
 و بوی از آن فایده و بوی
 و بوی از آن فایده و بوی

عادی است یا در ضی و نشان
 این برود در فضلی که علامات
 حدوث و بیان شده است
 مذکور شد اگر از اسباب است
 بود لازم است که در خانه های
 غبار و مسقف که دیوار را طول
 داشته باشند ساکن شود و هوای آنجا
 بارش و وضو و بخور و اصلاح
 و بوی جو که درین فصل بیان
 خوا یافت و بوی بیاض و

اصلاح بود و در وقت از آن فایده
 و بوی از آن فایده و بوی
 و بوی از آن فایده و بوی
 و بوی از آن فایده و بوی
 و بوی از آن فایده و بوی
 و بوی از آن فایده و بوی

ان غایب و در
مکه چهل ساله و در
نفی داشتند از وقتیکه
برآمد و در آخر با بسیار
باران بارید و موسم خریف
باشند بین علامت و سیاحت
چنانچه سابق مذکور شد
در خصوص لازم است
که التماس بدین کور نماید

[illegible]

فهرست مدارد بجایین عق و نیک
دع و کوزه سازد و گاهی بدین
ترکیب گل ارمنی بقدریکماش
اضافه کرده می شود و آنجا که
قی باشد دواء و زینین قدر
قدری بر فحات نوشته و اگر
علامت حرارت باشد بنامه
بس یا جیل در بای پیست
بعد از غرض بقدریکماش
در ترکیب مذکور زیاده

۲
ماز و براتی بس اسبیل
نقد رسا نه حرب الاس اضانه
کرده بنشیند و افشاده فاشه
برای پیش رو کین حرات جنبی
منید بنشیند و شکام احساس
خشک دمان الوجار دردن
سند و برای کرب صمدل سنبه
در کتاب نموده پارچه پیران
نیستی که دست و دو چرخ

سید بن طاووس

[illegible]

از معانی و فصلی بنفید و زردی
و جلای شیر و گلستان بخند
که شاه در کلاب سه تو را سوده
سر که سه شانه اضافی ساخته بریده
و نم آن ضما و ساز و فبید نصف
کبری از پهنال این ضما
دودا و نوشیدنی بخار و که اکثر
ایمان بدین جمل دودا و
نشده و بنفید گشته و بسا او
همین ضما و برای کرب سینه
بنفید اندک زهر

صورت اوله صنف درق لغوه
 درق طراز پاده نوده می شود
 در صورتیکه جارت بر طبیعت
 مریض غالب بود و اسهال نباشد
 غیره او بخار هفت داد تا آب قرم
 بکشد شمره در شکم باشد در آب
 و گلاب بقدر چهار چهار قوط بر آرد
 صاف نموده شربت بجمود و توله
 اضافت ساخته کمال بپزد می نمود
 دق و فیلان را نیز همین دوا

بسیک بکسر و باد موحده و فحار و سکون یا ترخانی و فتح تارفتا فوقانی و سکون
 کاف اسم هر چه است و عوض یا فوقانی بعد کاف دال جمله تیرا که است بهیکه فصل التاء
 الفوقانی تهوا بفتح باد موحده و سکون تار فوقانی و فحار و او و الف با سبک
 نیز گویند در طول نهال او بقدر گرم و زیاد از ان برکش بقدر بود و نوبه و نرم و کنگره و
 چون نجبه شود کلان گردد و برکش نیز در عرض و طول بنفاید مردم هند و بنام همراه گوشت
 و بی گوشت نجبه بخورند لیکن تا که برگ آن خورده است در مزه بهتر است و شش نزدیک آبها
 و بری انوی از بوستانی سبک و بلین میوهی عصا و شسته به طعام و دافع مراض
 سبز و رکتیت و دوسه گرم شکم و متعده و دافع فساد اخلاط مئه اسم قطف است
 بتیس بفتح باد موحده و کسر تار فوقانی و سکون یا ترخانی و سکون بن جمله اسم است
 و در بحث الف گذشت فصل التاء الفوقانی هندی بکسر کبیر باد موحده
 کسوره و سکون تار فوقانی هندی و فتح کاف و فحار و کسر دال جمله و سکون را و جمله
 نوعی از کبیر است گرم و زخمی و زحمت و دان و در دندان خون خارش و اثر زهر و
 دفع ساز و شمع بفتح باد موحده و کسر تار فوقانی هندی یا ترخانی مجهول و سکون را
 جمله گوشت و می سرد و شسته به طعام و دافع تب فساد اخلاط مئه بعضی نوشته اند
 که اسم تهیوت در صورت مشابه بدراج و بقدر نصف او و با جمله زردا فم معتدل است
 و حرارت و برودت و لایق بغدادی ثقیب و مضار و مغوی سده قابض شکم مثلا بفتح باد
 موحده سکون تار فوقانی هندی و لام الف اسم شربت فصل الحیم بحور اکبر باد موحده
 و فتح چیم و سکون داد و در جمله و الف میگویند بعضی آنج است و یک گشت در میان هر دو
 اختلاف دریافت میشود و بجز کسر بفتح باد موحده و جیم شد و سکون را و جمله و فتح

صورت اوله صنف درق لغوه
 درق طراز پاده نوده می شود
 در صورتیکه جارت بر طبیعت
 مریض غالب بود و اسهال نباشد
 غیره او بخار هفت داد تا آب قرم
 بکشد شمره در شکم باشد در آب
 و گلاب بقدر چهار چهار قوط بر آرد
 صاف نموده شربت بجمود و توله
 اضافت ساخته کمال بپزد می نمود
 دق و فیلان را نیز همین دوا

بول
 تشنج و سردی و اسهال
 که سده و در معده و در
 آن خلی خلیه و بیرون
 سبک گلاب با عرق بادشک
 پاکست و سهوس کند فایده عظیم
 می کند و آن دوار در آب
 و در شکم فید است و باد آن تشنج
 و در امیون بود و هر یک جدا
 و در شکم و در آب و در شکم
 و در شکم و در آب و در شکم

۴۵
 از کمر زین خندانان و در میان
 ز نوک کلاب چرخ زوبین و زین
 نموده گشته و نوک دران پائینه
 باز صاف کرده بکسی چرخ و نوک
 کرده بخورد و زوبین و زین
 از نیم باشد و یکسان باشد
 فسخ و از راه درد و کمر
 و نشستن و بویست و بویست
 و نوک که در آب و در آب
 بوشانند و آب و در آب
 و آب و در آب

ابو محمد بن رضی فوشانه
ابو یحییٰ بن شریب یا کلاب
فاظه یکنه بعضی مردم
در کلاب ساید به بسیار
دارد و تخم کلو و تخم زنج
داشته باشند حکم زنج
نامیده چته بیضه که سمیت
فوشانه نامند

مرد در دود بیداری
 در این هنگام که در دست و پا
 که هرگاه که نهد در
 صاحب دفتره زوده
 دفع میکند بهر چه

لازم است که بار چوبسار
 بر بدن شود و این حالت زلال
 یا بد و هرگاه طبیعت مریض
 با صلاح آید و شتهای طعام غلبه
 کند چندی بعد و بوی معده و دانه

آب دال نوک بخورد و آن
 هم دال نوک از آن پس بپزد
 نوک تناول نماید بعد چندی
 خوردن نان بر دال و دال نوک

۶

نور که پس از آن بدید
 بخوردن غذا بخانه عادت
 سازد و نیست برخی عیالات
 که جنبه عموم فایده بخور آورده
 در اکثر مریضان که مراعات
 این امور کردیم جان بسکت
 بر دانه ای بواسطه سرما
 ساکنان بنوعین تصفیة چوبسار

و فتح دال مملو الف و سکون را مهله و فتح کاف و الف اسم بداری کند **فصل الدال**
 الهندی بدیل بفتح با موحده و سکون ال مهله نیمی و فتح با و سکون لام سقبل
 بندی گویند مرد خست کلانی است در اکثر بلاد هند کثیر الوجود و در خست بقدر خست جانم
 که متوسط باشد و برگش عریض و طویل زباده و کلان از برگ داکه لیکن برگ داکه مدور و این
 طولانی خشن از و می پست و زرد شکنده و بعضی از برگ اود و برابر برگ داکه پنجه
 او سیرین ترش و در او ایل زرش نیم پنجه او را گرم و کران و فحاح و باد انگیز و پدید آرنده
 رکت بت و زوایده بلغم و مضغ باه و شتهای پنجه او را بالعکس نیم خام و در جمیع فعال
 نوشته اند که در رکت بت ساکت مانده اند و صاحب دارا شکو بهی تفصیل نکرده است لیکن
 از رکت بندی تفصیل معلوم میشود و لقیاس را قم خالی از نفیوت معده و دل نیست و چون باه
 خورده شود در هضم بر آید و تولید ریاچ کند بسبب زرش که سورت صفرا غلبه و خسته او
 قابض **فصل الراء الملهله** بفتح با موحده و راء مهله ساکنه دخی است عظیم و شهبود
 اگران چابک و دافع فساد بلغم و صفرا و دایمل و شور بر زبان بفتح با موحده سکون
 را مهله و نون الف و نون مانی بخند نون نیم آمده است و جند الف و نون نبر آمده است
 بر نوا و بران درختیست که در دیار جمیر از جوش تبسج ساخته است ارضانی بر بزرگرم و ملین و
 مشبه طعم و دافع فساد خون و بلغم و باد و دشواری بول و نفقت سنگ شانه و غیر
 لاغوی گوگرد و گرم شکم برده بکسر با موحده و راء مهله و فتح دال مهله شده و دوا و این است
 سرد محمل و منی افزا و دافع سرفه و دق و فساد خون در دیگر خواص مثل سرد را
 مهله خواهد آمد بر بهی بفتح با موحده و راء مهله و فساد نون کسر با موحده مانی و فساد و سکون
 یا در تخمائی شیرین است و سرد و ملین و بک و مقوی مدر که و حافظه و مصدق و اواز گلو و

چوبسار بید چکی را که
 کلام میخاطش بوجبت
 فاعلش قانونی است بای
 شفا و اسقام خلالت دانی
 صلوة فاعله و درود
 نامحدود و بیجی که چندی
 شریعت افاده است

لا تعد ولا تحصى مود و به پیش
 اساعده شاد و دلالت از آله
 اراضی معصیه اعراض از
 نفوس فرموده و آله عظام
 رحمت اسلام و ایمان علاج
 مرض شرک و طغیان خدا
 مجیدی بکار برزد و بنیاد

و دفع جذام و سفیدی بدن بر پیوند فساد خون سرفه و زهر و اما سر عضو و تپ از جمله ساین
 است گویند هم زربست بر برمی بفتح بار موحده و سکون را بهمله و فتح بار موحده ثانی که در
 مهله ثانی و سکون یا تختانی هم سور بخان است تیز و سرفه و خشک و فایده سوزش اعضا
 و صفرا و دفع فساد خون بلغم و قو با و گرم شکم و فساد زهر بر تکیه که در باب یا تختانی
 انشاء الله تعالی ذکر خواهد شد نیز اطلاق یابد و وی غیر سور بخان است بریجا بفتح بار موحده
 و فتح را بهمله و یا مجهول و جیم و الف هم قننه است بر شش بکسر بار موحده و فتح را بهمله و سکون
 و و تا و فغانی و الف بر شش نیز گویند بعض الف یا تختانی لیکن مشهور هم اول است بعضی
 گویند که بر شش شامل هر دو قسم گشای است که بزرگ و خور دود و بر شش مخصوص باول است
 گرم و فافش شکم و معوی دل و مشتبه و گوارنده و دفع فساد بلغم و خون و با و گرم شکم و
 متعه و جذام و تپ و دمه و درد شکم و سرفه و دشواری بول و مفتت شکم و مزلی لا
 و گویند شکم هم گشای بزرگ است بفارسی یا بخان دشتی گویند و کل او را کل جلد بر نیمه سیر
 جلد بفتح بار موحده و را بهمله و فساد خون و فتح بار موحده ثانی و و بند می میمنه منین مهله و
 فتح یا تختانی و سکون را بهمله و فتح جیم و لام و الف قسمی از راه هرست بر می بفتح بار موحده
 و سکون را بهمله و کسیر هم و سکون یا تختانی بعضی هم تالیس نوشته اند و بعضی سافج
 بر چه کنده بکسر بار موحده و سکون را بهمله و فتح جیم فارسی و وندی و فتح کاف فارسی
 و فساد خون و فتح دال مهله هم تپد الو است بر چه یا بکسر بار موحده و کسر را بهمله و سکون جیم
 فارسی و فساد و فتح یا تختانی و الف هم آله است بر تنگی بفتح بار موحده و را
 بهمله و سکون خون و فتح تا و فغانی و الف و کس کاف و سکون یا تختانی هم بر شش
 برده و اگر بکسر بار موحده و فتح را بهمله و تپه و دال تپد و فساد و و فتح و ال مهله و الف و

انخاف از اول و تفریط و فقه از
 وقایع و فقه شش را با
 بگوید انخاف و الله العبد
 غلام محبت و حکیم خداوند
 علیجان انخاف از اول و تفریط
 و فقه شش را با
 و سبب بکار و در حد و چهل
 تپ چینی و از اول و تفریط
 با و فقه شش را با

عمر
 انفاق سوا فساد و فغانی
 از شافل دینی دست داد
 جمعی که در عرض صبر به اشتند
 علاج شان برف و همچون چوب
 گرم و دگره آن صحت کامل و شفا
 عاجل بر جیم از آنجا که در حقیقت
 استعمال بفتح جیم بطریق طبع
 و تعویق و دگره بسیار در منا

انگاه استعمال این دین
 از جهت که سواد این معجز
 انعام علیه خاطر فاطمه
 اند که گوشت شش را
 نام بسیار از دوسال
 از شربط ان غفلت
 فاما اجداد این زمان

کمان کرده اند و گردی سرد
 در جوارت سمندل
 عباد الدین خود را از نطقه
 اهل طریقت است
 طبعیت این چنینی از
 فضل ابریهان

و سکون کاف فارسی خوار و لام الف شاخهای باریک دارد و برگ کوچک باریک
 و دراز و نوکدار و گل کوچک سفید بر هر گره برآید و در دور بود و دفع فساد هر و بلغم و
 صفرا و دشواری بول و نفقت سنگشانه و مانع سوزش اعضا و بهوشی بگیری بفتح باره
 و کسر کاف فارسی یا تختانی مجهول و کسر راء جمله و سکون یا تختانی ثانی قسمی اعصاف و است
 کوشش بطعم شیرین سرد و خشک و دفع فساد صفرا و بلغم و زرد رقم گرم است و منبوی باه
 معده و سریع الانحدار و مولد خون صالح و لایق به پیران افزه بارده و امراض بارده
 اللام علی بکسر باره و لام ث و سکون یا تختانی کوشش شیرین و گرم و سوزن
 و دفع فساد و بلغم بلو و ت بکسر باره و ضم لام و سکون و او مجهول و کسر ال است
 و سکون یا زوقانی اسم گرم و سست بلو و سیکه بکسر باره و سکون لام و فتح و او وین
 جمله و سکون یا زوقانی کاف و دهنده قافض شکم و دفع فساد و بلغم و قلع و درد
 شکم منبوی که تخم ندارد و او را بدین اسم نامند بلور بکسر باره و ضم آن بدون
 تشدید و سکون و او در جمله اسم سنگستار است بلا بفتح باره و سکون و لام الف
 اسم مشترک است بر نهی کیکن کاهی و کهرشی اطلاق کرده میشود بلکه بفتح باره و سکون
 سکون لام و کاف و الف اسم کاهی بل بفتح باره و سکون لام اسم میل است
 بلو بکسر باره و سکون لام و فتح و او نیز گویند اسم عربی است سفصل نهی گویند
 النون بعد بفتح باره و سکون و خوار نون و ال جمله الف یعنی شجری یا رستی که بر وخت
 دیگر بر وخت است و دفع فساد و بلغم و او و خون و دلهاد و زهر و فساد برین میل بفتح بار
 و سکون ن کسر باره و ثانی و یا تختانی مجهول لام یعنی گل رای میل خورای قافض
 شکم و سنگشانه و دفع فساد و بلغم و دشواری بول بن لوار می بفتح باره

در جوارت سمندل
 عباد الدین خود را از نطقه
 اهل طریقت است
 طبعیت این چنینی از
 فضل ابریهان

جزئی که گرم و لطیف و کمال
 آب خوره بنیانده جزئی
 سرکف و سرد و نهات
 فصل و بسود است در
 مرکب این چنینی
 و در یکی از این

اینست اگر کسی این را بخواند
دیوهای کثرت میزند و آن
میکنند این بخش هم میسر
بادم بارود غن کاواضافه
قص میزند اگر او غن
بخش هم میسر و طبیعت
شکم

بازالت بعد از آن گرم نماید
او آردن در دست و یکسره
عوض خوردن در آب سرد
تو این شب است بچرا که
میروی بایست که لاغری نمود
در نبره اویم هر سه اگر شکم
بخورد و به میخورد و رفتی

خواه اختلاف است صاحب نسخه نوشته است که چون نخود خشک را در اول لبلل بعد ذابل
به یک اذن یک عدد نخود را مالیده و مجموع او را در لته بسته از میان هر دو باد از بالا نشانه
لته را بسته بجانب عقب باندازند و در آخر آنجا جمیع ذابل بر طرف شود ششهای سنگین که در
نخود من هم آمده است خرب است **فصل الهام بنگر** الفتح بار موعده و خفا و نون و
فتح کا و فارسی و راه مجله الف بیا ره دارد و شاخهای بار یک و بعضی را شاخهای
و بعضی را سیاه و برگ خور و شاخ و برگ شش آب پودیده بود و قسمی از بنگر است که از کوبه بنگر
گویند نهال آن بلند دراز و کلان بود تلخ و تیز و گرم و خشک و مصلح جلد بدن دافع فساد بود و
بلغم و امراض و فغان چشم و صداع و جذام و از جمله رسیان است چون هم بنگر را در نیم عصاره
تخم ملا در خیسانیده و در زمین صالح بکار برند و بجای آب شیره ملا در دهند و یک بر سفید کوبند
و ریخش و در پزند تا بزرگ شود و چون آن سیاه شود از ریخ بر کنده در سایه خشک از دوستان
و آنچه بر آن گشت بر آید با شیره کاه خورده کاه کشید و اگر خشک شود و روز یکشنبه کنده در سایه
خشک کنند و هفت مرتبه و شیره تسقیه داده و خشک کرده بر وجه صاحب جذام هر روز یک
گذاشتند از بخور و مرض مذکور زایل شود و تخمش کوفته با کنج سیاه و شکر بخورد و در عمر او آید
و مقوی شانه چهره است در چهار ماه بر سات بنگر و تر پله ساوی و ربع او فلفل را ز
یکجا کرده بخورد در چهار ماه تا استان با کانجی بنگر بخورد و از جمیع مجاری محفوظ ماند و
سیاه دارد و ریخش با برگ بنبول بهر که بخوراند منافذ و مطعیش گردد و بوج تیر ففتح با جود
و شش و بضم آن سکون و مدد خفا و سکون و او مجمل مجیم و فتح با و فارسی و تا و فوقا
شد و فتح و سکون را در مجله هر ج بضم با و موعده و خفا و سکون را در مجله سکون جیم
اسم و خست بوج تیر است و درین لفظ هم بجای می آورد و مجله هم آمده یعنی هر ج تیر در خستی است

[illegible]

باید کرد طبیعت او خالص باشد یعنی لیل عاری باشد
چرا که اگر شکر است بود از غلات
اصل نیست و بدوی گذشت
انجی افالو جالبش انجی

فی بندگی آنکه می شود
 زیندگی چنانچه که می شود
 علم است و دلالت بر عین است
 فلت فی حیات یکنه دوم نم
 سنگین بود و سبک بود
 القوی باشد و الضعیف
 باشد و بعضی گفته اند که غنی
 سیوم آنکه بی گناه بود
 بود جهته آنکه با اوقات گره از دور
 خشک است که آب است که فتنه
 هم

و دافع صفراء و بلغم و نفوس و برافروخته رنگ دشتی طعم و دافع تی سرفه و سیده
 آن گرم و کران و صفرا و انکیر و باد بخان سفید و خاصیت کمر از قسم سیاه است خجاست
 دافع بوسیر و ابطاء بونان برداره و باد بخان قابل اند و سفید را بهر از سیاه بعضی ابطاء
 بونان نوشته اند و انچه را هم در تقویت معده تجربه نموده و در زیادتی بودن یوست
 و منتری که نوشته اند شب نیست سبب یوست و سودا ویت باعث سهر و خواب است
 پریشان میگردد و صلیح آن روغن علی الخصوص خجوات و قطع نظر از دفع و ضرر لید و مفرغ
 طبع است و این هم سبب کی حضرت است و یکنیز که بیدار بفتح باد معده و کسره و
 یا تحتانی مجهول و راه ممل و الف بطعم زخم و شکم بضم شین گرم و خشک و دافع بلغم و
 صفرا و سرفه و نفوس و سوس و سردی و بقدری که نوشته اند معری بلبله است
 بهلا و ابکه باد معده و سکون الام الف و داو و الف ثانی بطعم زخم و شین و گرم
 و سبک و شش طعم و سببی و دافع فساد باد و بلغم و استسقا و نفخ شکم و خدام و بود و سبک
 و باد و کوه و تب و برص و قابل گرم شکم و دافع و امیل و شور و عربی ملاد است و مفرغ بلادر
 راقم هم در معاجین با سینه تعال نموده و خود هم خورده و در تقویت باه و معده و اساک سنی
 و رفع برودت بسیار مفید یافته و دوسنی ششم که زله بارده بر تبه کمال شست و با وجود مداو
 بسیار مضن و با خطاطی آورد و اول او را کجلا بوض افیون که است تعال میگرد و جوی
 بخوردن او دادم و زله خفیف کرد و هم قایم مقام افیون گشت بعد از آن بلا در معده
 او و غسل او در جوی تعال کرد و هم مرض مذکور بالکل زایل شد و نیز عورتی و فزونی ط
 و هم شست و در روز بروز را میبند او هم تعال نمود و چند روز مرض مذکور او برطرف شد و
 باطله شرط تقویت مزاج نافع ترین او و یوست و در صورت عدم موافقت آن ضار ترین

و دافع صفراء و بلغم و نفوس و برافروخته رنگ دشتی طعم و دافع تی سرفه و سیده
 آن گرم و کران و صفرا و انکیر و باد بخان سفید و خاصیت کمر از قسم سیاه است خجاست
 دافع بوسیر و ابطاء بونان برداره و باد بخان قابل اند و سفید را بهر از سیاه بعضی ابطاء
 بونان نوشته اند و انچه را هم در تقویت معده تجربه نموده و در زیادتی بودن یوست
 و منتری که نوشته اند شب نیست سبب یوست و سودا ویت باعث سهر و خواب است
 پریشان میگردد و صلیح آن روغن علی الخصوص خجوات و قطع نظر از دفع و ضرر لید و مفرغ
 طبع است و این هم سبب کی حضرت است و یکنیز که بیدار بفتح باد معده و کسره و
 یا تحتانی مجهول و راه ممل و الف بطعم زخم و شکم بضم شین گرم و خشک و دافع بلغم و
 صفرا و سرفه و نفوس و سوس و سردی و بقدری که نوشته اند معری بلبله است
 بهلا و ابکه باد معده و سکون الام الف و داو و الف ثانی بطعم زخم و شین و گرم
 و سبک و شش طعم و سببی و دافع فساد باد و بلغم و استسقا و نفخ شکم و خدام و بود و سبک
 و باد و کوه و تب و برص و قابل گرم شکم و دافع و امیل و شور و عربی ملاد است و مفرغ بلادر
 راقم هم در معاجین با سینه تعال نموده و خود هم خورده و در تقویت باه و معده و اساک سنی
 و رفع برودت بسیار مفید یافته و دوسنی ششم که زله بارده بر تبه کمال شست و با وجود مداو
 بسیار مضن و با خطاطی آورد و اول او را کجلا بوض افیون که است تعال میگرد و جوی
 بخوردن او دادم و زله خفیف کرد و هم قایم مقام افیون گشت بعد از آن بلا در معده
 او و غسل او در جوی تعال کرد و هم مرض مذکور بالکل زایل شد و نیز عورتی و فزونی ط
 و هم شست و در روز بروز را میبند او هم تعال نمود و چند روز مرض مذکور او برطرف شد و
 باطله شرط تقویت مزاج نافع ترین او و یوست و در صورت عدم موافقت آن ضار ترین

فی بند و کمانه می شود
 زینند چو تیغ سید اگر چه تیغ کمانه می شود
 خام است و دلالت بر غلبه بر حاجت
 و قوت نفوذ در امر است و دوم ناله
 سنگین دوزخ است که بر یک ضعیف
 انقوی می باشد بعضی گفته اند که غرق
 باشد و بعضی می گویند که نیم غرق بود
 سیوم ناله می گریه یا کلم گریه
 بود چه ناله ناله یا افراط گریه از دوزخ
 خشک است که بر سر کوفت جگر

غذا خود کردن خوان است یا
از آن شکر کمال رسید و عدم
جودت این مردود خوان است
چهارم آنکه مطلقاً مفروض
باشد و باطنیات رساله
ای خود این صبح موده و نوی
تشریح شده از نظم غالب
و این کتاب در این شهر
نویسده و در این شهر
نویسده و در این شهر

مجلس شورای اسلامی

دانش عالی اینها هم اندک و هم اندک
بیش دارد خود و هم اندک
مطلقاً سوراخ نموده اند
بانش و گرم خورد و سوراخ
دانش خود را بر نفع سوراخ
دار زیاد است بنابر ذوال

کماله دانش و علم و کماله اخلاق و کماله ایمان و کماله کرم و کماله شرف و کماله فضل و کماله کبریا
 در این سرطانی و ستارگان چهارچوب منصفی و دلی و روشن گاه و شب است بهایست
 در این قدری بریان کرده نسل ماقدری بقوام قبی آورده دخل سازند بر باشکرت که را بهر
 بهرین نیکو اند و هر روزده باشد با فاضلین و دل نماند چون دهان خوارتر خورده شود و می
 اخرون از قبایس بفرماید و جوانی با توانائی حاصل آید و نور بصیرت افزایش گردد و از اخلاص
 و انبیا و بنور و جوش بدگیا محفوظ ماند و تشنگ و سهرخا در بران راه نیاید و فضله و
 نسل سپاسی برآید و غذا بیشتر بگردد و دلسا بجوم او گردد و بهر کسینی کسیر با موهده
 و خفا را کوسه یا سختانی و میم و فتح سین جمله و سکون یا سختانی ثانی و کسین و سکون یا سختانی
 ثالث قسمی از کافور است بهوم کرم بضم با موهده و با و سکون میم و فتح کاف
 و وال جمله و سکون میم ثانی قسمی از کرم است بهم می بکیر با موهده و خفا یا و سکون
 نون کسردان جمله بندی و سکون یا سختانی ترکاری مشهور است بقدر یکسره و در کوه و کشته
 بقدر چهار کرم میشود و خیاره دار بود و کسه بقدر نرنگشت بسیار و با و سکون زیاد
 کند و شیرین و ملوک و دفع صفرا و درد معوی و تولد می بسیار و در و سکون با موهده و خفا
 با سکون انقباض است دال جمله و سکون را جمله اسم و است و میم باید و معنی بخند و دال
 نیز نوشته اند میم بدرونه چند که کسیر با موهده و خفا و سکون نون و فتح دال و است
 و فتح لام و سکون با و دال نیز گویند باره دار و بردخت با چید و کل نبدال مشابه کسیر
 و در میان او تخم بسیار باشد که در زیاد و از آن دو زیر پوست سیاه او پوست بکیر باشد و
 برای زهر بار و است و دال بکشد بسیار نفع نیاید و نیز و کرم بود و شتهای و رو باد و تخم دفع نماید
 در کوسه و باک و سحر می شود و بهای کسینی نفع با موهده و سکون لفت فتح با
 فای و سکون نون کوسه کاف نفع سکون یا سختانی صاحب ساسی نوشته

است و وار و هم انکه کینه
 که از کار و دشواری بریده شود و با
 چهره و در چشم انکه به خط و با
 سستی باند و استایل است
 نصیرت و کسین و سکون یا سختانی
 بسیار با کمال و کمال
 کمال و کمال و کمال

۴۶

کماله دانش و علم و کماله اخلاق و کماله ایمان و کماله کرم و کماله شرف و کماله فضل و کماله کبریا
 در این سرطانی و ستارگان چهارچوب منصفی و دلی و روشن گاه و شب است بهایست
 در این قدری بریان کرده نسل ماقدری بقوام قبی آورده دخل سازند بر باشکرت که را بهر
 بهرین نیکو اند و هر روزده باشد با فاضلین و دل نماند چون دهان خوارتر خورده شود و می
 اخرون از قبایس بفرماید و جوانی با توانائی حاصل آید و نور بصیرت افزایش گردد و از اخلاص
 و انبیا و بنور و جوش بدگیا محفوظ ماند و تشنگ و سهرخا در بران راه نیاید و فضله و
 نسل سپاسی برآید و غذا بیشتر بگردد و دلسا بجوم او گردد و بهر کسینی کسیر با موهده
 و خفا را کوسه یا سختانی و میم و فتح سین جمله و سکون یا سختانی ثانی و کسین و سکون یا سختانی
 ثالث قسمی از کافور است بهوم کرم بضم با موهده و با و سکون میم و فتح کاف
 و وال جمله و سکون میم ثانی قسمی از کرم است بهم می بکیر با موهده و خفا یا و سکون
 نون کسردان جمله بندی و سکون یا سختانی ترکاری مشهور است بقدر یکسره و در کوه و کشته
 بقدر چهار کرم میشود و خیاره دار بود و کسه بقدر نرنگشت بسیار و با و سکون زیاد
 کند و شیرین و ملوک و دفع صفرا و درد معوی و تولد می بسیار و در و سکون با موهده و خفا
 با سکون انقباض است دال جمله و سکون را جمله اسم و است و میم باید و معنی بخند و دال
 نیز نوشته اند میم بدرونه چند که کسیر با موهده و خفا و سکون نون و فتح دال و است
 و فتح لام و سکون با و دال نیز گویند باره دار و بردخت با چید و کل نبدال مشابه کسیر
 و در میان او تخم بسیار باشد که در زیاد و از آن دو زیر پوست سیاه او پوست بکیر باشد و
 برای زهر بار و است و دال بکشد بسیار نفع نیاید و نیز و کرم بود و شتهای و رو باد و تخم دفع نماید
 در کوسه و باک و سحر می شود و بهای کسینی نفع با موهده و سکون لفت فتح با
 فای و سکون نون کوسه کاف نفع سکون یا سختانی صاحب ساسی نوشته

کماله دانش و علم و کماله اخلاق و کماله ایمان و کماله کرم و کماله شرف و کماله فضل و کماله کبریا
 در این سرطانی و ستارگان چهارچوب منصفی و دلی و روشن گاه و شب است بهایست
 در این قدری بریان کرده نسل ماقدری بقوام قبی آورده دخل سازند بر باشکرت که را بهر
 بهرین نیکو اند و هر روزده باشد با فاضلین و دل نماند چون دهان خوارتر خورده شود و می
 اخرون از قبایس بفرماید و جوانی با توانائی حاصل آید و نور بصیرت افزایش گردد و از اخلاص
 و انبیا و بنور و جوش بدگیا محفوظ ماند و تشنگ و سهرخا در بران راه نیاید و فضله و
 نسل سپاسی برآید و غذا بیشتر بگردد و دلسا بجوم او گردد و بهر کسینی کسیر با موهده
 و خفا را کوسه یا سختانی و میم و فتح سین جمله و سکون یا سختانی ثانی و کسین و سکون یا سختانی
 ثالث قسمی از کافور است بهوم کرم بضم با موهده و با و سکون میم و فتح کاف
 و وال جمله و سکون میم ثانی قسمی از کرم است بهم می بکیر با موهده و خفا یا و سکون
 نون کسردان جمله بندی و سکون یا سختانی ترکاری مشهور است بقدر یکسره و در کوه و کشته
 بقدر چهار کرم میشود و خیاره دار بود و کسه بقدر نرنگشت بسیار و با و سکون زیاد
 کند و شیرین و ملوک و دفع صفرا و درد معوی و تولد می بسیار و در و سکون با موهده و خفا
 با سکون انقباض است دال جمله و سکون را جمله اسم و است و میم باید و معنی بخند و دال
 نیز نوشته اند میم بدرونه چند که کسیر با موهده و خفا و سکون نون و فتح دال و است
 و فتح لام و سکون با و دال نیز گویند باره دار و بردخت با چید و کل نبدال مشابه کسیر
 و در میان او تخم بسیار باشد که در زیاد و از آن دو زیر پوست سیاه او پوست بکیر باشد و
 برای زهر بار و است و دال بکشد بسیار نفع نیاید و نیز و کرم بود و شتهای و رو باد و تخم دفع نماید
 در کوسه و باک و سحر می شود و بهای کسینی نفع با موهده و سکون لفت فتح با
 فای و سکون نون کوسه کاف نفع سکون یا سختانی صاحب ساسی نوشته

از کنگره و درین رفیع انما
صفت کس است که طبعیت
بلوغت از او باز نماند
و درین رفیع انما
صفت کس است که طبعیت
بلوغت از او باز نماند
و درین رفیع انما
صفت کس است که طبعیت
بلوغت از او باز نماند

و ترقی دار مجرای دل ان یا دارا
 دفع مینماید و نیز بواسطه عدم تفرغ
 بود بار استخوانه دارد و از حلقیه
 بهم می رسد و از اجزای تمام غضب
 دارد و از حاصل سبزه و باوشت
 تجلی قوی می شود و نیز چون طبعیت
 غذا شسته می کشی باید با صلا
 باد و در وقت خوابت دهان حاد
 را در میان دندانها می کشد
 و در وقت بیداری در میان

[illegible]

فصل فی آوردن و دفع
صفت یک کمل جوجه دفع می یابد
و نیز خلد این پنج صفت کمال و
تلخیص حرارت طبع غم در ظاهر
بدن اثر میکند و غم در باطن آن
الافزاد و ظاهر بدن پس با منظور
که در بیرون بدن نفوذ
میکند و در طبو بانی را که بواسطه
حرارت بخار و فواید و اسهلان پیدا
کرده از اسهالات بدن بیرون آورد

لازلان در باطن این شکر
است کار مغرب است شاق
و پندون اعدا سرور
بدیع و الف تم خلق و نصب
و بدو طلب میرسد و این بخار از راه
سما بر زمین شده بهر جا بدین
دری آید و طوبات حدیث را که
ازین مجال مستفاد است
از سبک زد و سائل ساخته و مع
با این چنین ظاهر است
که هیچ مانع

امین
افسکار و دوا کی بی
چا پر بس جن طاریت
که هیچ کار ازین نیست که
این کار دران تا رسیدن
مستشاران و دیگر میدان
تکلیف کیفیت حاج
عینی شود دران کیفیت
نظران عندانی میاید
سبب فائز و درود و

و عدم انفال آیت دوم
 تبدیل بباب در سختی
 شش فصل اول از سید از آنجا
 و در این باب از آنجا
 و در این باب از آنجا

و اگر آن ملین و میخی سمن واقع شود صفرا و باد و خون سوزش اعضا و راج روک و سکن
 تشنگی و کم و کم سکن و کم سیم و کم هر یک جدا شود و کم و کم سکن و کم سیم و کم
 بار موده و سکن و با تخمانی و لام و بضم و ال و نندی سکن و داو و کسر و همله و سکن
 یا تخمانی و جویی و کجک بیل و بسیار و در و درخت و خزان و پیچ و غم و مانده خیا
 کجک است بیال و تک بکر و موده و فتح یا تخمانی و الف و سکن و لام و فتح و ال
 همله و سکن و نون و فتح یا فغانی و سکن و کاف و شمر و خا و سخت و معنی لفظ مذکور
 و ندان و است و وجه تسمیه آن مخفی نیست سیر و هوئی بکر و موده و سکن یا تخمانی
 و در و همله و فتح یا موده و ضم و ر و فخار و داو و کسر یا فغانی و نندی و سکن یا تخمانی
 جانوریت و در و سیم و زکال و بهر سبب رنگ نخل سرخ رنگ گرم و در و سیم و در و در و سیم و پا
 دور کرده و یکنه و بارگ بان برای امراض ملغی مثل فالج و لقوه و غیره و بخورند و مفید بود و
 ضماوی برای فوت باه و اساک و فیهی قضیب و مفید و غنی و برای مجلوق و
 سختی عصاب و در گمانافع و بدل او و خراطین است و یکنه و فتح یا موده و سکن یا
 تخمانی و فتح کاف و فارسی سکن و نون و اسمی از اسمی بهائنا است اکثر از اطباء یونان
 حار و بعضی بار و نوشته اند و دیگر خواص وی در بهائنا گذشت و سید و سوری و فتح یا
 موده و سکن یا تخمانی و ضم و ال و همله و سکن و داو و کسر یا تخمانی و اسم و در و
 است سیر و جین و فتح یا موده و سکن یا تخمانی و ضم و ال و همله و سکن و داو و فتح و جیم
 فارسی و سکن و اسم و در و جین است باب الباء و الفارسی فصل الالف باول
 باء فارسی الف و فتح و ال و نندی و سکن و لام و عوض و ال و نندی و نندی و نندی
 آمده است یعنی باطن و قسم دوم کاشت باول ای کشته باول و اقسام دیگر نیز وارد

و این است در و سکن و ال
 و این است در و سکن و ال
 و این است در و سکن و ال
 و این است در و سکن و ال
 و این است در و سکن و ال

۴۹

فصلی با باد و نذر و در و سکن
 و این است در و سکن و ال
 و این است در و سکن و ال
 و این است در و سکن و ال
 و این است در و سکن و ال

و این است در و سکن و ال
 و این است در و سکن و ال
 و این است در و سکن و ال
 و این است در و سکن و ال
 و این است در و سکن و ال

و در آن حکایتی است
 و حضرت ایزد تعالی
 مقدس علاج او را که چنین است
 بخوان آنکه از امر اسرار
 است که بعد بیدار شد
 فایده بدان که بگویم
 فایده بدان که بگویم
 فایده بدان که بگویم
 فایده بدان که بگویم

بعد از این ریت است و این نه با اولی است حال میکنند و گشته و از این استعمال نمایند و
 باعث خطره عظیم است زیرا که چنانچه باید گشته شدن آن شکل است و نیم خام سر را با مضر
 خاش بعد برتی و نیم رتی و زیاده از آن استعمال میکنند بعضی را منفعت می بخش
 و پیال را از نویر می سازند و شیر را درون او داخل کرده می نوشند باعث از دیار خوردن
 شیر بیشتر گویند قدری از ریت در آن داخل شود شیر در پارچه بسته اندازند یا محاذ
 و یک سر او را از نویر چنانچه در میان شیر و ریت فاصله قلی باشد و آن شیر را بخورند و در وقت
 باه و مزاج منفعت عظیم نماید و اگر کسی با ریت نیم خام خورده باشد و او را آلوده شود و لحت
 جذامی پیدا شده باشد باید که بعد و درخت نبل سلم از پنج برآورده قطعه قطعه کرده در
 ظرف کتان در آب جاری بچشانند بعد صاف نموده یک پیال از آن آب ناشتا
 بخورند بعد از نیم گهری باز یک پیال دیگر بخورند همین سه تا نام خورده باشند و غذا در روز
 پنج بخورند و بهر شیای از راه بول بر آید و دیگر کفایت میکند اگر حاجت افتد روز و یکم
 استعمال نمایند و بول را در ظرف برخی یا چینی بکنند تا با باران بزرگ آید و بعضی اغره این
 ترکیب استعمال نموده اند و منافع آن شاهده کرده اند پاره فنج با فارسی الف و بفتح
 تا فوقانی و خفایا هم بسیار است پاره فنج با فارسی الف و فتح را در جمله بندی سکون دارند
 باین اسم که در دیار معروفست خواص او در کتب متعارفند به ندیم لیکن خواص این باره گینکا
 نوشته اند و بهر ارقم هر قوی هم اند و با جگر کثرت پاره فنج با فارسی الف هم سریع الاند است و لی
 و کم بابل به بویست خصوص خشک آن هم باره گینکا است پاره فنج با فارسی
 و سکون الف و کسر با فارسی ثانی در اد جمله و سکون و اسم خجازی نوشته اند پاره
 فنج با فارسی الف و کسر با فارسی سکون را در جمله مشهور هم معمول است و در کتب

بخوان آنکه از امر اسرار
 است که بعد بیدار شد
 فایده بدان که بگویم
 فایده بدان که بگویم
 فایده بدان که بگویم
 فایده بدان که بگویم

فنجیت که از سحای نوشته
 تنغن بهر سرد طبیعت از
 بظا عضو با باطن آن دفع
 بسته خاره که در هم هر سه پاره
 و دراه حاجت نمود با زبان
 به چنان رخ ظاهر شد
 آنکه چون ششها بر سر سفید
 کت بزرگ چون تکلف نمود
 و در آن باغبانی چون آید
 بسیار است و در دیار
 و در آن باغبانی چون آید
 بسیار است و در دیار

و در آن باغبانی چون آید
 بسیار است و در دیار
 و در آن باغبانی چون آید
 بسیار است و در دیار

[illegible]

این پنج افیون را کم
 هر روز در میان خوردن
 روزی این مقدار
 معاد و در بیهوشی
 که شخصی را بیدار کند
 از خواب بیدار کند

به بند اثر زهر باطل گردد و پیش کسی که این تخم را در دهان خود بگذارد و اگر کسی که زهر را
 در آب سبباید بخورد برای در سوره و پیش نفع کلی میبخشد و برای ایلاوس نیز نفع مایه می
 و خارج را مفید می آید و اگر کسی غشی و بیهوشی افتد دندان او را از چوبی زرد و کوه این تخم
 را سوده بدستور بخورد و از پیشانی تا پشت گاه موسی اندکی موسی ترشیده کلک زده
 قدری از این سفوف بریزد بپوش آید و نیز زهر مار و حشرات الارض را دفع نماید و اگر خون
 از زخم بند نشود باید که سفوف این تخم اندکی درون زخم بشنود و هم بالا و زخم چسباید
 به بند خون بند گردد و چون از آمدن تب لزه بقدر چهار گنم در آب سبباید بخورد
 تب لزه زایل گردد و با کم نماید و نیز همین قدر برای عسر و ولادت بسیار مفید است حتی که نوبه
 اند اگر طفل برآمده باشد و بخورد و در آید و بجهت اقسام اسهال مفید و اگر این را در دهن نگذارد
 بلغم از سینه پاک کند و زله را دفع گرداند و اگر این تخم را ورق ورق تراشیده در روغن کنجد بریان
 کنند بعد از آن بمانند خارش آشک و خرد آن بر طرف سازد و اگر کسی هر دوا ده شنبه و بپوش
 افتاده باشد این روغن را بر زرد و دهن او به انداز مذکور در دوا زهر باطل گرداند و اگر کسی را
 دست و پا بسبب شل شده باشد این روغن را بماند نافع آید و اگر زنی را حیض بند نشود و زدن
 هفت هشت گنم تخم مذکور را سوده و دهن نفع بسیار نماید و اگر از زخم رگ کسی قطع شده باشد
 با زدن میان هر دو سر آن رگ سفوف این تخم بر کرده وصل نموده بند نماید و درست گردد
 و اگر جانور زهر را به بیابان آن بر عضوی چسبید و پاهای نیشبائی او در گوشت خود رود
 و سوزش بسیار شود این تخم را سبباید ضا و غایند شفا یابد و برای تقویت باه بست و بجهت
 رازیه ریزه کرده در با و اما شراب به انداز مذکور و زرد و گرا نگذارد بعد از آن هر روز
 بوقت شام یکاشه عرق آن خورده باشند نفع بخش و بجهت رسولی باب سبباید مکرر طلا نماید

این پنج افیون را کم
 هر روز در میان خوردن
 روزی این مقدار
 معاد و در بیهوشی
 که شخصی را بیدار کند
 از خواب بیدار کند
 این پنج افیون را کم
 هر روز در میان خوردن
 روزی این مقدار
 معاد و در بیهوشی
 که شخصی را بیدار کند
 از خواب بیدار کند
 این پنج افیون را کم
 هر روز در میان خوردن
 روزی این مقدار
 معاد و در بیهوشی
 که شخصی را بیدار کند
 از خواب بیدار کند

این پنج افیون را کم
 هر روز در میان خوردن
 روزی این مقدار
 معاد و در بیهوشی
 که شخصی را بیدار کند
 از خواب بیدار کند

که روح از جسم باشد و از آنکه
 محو چنانچه خون لطیف
 ساخته و ادای فاسده
 را دفع کرده روح در بدن
 بپیماید از احتیاج
 بخوشن افیون نمیشود
 فایده در تفکات و تخیل
 صلب شود و عظیم عظیم

تحلیل نماید را تم در پیضه و در شکم بقدر و ماشه و زیاده و کم از آن در کلاب سائیده استعمال
 نموده نفع کلی بخشید و در معوی طعم شب که آشته بودند و چند کس صبح آن طعم را خوردند
 همه آتی نمود و قی بد نمی شد و بر اعضا بعضی اثری نکوت و زکی ظاهر شده بود و واد
 دیگر همراه بود و والد با جده غفر الله لهین و واد در کلاب سائیده با و زان مختلف استعمال
 فرمود و نفع کلی بخشید و در صورت که قی بد نشود مکرر استعمال و واد نماید اثر الامرتی بند
 شود و پوئین بفتح باء فارسی ضم باء فارسی ثانی و سکون و او و فتح تا و فوقانی هند می سکون
 لون نهایش بقدر که زیاده و کم از آن شاخهای باریک را و برگش بقدر یک گره و کوزه
 و آنها بقدر و اند غلبه و دانه و تکه و نیز و آخر سرخ رنگ میگرد و برنگ گهو گچی و بالا
 و آنها غلاف باریک بود بر گها و او را اگر گرم نموده بر او رام بند تحلیل او رام نماید و پنج او را
 و آب سائیده در ماصور باندازند یا فیتله آن اندوده کرده در سوراخ ناصه گذارند و چند
 روز ماصور و زخمها منحل شود **فصل الثانی الفوقانی پهنون** بکسر باء فارسی
 فتح تا و فوقانی و فخر تا و فتح و او و سکون نون اسم پست بر بی است پت پانزده کسب
 فارسی سکون تا و فوقانی و باء فارسی ثانی و الف و فتح باء فارسی ثالث و باء و الف ثانی
 فتح و سر و سبک و قابض شکم و دفع فساد و بلغم و خون سوزش اعضا و کروش سر و تشنگی
 تب و باد و کثیر باریک شاهره گویند پتاشه بفتح باء فارسی تا و فوقانی و الف و فتح شین
 سحر و اسم فایده است پت بکسر باء فارسی و تشدید تا و فوقانی و فتح آن سکون و زهره جمیع
 حیوانات است گرم و خشک و در دیگر خواص میان خود تفاوت دارند از زهره بر بخورند و در کرده
 و فتح شود و اگر با کافور و روغن باد میخام و در گوش کنند در دندان بر طرف سازد و اگر بر ناف
 که کودک طمانینه شکم باند و زهره و گاو را در گوش در دناک باندازند تا سکین در در میخی و بلغمی نماند

اقاب برف و بخ را بیکدازد
 این پنج بصورت و عظیم عظیم
 که اخته بر طرف بیکدازد
 این پنج در سرطان و ماص
 بیکدازد از آنکه سرطان مسخر
 بنات خطرناک است از آنجا
 بر طرف نمیشود سرطان رسم
 موجب آن بیکدازد که متشن
 حال نمیشود و اگر عامل کرد و خطا

۵۵

زخم نمیشود و از شدت در ده
 این علامی بر ده فانی اگر حسب
 این علت این پنج را بقاعده
 استعمال کند فایده عظیم یافته
 از آن خطر خلاص میشود
 این ماحکم عباد المیزان
 نوشته که عمرانی را سرطان
 بود در کسبه مهبت سائید
 و بواسطه آنکه مرضی از کمال
 صوبت است عظیم بود و

زهره و زهره از تفتیه بلغم
 و از جده از تفتیه بلغم
 زخمی و او در مرض او
 با کلاب و طرف شد و
 زهره و زهره و او در
 و کلاب شد و او در

تصفیه و زرد
سیاریمایه و سودا و کثیف
زکام کدر و ناروغ

04

تجارت بفتح باء فارسی سکون تا فوقانی و کسریم و یاء تحتانی مفتوحه و الف و واء هندیست
 پنجم بفتح باء فارسی تا فوقانی و مخاندون و کاف فارسی درختی است عظیم نسبت او
 کوستان برگش مثل برگ بادام و گلش بسیار از دوغرش دور مایل به سبزی در آخر
 میوه بعد از رسیدن بیا و شیرین میگوید و اطباء یونان گرم نوشته اند و اطباء هند سرد
 بطعم شیرین و تلخ و دافع فساد و بغم و خون و داسیل و شور و عبری بقیم گویند و جوب و صباغ
 استعمال میکند و صاحب نسخه نوشته است که چدرم او شده است و در و را و جهت التیام قروح
 که در جبهت تازه و قطع زلف الدم و غسول بآب او جهت میکوی رنگ خا ره تقویت مغال
 نافع است پیرج بفتح باء فارسی و تا فوقانی شده و دفتح را در محله و سکون جیم برگی است
 شبه طول آن بقدر یک گره و یک نیم گره و عرض نیکره و خوشبو و سبز رنگ و سه چهار برگ
 بود از طرف کوه می آید گرم و سبک است دافع باد و بوسه و غثیان برای در موده و تحلیل
 ریاح و تقویت معده و از آله ربودت تجربه رسیده و عبری سافج هندی گویند پهلپا
 باء فارسی می باشد تا فوقانی و خفا و دفتح یا تحتانی و الف اسم هلیله است و اضافه باء فارسی
 و سکون را در محله این اسم نیز آمده است یعنی برتیا پهلپور و بفتح باء فارسی
 تا فوقانی و خفا و و سکون را در محله و ضم باء فارسی و خفا و و سکون و او و کسر را در
 و سکون یا تحتانی اسم کبابی است در میان تنگ می رود و لهند اباین اسم گمشده یا از بر
 اگر تنگ کرده و نشان می کنند باین نام نامیده اند نهال دی بسیار خور است برگش
 برک لب و باد و چون او را بخانند از زحمتی در و پیدا آید در قوی است و تنک
 نشان بی نظیر است و مکر تجربه رسیده بقدر پنج ششماشه در آب یا در عقیات دره شیر
 با سرت دره یا نبات بدنند و گاهی همراه او دره دره مثل خار خشک و تخم خیارین مثل

بیت فغ متدب
مبارک و معنوی دارد
جست آنکه اندر که عین
و در ار که او می کند چنان
آن ز طیب میکند نهی
با فال و نبراز کلام حکیم
موی الیست فادینود

دربارهٔ فسادات

[illegible]

این خبری که در دستش داشت می‌آید و در سالارهای ننگ که در خاص این بیخ داشته شده و دیده بود که در چینی بعضی از جوانان خود را با خود می‌بردند و بعضی را فتنه می‌کردند

شاخین خوشه که ندارد فایده یکی از
علایق خفا گویند نفس بسیار
می نماید اما در مراعات که
صافی و مشرق و نورانی
می سازد خون را
تاریکی

از آن جناب چنانچه را در
 قیام در وقت که در وقت
 از آن جناب چنانچه را در
 قیام در وقت که در وقت

منکست و خرد افراید و حافظه قوی گرداند و کل اورا تفسیر خواند و سر و قابض شکم و دفع فساد و
 و صفرا و خون و شوری بول چون قدری اورا در آب جاری بخوشاند و طول نماید بر آب
 در کوزه و نشانه وادار بول تجربه را قلم آمده است بسیار مفید است و بادویه دره نیر و رینا
 استعمال نسبت ببول قوی تاثیر کرده و نیز تکیه از خوشنایده او بدون خوشنایده
 او که اندکی گرم ساخته باشند برای درد بسیار مفید است و چون خوشنایده او را بر خصیه نبندد
 جهت تسکین الم او مجرب است و درم دفع گرداند و ستر خاد او را نیز نافع آید و طول از آب و نیز
 درین باب مجرب است نماد و پلاس ما پرانام دارد و بفتح با فارسی لام الف سین همله
 با فارسی ثانی و الف با فارسی ثالث در همله الف گرم و سبک و دفع بر سب و سهر و گرم
 شکم و فساد و باد و بلغم پلاس پیل بفتح با فارسی لام الف سین همله و کسر با و فار
 ثانی و سکون یا در تخم و فنج با فارسی ثالث و سکون لام فسم کلان است پیل است که برگ با
 بزرگ دارد و تربت و می بلغم افزا و مولد گرم شکم پیل و بفتح با فارسی و سکون لام و فنج و او
 سکون لام ثانی است فصل النون نواز بفتح با فارسی نون و او و الف و
 هندی نهال بری خورد است بعد نیم گرم یک گرم تخم را در قلم غلته شده اندک است بهر صورت
 بوی که اول و آخران بیده باشند و در کاه و ماشی و برود و خط از بر و و طوف و نوسین سرد
 خشک و سبک و دفع فساد و باد و صفرا و خدام و قویا و گرم شکم و دفع و منشط و اتم تجربه نموده است
 که چون یک گرم تخم او را کوفته در میان نمخل خجوات حل نموده در ظرف کلی آب ناریس
 دوسه روز بگذرانند که شغف گرد و بعد آن بر بدن باندند برای جرب منسیت و مزاج
 تخم گرم معلوم میشود و هم گرم نوشته اند گرم و سبک و دفع جرب قویا و بر باد و سرخ
 و مولد بلغم و سبزی آن سبک و فضاخ و کف افزا و جگر نیز کوبیدنی پاک ضم با فارسی نون

چون شراب کهنه از برای برص
 نافست هر دوس بعد از خوردن
 بول چون قدری اورا در آب جاری
 در کوزه و نشانه وادار بول
 استعمال نسبت ببول قوی تاثیر
 او که اندکی گرم ساخته باشند
 جهت تسکین الم او مجرب است
 درین باب مجرب است نماد و پلاس
 با فارسی ثانی و الف با فارسی
 شکم و فساد و باد و بلغم
 ثانی و سکون یا در تخم و فنج
 بزرگ دارد و تربت و می بلغم
 سکون لام ثانی است فصل النون

در زمان منتهی سبب
 وقت حاج سبک و خون قین
 صافی و اوقات استعمال این
 پیانیتو فایده و شج و سبک
 عضلات و اعصاب و جلات
 دردی که از اعصاب بر او درین
 بعضی حادث شود و عوام از
 فوایج سبک و دایم این سبک
 فوایج است و قین و جلیل
 نامست آن کین دفع
 اوده خشت آن کین دفع

از آن جناب چنانچه را در
 قیام در وقت که در وقت

قلمه چو بیتی در دل
 دور اول چشم راه بخار
 مهر است کند و در پند
 اخلاذ نماید و اندک نیری
 که برهن از شیرینی
 بر نهد است بل میاید چشم که بکند

بفتح باو فارسی خضار نون جیم فارسی الف و فتح جیم سکون لام عبارت از ترکیب امل نیست
 و تتریک از تریش و کنار و جور و یچکول بفتح باو فارسی خضار نون و فتح جیم فارسی ضم
 کاف سکون واو و لام عبارت از ترکیب پیکل و پیلاد و جات و چتا و توشه شته طی و دافع
 فساد بلغم و فتح نون کیم و بستانه حادث شود و باو و کور و خله پیلو و چچول بفتح باو فارسی
 و خضار نون جیم فارسی ضم جیم و سکون واو و لام بزرگ است و خورد و چچول بزرگ عبارت
 از ترکیب پیل و گیم و باول و کاس و می و توناک بطعم تلخ و زخمت و گرم بسک
 شته و کدازنده و دافع فساد بلغم و باد و تنگی نفس و خچول خورد و عبارت از ترکیب
 که کهر و وسال برنی و دیرت برنی و برنشا و کشای بطعم شیرین و معتدل و گرمی و
 معوی و اعضا و دافع فساد و صفرا و باد و پیاله بفتح باو فارسی سکون نون یاد و حمت
 و الف و فتح لام و هکتوب برزد و الوامد و در خوش خبت لبمو و برگ بید اساد و در خا
 سیرانه و در پیکلی نسخ پند که چو ر کسر باو فارسی خضار نون سکون ال مهله نهی و
 و فتح کاف و خضار و ضم جیم سکون واو و راهله که هم کچو ضم باو و سکون جیم است و خوش و طولا
 و تیر خت تال و فله و دار که دست بلان آن ساید و تیر تها و او بر گمار و دی و طویل و سخت
 واران بوریا میازند هر و شیرین و سرد و تر و سکون مد و ضرب و سقطه و دافع فساد خون
 و باد و صفرا و ضعیف لیکن هم اول قوت از قسم دوم و دیگر اقسام است پند که چو اکثر از
 طرف قنای و شته می آید و برنی بطعم شته تها و در و طرب که از طرف کمی آید و در قوت
 باه و کرده و پشت و لغوب سده و دفع برودت مزاج و تجویر سیده و سوله خون است
 و پند که چو تیر طرب در خواص و کثرت خوردن آن سبب اخراق خون مکر متادین و پنا
 بفتح باو فارسی نون شده و هم زود است پند که یک ضم باو فارسی سکون نون و

قلمه چو بیتی در دل
 دور اول چشم راه بخار
 مهر است کند و در پند
 اخلاذ نماید و اندک نیری
 که برهن از شیرینی
 بر نهد است بل میاید چشم که بکند

این پنج ضرر یابند واده
 اسهال غی باطن طبع عروق
 این نوع اسهال را جیس
 خونی و شحمین میگویند و درین
 نوع این پنج البته مغیبت
 چنانچه چوب بعضی از چوبین
 رسیده واده اعلا صواب
 فصل و بیان آنکه
 خوار خوردن پنج خنجه
 که در آنست که فایده می باشد
 ازین پنج در میان که اول
 کاف و سکون و الف و فتح جیم سکون لام عبارت از ترکیب امل نیست

خوار خوردن پنج خنجه
 که در آنست که فایده می باشد
 ازین پنج در میان که اول
 کاف و سکون و الف و فتح جیم سکون لام عبارت از ترکیب امل نیست

بود و در آخر شب بستر
مخوابت که عمار الدین
غلبه طوبت اصلیه بران
ازین پنج کلمه غلبه طوبت فضلیه
ازین پنج کلمه غلبه طوبت فضلیه
ازین پنج کلمه غلبه طوبت فضلیه

دوال هندی و کسراده سکون بار تختانی و کاف اسم نول است پس بفتح باو فارسی
و نون سکون بن مهابه کم گنجل است و بفتح باو فارسی ضم نون و سکون بن اسم کج است
پنج انگ گن بفتح باو فارسی مخا نون و فتح جم فارسی الف و خا نون نانی و سکون
کاف فاج ضم کاف نانی و سکون نون بنی هر پنج اجزاء علی ده فائده دارد
و عوض نون لام نبراده یعنی پنج انگ گل لغنی حساب پنج انگشت و ان اسم از نند است
پنوالی بفتح باو فارسی سکون نون و او مفتوحه و الف و کسر لام و سکون یا و تختانی
اسم مرجان است **فصل الواو و یو** بضم باو فارسی و او مجهول و کسر نه و سکون
یا و تختانی بنز است سیاره دارد و فرسباه و نفیس دارد و سرد و زهر است کران کننده تجربه
و او از کلودنوم یعنی اوزا و دافع رکت پت پو و کانیز گویند بضم باو فارسی و سکون
و او و فتح دال مهمله و کاف الف پو و مدرک بفتح باو فارسی و او مجهول و خا نون
تشدید دال هندی بفتح را و مهمله و سکون کاف قسی از لجه است پو و یو بضم باو فارسی
و او مجهول و کسر و فوقانی هندی و سکون یا و تختانی ای است بسیار خور و کران و لغیم
افراست و از دیگر باهیا خورد و تر و بطم شیرین اند و دافع فساد اخلاط مله و دیگر قسمی
بسیار کوچک معوی مهبی مشبه طعم و دافع فساد باد و سرفه پو و یو بضم باو فارسی
و سکون و او و و فوقانی هندی اسم نال است پو و تشره بضم باو فارسی سکون و او
مجهول و یا و فوقانی و کسر بن سحر و را و مهمله و قسمی از کاف و زهر است پو و یو بضم باو فارسی
فارسی سکون و او و کسر و فوقانی و سکون یا و تختانی و فتح کاف و را و مهمله و سکون
نون مجیم اسم کج است پو و مدرک بفتح باو فارسی سکون و او و خا نون دال مهمله بن
و الف شیرین و سرد و بر بضم و کران معوی اعضاء و مهبی منفح دل و دافع فساد باد

چون پنج کلمه ازین پنج کلمه
کونید و بنز است که در اصل
است و طوبت بود و ازین پنج
و نقصان این پنج کلمه و اگر
تدبیر نیم حکیم بود و در کسر
چون پنج کلمه است
نقصان آن را افعال است
است چه طوبت اصلیه طوبت
و پنج کلمه ازین پنج کلمه
۴۴
طوبت را الله شهادت و اکر
بعد و در بدن هیچ فایده
نیشود و اگر دافع سازیم که طوبت
غریزه را هم زیاده میکند پس عیبت
باعث صحت مزاج و طوبت غریزه
ما اهل کلام برانیم در عیبت
که ناید حکیم عمار الدین محمود
اینست که مخالفان

بیکر و پس معلوم شد که
فایده و صفا و دینی بزرگ
بسیار است و در هر
قبله طوبت صالحه
که این پنج کلمه با و در بدن
نهی با این عیبت نموده اند

غرض بگوید در زیادتی رطوبت
 غرضی در افعال موجب زیاده
 اخلاقی بسیار در رطوبت
 از قوت بلای غلبه و در آن
 بوی خوش از آن غلبه
 غرضی در غلبه و در آن
 در غلبه و در آن

و صفرا و در بول محدث کرم شکم و قزاینده بلغم و شکر سرخ سر و در آن دفع سوس
 اعضاء و نسا و صفرا و خون و شوری بول شکر سیاه مانند شکر سفید قسم خوش
 سر و ترست و بهی بلغم افزا پود و نیمه بضم با فارسی سکون و او و کسر ال همل سکون
 یا در تخانی و فتح نو سکون و و شهور با الفست سمری مشهورست بعدی نفع گویند گرم و
 خشک و نیمه طعام بودنی بلغمی باز دارد و کرم شکم کشد و قوت جلاع بیفزاید و چشم روشن
 سازد و شکم بر بند و پوپل بضم با فارسی سکون و او و فتح با فارسی ثانی و سکون لام هم
 فو است پوتنا بضم با فارسی سکون و او و فتح ما و فو فانی و نون الف هم بلیک است
 پوکلی بمل بضم با فارسی و سکون و او و کسر کاف و سکون با در تخانی و فتح با و موحده
 هندی و و خفا و و سکون لام هم سباری است **فصل الهاء الهوز به الف** بفتح
 با فارسی و خفا و و الف و سکون لام و فتح سین همل سکون و او بوض و الف نیز
 آمده اعنی به الف و بفتح الف نیز آمده بهیلا ثمر درخت هندیت و دو قسم بود یکی
 ترش و دویم شیرین اول را شیرینی و دویم را شکر می گویند درخت اول خورده بود بقدر
 اگر زیاده از آن درخت دویم کلان مثل درخت توت ثمر اول نسبت به دویم اندکی
 کلان برگ درختش مدور و کلان و برگه برگش برکناره خطوط زبره و ثمرش در اول
 اکنون نبرد و خفص هر گاه بچته شود سرخ گردد و چون تمام بچته شود سرخی او بایل رسیم گردد
 و ترش او در وسط نضج ترش و در آخر آن شیرین ترش بود و به شکل شارب بفتح شارب
 از او اندکی کلان با بجماله بسیار خوش طعم و دفع صفرا و خون و قطع بلغم و نسبت به ترش
 دیگر ترست کم دارد و قاض شکم و دفع شکر و قوی ال سعه افشرد و او که باقی و
 کلاب ترش از غر و قوی و تسکین خفقان و از الحار است تب بعدیل است و رب او در

صحت و طبع آن ترش است که مخالفان
 گفته اند نسبت به ترش که با یاده از
 قدر و طبع آن ترش است که با یاده از
 سوز و خفص و حرارت غرضی در غرض
 شدن او و در دست امر ارض
 رطوبت و سبب صفرا و اسهال
 مینه و چنانکه زیادتی خون هر چند
 صالح باشد و اصفیاء و با یاده از

باشد و در غرض آن
 بوی خوش از آن غلبه
 در غلبه و در آن
 در غلبه و در آن
 در غلبه و در آن
 در غلبه و در آن

باعث زیادتی
 بعد از تقویت ذرات غریبی
 و قوای بدنی میگردد و مگر اینجایی
 تفصیل در المقام بی
 بنا خین گفته که بر آن که بیفتد
 صاف نیست بنابراین بجا
 میشود مخصوصا که اگر اشتباه
 شده جمعی از بران را در این
 پنج روزه بدو بطرف ضعف و
 ۴۵

باد با جوق و قبل و پشت و بعضی
 از ایشان را داده با بعضی ایشان
 ریخت و بهشتی از ایشان را
 بشمار ریخت و از ایشان را
 خمس السبل بهم رسانید و در
 بعضی بود و ایشان را
 با همال انجاید و هیچ کدام
 نجات نیافتند انهمی اقاله
 از این پنج را در فصلی باید
 که بود بسیار آدم و بسیار
 بهتر اوقات

دکتر اندک برای مزاج
فرد و عطف بآستان
کرامت از بآستان
است و در زستان
غش
همار و عطف بآستان
خون و چوب و عطف
نشان و بهترین اوقات
که بواسطه گرم و بسیار سرد

فصل این پنج مزاج هر دو در یک است
در مزاج صفراوی و کبیکی
صفحه دارد دجست آنکه
و مظهره اجزاء بارده
قدت حرارت کمیند
و قریب بقندالی بسیار از
باعث بوبرت

اسم و تنوعیت قریب پنج صنف بوده هاست ندر اقم و چون عطریات دارد معوی می و دماغ است
لیکن سیرع التفتن است و جمیع غصیه از نوک کند و او را بار یک تراشیده مثل فالوده در زیر
گلاب نبات بنهند در تقویت دل و دماغ می افزاید فصل الیاء التختانی سیابا
کبریا فاکر و فتح یا تختانی و الف و باد موحده و الف ثانی و فحار نوک وین موله و الف
ثالث بعضی نوشته اند که اسم باد آورد است و با جمله نباتی است شهر قمری است از باناس
و هر دو در صحرا و خرابها یافته می شود و خشش نابقدر قامت انسان اکثر از کوچه کشتنها
بسیار دارد و از پنج شاخها میرود برگش در ابتدا کوچه کشتانی نوکدار و چون خشش
کشان شود برگ هم بعضی طولی شوند بقدر برگ جانن خار بار که هاست شاخ او می شب
و گلش نیکیزد و قسم اول بی خار و گلش سفید و هر دو باد افزای و صنفی خجسته و دافع
فساد بلغم و صفرا و خون بر فرو و ضیق النفس و تب غلیان بر میو و جذام دق و سوزک اشتاخ
او بجهت تشدید لته و سندان تجربه بعضی اغوه آمده است و سیابا بنار انقوی مسوم می و دافع
زهر و جرب مزاج گرم نوشته اند و سنج باد و جذام دفع نماید پشیل کبریا فارسی سکون
بار تختانی و فتح تار فوقانی و سکون لام یعنی سنج که از تراکیب فلزات موجود میشود معتدل
در سردی و گرمی و خشکی دافع فساد باد و بلغم و برقان سبز زرد و قسم بود یکی را پشیل گویند
و دوم را سون پشیل و بعضی سر نوشته اند پشیل کبریا فارسی سکون بار تختانی و فتح باد
فارسی نام و سکون لام خستند است بسیار بزرگ و شمشیر و برگ بسیار داد و بدور
بقدر کف دست نوکدار و نوک فرامده بقدر ربع گره و در میان برگها را و برگها متفرق
و غایبان و در ابتدا زانو سبز بود و چون بخته شود مائل بر ردی گردد دافع فساد صفرا و بلغم
و خون و امیل و شور و پوست دخت او را بجهت اساک منی و غلط آن و تقویت کمر و سنج

و در این بخت که می سازد دلاز
باعت بیروت ذاتی گوید بواسطه
استلاط این طغیان که در این پیش
مستند بظاهر نیست و پس ای علمای
الدین محفوظ گفته که اصلاح پیوسته
آن خارج کند یعنی برادر حسین
حوی الیه توان نیست و بطلان
این فریب با بقایمان یافته باید
دانست که نفع این بیخ در افرج
چاره بیشتر از افرج بارده است

۴۶
از پنجاست که چندی در محل
عاده را یا الفع است از محل
بارده لدا را اجاره بارده را غالب
بر اجاره عاده سیکو حکیم جلال
موقوفه مادر موسی مزاج خا
افضری نسبت اگر گویند حفظ
صحبت است و چنانکه گفت
غالب مطب و حرارت و طبیعت
پس باید که موسی از جان حج
الان و دار بسیار نفیسه

بن باید که دوی از این دو بار به دست
دو آیه است از طبیعت
مکنه درای انچه بین است
در مزارحات و طوبت
که موجب اغفال اوست
پیش می آورد و بدید

ملازمتان بسیار است
 مبالغه را هم بگویند که این
 کلام از حکیم عمارالدین
 عیون است و آنکه که طبیعت
 کرده آمده است و غالب
 بارده اند و این است
 در طبیعت و طبیعت
 پنج ضلعی باطل و طبیعت
 است و آنکه در طبیعت
 بسیار از این پنج در سال
 جویند که طبیعت
 بیان شده و طبیعت
 سرد و در میان حار است
 و طبیعت تفاوت میکند
 با طبیعت که در اخلاط دیگر

رضن آب از مرج زمان مع او و به دیگر اقامت نموده بعضی نوشته اند که بفارسی درخت
 لزان گویند و غمراو دو برابر پهلایه و در فیه مشابهت با بخیر دارد و پیل گویند با صافه
 یا تختانی برسم اول و رنگ آن چون خنجره و منقش گردد و اطلاق این لفظ یعنی لفظ
 پیل بطریق شتر اک لفظی گاهی بر فلفل را هم میکنند و وی بار درخت است مثل درخت توت
 و غمراش مثل بویا در غلاف او در فلفل میباشد و بعضی گویند سگوفه درخت مرج یعنی
 خلفل است و توش تا سیال باقی است خشک و تلخ و نیز و سنگام و هم شیرین و گرم و در و سبک
 و سهیل و مهبی و دافع فساد و باد و بلغم و تکی نفس و سرفه و استسقا و خدام و بر میو و باد و گوله و
 بویا و امراض سبز و خله و مشته طعم و صفرا و افرا و ناره اش شیرین سرد و زوگران و فایده
 بلغم بربی و در فلفل و بفارسی خلفل را گویند پیلو کبر یا فارسی سکون یا تختانی و ضم
 لام و سکون و او اسم هندی ارک نوشته اند درخت صحرانیت بقدر طول نیره و شب
 و شاخهای بسیار دارد و جویند و در بود و برگش بقدر نچو که و باریک و غیره و پیل
 کبر یا فاک و سکون یا تختانی و لام و پیلج بلضا فیه جیم و آخره فتح لام و هال نبر گویند
 گرم و سبک و طبعی و مشته طعم و دافع با و گوله و بویا و امراض سبز و فساد و باد و سنگانه
 و فساد خون و صفرا و پیکان و از جمله رساین است و غمراش تلخ و سهیل و دافع فساد و بلغم و
 و سوزش اعضا و خدام و تب و گرم شکم و جوب پیلو که از و سواک سازند برای تقویت
 البته با تجربه پیداست کبر یا فارسی و سکون یا تختانی و مار فوفانی قسمی از و ننگست
 در و رنگ و در بحث میم خواهد آمد و پیلو کبر یا فارسی سکون یا تختانی و ضم سین مهله
 سکون و او بربی و رغوث و بفارسی کیک گویند پیلو کبر یا فارسی و ضم یا تختانی سکون
 و او و کاف و نامرندی یعنی شیر جانوری که چهار روز زاینده باشد میوسی بفتح با فاک

۹۷
 است خواهد شد و با غن خفا
 صحت خواهد گشت فقط آنکه
 احداث افراط حار و در طبیعت
 خواهد نمود و چون این شان نسبت
 که حار و رطب در درجه ثانی
 با نالت باران باشد و این
 پنج را حکیم عمارالدین محمود
 در اول درجه اول گفت
 پس با فایده اول گفت
 در درجه ثانی با فایده
 است و در طبیعت و طبیعت
 که این پنج احداث افراط
 و در طبیعت و طبیعت

فصل در بیان
 فائزین گذشت
 است که اینها
 و در طبیعت و طبیعت

فصل الفوفانی فی فصل الفوفانی
 الفوفانی و سکون لام و فتح سیم و کاف و خفار و الفوفانی و الفوفانی
 ثالث و شهوره تال کهبانه عوض راء ممله و الفوفانی و الفوفانی
 سیم لیکن نورسی دور او غیر دور از نورسی خور و نهال او مثال فلم برگه بار یک
 و برگه بار او خوار و غنچه برگه بار او در ان برگه بار کل نیلوفی در میان سفید بطه می رسد
 سر و گردان منی انوار و رافع فساد و خون و دوا مذکور در ادویه با سیه کسر استعمال
 کرده شد و نیز همراه شبرگاه و قطه دوا مذکور خورده میشود و هم با دویه مناسبه سوفی است
 و نیز در شیر خشک شده میتوان خورد و تال تال فوفانی و الفوفانی و لام شهوره در رافع
 لام راء مملنه منی خشک کلان و در از بعد رست که گوشت کم و زیاده از ان بطیف و کهن و نکاله
 کتیه الوجود و در اکبر آباد هم نسبت به ان الحاله شایع است که با زیاده در آفتاب و در حست
 برگه بار روید بسیار بعضی از ان مروه سازند و بطریق انصاف در بار دیگر نویسند و نه بود
 برگه بار که کتب نویسند و غرض شایه بار یکیل و مغز غرض بار یکیل شیده مثل فلو در
 شربت کلاب نبات میخورد بسیار لذیذ و معوی و ان غرض را مکمل ففتح تال فوفانی و سکون
 راء ممله و فتح کاف و سکون لام گویند چون سه از شاخ بی برگه بار بر سر آن بریده او اند
 بر بند از ان خبره را و در نورسی دوسه با شیره مذکور میتوان گرفت و از ان تالری
 گویند تال فوفانی و الفوفانی کسر راء ممله و سکون یا در تخمانی تازه او را زهره شیرین اگر نخستی
 با زهره شیرین تریش کرد و سکر آرد و سر و رافع فساد و صفا و دوا مصل و شبر و بهی است
 و ملین و تاریر احوال کند لطیف در افعال میشود و نیز با چه در طرف او نصب کنند و در بیم
 و در او ابل آشک فضا

۴۹
است اگر قبل از خوردن چوبی
فصد نماید خون لطیف برآید
و کشف در جسم باقی بماند زیرا که
لطیف برای خروج الطوح است
پس درین هنگام موصی هستند
می پذیرد اما هرگاه چه چینه
را چند روز به استعمال آورده شود
کنفت خون فاسد تبدیل
میشود و ماده فاسده دفع
میگردد و اما در کتب
ال فاروره

وہابی امراض کہنے کے مادیانہ
نیا دینی بیماری خواہد شد
دع شدہ خون فاسد
است بس خون صلی
ہموز خض باقیہ و کیف
عمر دارد چہ خون فاسد

پارچه را در ظرف دیگر بگذارد تا خلاصه در هکده بالجملة در تقویت باه و نسیم بدن بنجر
رسیده مخصوص ایام استعمال آن غذا گوشت صرف از داخل کباب و قوراع و مله
ریاح و گرانی سر و سگوش قریب کبوتر آب شمش شیرین سرد و گرانی فغان و مهبی است
و دافع فساد باد و صفرا و خون و دافع ضربه و سقوطه سینه و سوزش اعضا و دافع شخی
و تخمش شیرین سرد و در بول و دافع فساد باد و صفرا و در فارسی خرمای و بوجله و دخت خرمای
هند گویند و در عربی دوم و صاحب مهباج گوید که دوم شجره المقل و مثل ازین بر می آید
تا لیسیس شرج نامر فوفانی و الف و کسر لام و سکون یا در تخمانی و سین مهبه و فتح با دفا
و نامر فوفانی شد و سکون را در مهبه اسم البیفرست و در ایهیه این بسیار اختلاف کرده
اند بعضی برگ زیتون شده اند و جمعی رنج دخت توت و پوست دخت لسان العصفیر
و بسا اوسته اند و صلا حقه میوید ز و من فی فیست در خواص میان این و نیواج
خطای نزد اهل پندند و گرم و سبک مهبی شسته طعم و هم و دافع تنگی نفس و سرفه
و فساد بلغم و پاک کردن روق و نامر شرج نامر فوفانی و سکون الف و صفرا و خون و فتح باد
موجده سکون را در مهبه شوی به مناسب با ضافه الف عوض را در مهبه شیرین است و سبک لیل و دافع
فساد صفرا و بلغم و زردی بدن و خدام و بوسه و دمه و اما اس اعضا و سرفه و جوشیدگی و
دل و لحم حبیب زخمها و عربی نحاس و نفاری می گویند و حکما رهند مقول او را که بنا به
باضافه یا در تخمانی و سین مهبه میوید و استهوار و احتمال میکنند و بسیار مدح میمانند
و قدری از مقول او در آب می اندازند و در آب نشین نکرد و این را علامت جود
مقتول میداند و زور اقم مبر است که اگر سوزش دل و غشیان در دستخوان و مفعال
و وزن هر دو خفکان پیدا کند از انبایه خورد که علامته عدم جود است مقول است که علامته

و بانی مراضی کند که ماده
آن بسیار غلیظ و کیف و ده باشد
بنجام قصد بی طرح انگشت را بر سر
رک کنند و بردارند ابط را بفرمایند
که دست را بر هر گ که از پشت برائی است
که تا روح بسیار بکریه عقل نشود
و غشی حادث نگردد و اینست آنچه
ابطا درین محل بیان می نمایند
لیکن وجه دیگر بهتر از اینست
که خون خالص بسبب کثافت و در صورت

از محل فصد در نزد خون
بواسطه رفت و رفت در محل
بسیار است و طبیعت در دفع
خون فاسد انجام میسر
نیست آن وقت دست بر سر
گذازد که طبیعت خون فاسد را
بجای فصد نزدیک از بدن
دست از سر که بدارد خون
فاسد که محل فصد آمده دفع گردد
و از آن در کت بخور بنده که

قصہ غزل کہ بہ رون آرمہ
اول بود و در ہر کس کہ
از قصہ شیرین یافت و اگر
دست نگذارم خون صالح

بسیار بیرون خواهد آمد
عن فاسد کنونی و این
نیز یادنی بوضوح است
نصفین از سه حال
این پنج بنامید بسیار
سر حد قصد اختصار
مصلح شود و اما در حد
مصلح خارج شود و این

نمکد یافته شود و آنکه باره کلی بفتح نادر فوقانی و سکون الف و فتح راد همزه و سکون الف و فتح میم
و تشدید کاف فارسی سکون یا تختانی هم مرتب است تا آن بفتح نادر فوقانی و
الف و فتح راد همزه و سکون فونسی از اسپهبدی تا سپهری بفتح نادر فوقانی و الف و فتح
نون و فتح با موحده و سکون راد همزه و ضم بار فارسی و سکون الف و فتح بار فارسی تا
الف هم پاؤل است و هم نوت و معنی لفظ کل سرخ است و کل هر دو سرخ اند **فصل**
البار الموحده تا که میر بفتح نادر فوقانی و بار موحده و الف و کس کاف و خفاء و
و سکون یا تختانی و راد همزه هم بسجده است تبرک بفتح نادر فوقانی و سکون بار موحده
و فتح راد همزه و سکون کاف آن درختی است که در زمین عرب پیدا شود و عمر آن برک آن بچو
برگ و بار درخت گلاب میباشد زبره و کل می نیز مثل بره گلاب بود در حاله همضم تلخ
گردد و گرم است و کف و آبله و سیلان نمی راد و فتح گرداند **فصل** **البار الجفاری**
یعنی و همی بفتح نادر فوقانی و ضم بار فارسی و سکون واو و فتح و الف و خفاء و کس فون
و سکون یا تختانی هم نهد می است یعنی حسب ریاضت چه هند بانی شده اند که هر که بد است
آن ناید بریت و عبادت مشول شود می کس نادر فوقانی و فتح بار فارسی تشدید نادر فوقانی
منفوحه و سکون یا تختانی هم روید کی است که سر برگ ارد ساگ او پنجه میخورد **فصل**
التا فوقانی تترک کس نادر فوقانی و تشدید نادر فوقانی ثانی و کس آن کس راد همزه
و سکون یا تختانی و کاف و بین نادر اول نمن نکرده است تترک شخام و افغ و فبا و باد و
قابل گرم شکم و مقعد و بسیار گران رسیده او بسک و فایض شکم و نافع شکم می و نافع
باد و بلغم و بعضی ساق نمید تترک بضم نادر فوقانی اول نادر فوقانی ثانی تشدید و منفوحه و
خفاء و سکون کاف هم سیلان نهد است **فصل** **نجم** بفتح نادر فوقانی و سکون جیم

باجای نامک و در سبیل
رفع و اصلاح آن کامیابی
خواهد بود یا که قبل از
سبیل بفتح و همزه و
و استند از نفع و راد همزه
شود و آنجا که بلغم غلیظ باشد
کثیف و اطخون می باشد
مصلحی قصد در سبیل بفتح
یعنی که در قصد انانی خوردن

بسیار ضعیف بود و طافت بسیار
نماید باشد یا که ماده مرطوب بسیار
بود احتیاج به سبیل نیست و در صورت
احتیاج به سبیل در خوردن هر ماده
فاسده و مضج و سبیل استعمال
باید کرد و بارای هر یک یک ماده
چند نموی خود ذکر می کنم حسب
حاجت این را نیز تذکره می کنم
عظمتین غلظتین مرکب باشد
بماند و باید که برای
بمان غلظتین مذکور می شود
مصلح باید ساخت و بود
فصل از سه حالت نادر روز
استحالت کرده و در چهارم
استعمال و بعضی نادر
سازند و حکم عاده الدین گردد

و غیره باید مایه بر بعضی قبل از تناول غذا و وقت نشستن و کاستن بلعوق شامه و نشسته باشد و بعد غذا آب خوردن مضایق آب بونگ و بعد سه پیر پیری دیگر از نسیم اول برین نشسته یک عدد بوق نقره یا ورق طلا بکشد

لفظ عام است اطلاق میکنند برین غله و مایه کاکلر شبیاک نیواکتر تک ادا لکب
 بزرگامه کاندی کبی برینکین جو کو دو کاکو بر بکال کند کو دو و برین بر اطلاق مایه جیفت
 اندکوره در جایهای آنها که خواهد شد فصل الکاف تکر نفع مار فوفانی و کاف
 شد و سکون را در جمله هم و دخی که چهارم حصه آب در و بود و برخی اطلاق میکنند
 بر آنکه در آب و جوات سادی بود و تحقیق کاف قاف هم اسار و سوت شیرین و گرم
 و تیز و سبک و دافع سبب جن بری فساد و هر صرع و یهوشی امراض خشم و فساد باد و بلغم و
 قسمی از ککریخ است فصل اللام ملک بکتر مار فوفانی و دفع لام و سکون کاف
 کلی است مانند کجی گرم و دافع فساد و بلغم و خدام و از سر این است و تیز سکون لام هم
 برنجیل نشسته اند طوسی ضم مار فوفانی و سکون لام و کسرین مایه سکون یا تختانی
 شته نهانش بقدر یک کز و زباده از ان برک کو چک طولانی اندکی کنده وارد امل نه
 بسیار زیاده و پرستش او نماید قسمی از ریحان تلخ و تیز و گرم و متوقی تل و شته طیوم
 و مولد صفا و سوزش عضا و دافع خدام و دشواری بول و در و بهلو و فساد خون تل بکتر
 فوفانی و سکون لام و گاهی باضافه یا تختانی زیاده بینی قلی گوید و قلی نیز نام خبری است
 که بعد از کشیدن روغن قلی باقی بماند و گوید سرد و خشک و خرد افرا و شته طیوم و مصلح
 فربهی مفرط و حالب شکم و مصنف آواز گلو و دافع تشنه و افزاینده باد و فوفانده رنگ و رو
 و آن قسم است اول پوت و قسم دوم تل بنیونی کجی سفید و قسم سوم صحرانیت که آن
 کجی سرخ است همه اقسام گرم و تیز و شیرین و گر آن حالب شکم و افزاینده بلغم و صفر ایتقو
 سرد و دافع دلها و امراض باوی شسته طیوم و خرد افرا و حالب بول و شتر سیاه
 است پس سفید پس سرخ و گل کجی و امراض خشم شل ناخنه و گل زن تجربه رسیده است

و در صبح و شام و غروب و در وقت نشستن و کاستن بلعوق شامه و نشسته باشد و بعد غذا آب خوردن مضایق آب بونگ و بعد سه پیر پیری دیگر از نسیم اول برین نشسته یک عدد بوق نقره یا ورق طلا بکشد

و در صبح و شام و غروب و در وقت نشستن و کاستن بلعوق شامه و نشسته باشد و بعد غذا آب خوردن مضایق آب بونگ و بعد سه پیر پیری دیگر از نسیم اول برین نشسته یک عدد بوق نقره یا ورق طلا بکشد

از صد دانه تا پنجاه دانه میوز
تا هشتاد و یک لک و در بان
میگفته اند هر یک میزنند
میگفته اند هر یک میزنند
برای او شان پنجاه دانه
میگفته اند هر یک میزنند

از پسین مثل ساند که در
بوسه بود خم خطی خم خدای
هفت ناسته بعباس پسین
خطی نه ناسته هم داخل پسین
سازد و مثل ازرق بقدر یک ناسته
سودار و کسته در ناسته خطی در یک
ازان استخای کسته از ازند
اگر روح حاصل بوده باشد و بی
شیرین یک کوفه بود و در آن یک کوفه
بعد پنج ناسته در مطهر نسخ

۸۰
سبیل اصفاف سازد اگر گفته
شود که صاحب تخت المومنین
قدشست سوزجان از فردا
بگیدم و با او دو پیچدم کو
است پس از اذختن سوزجان
نقد پنجاهه از چراه است
نقد پنجاهه که در بطیخ فوت
تخار هم گفت که در بزم سبیل
و دار و رمی آید و بزم سبیل
میشود و در چنین محل انبند
آزونی ندارد و است نصایف
دارد و یک است

این عاصا صغیر القلوب
از حیث تسکلات جاوید
بیان نموده است
چون او شادان و سرگشته
میباشد و در همه جای که می
رود

در موسوم بر کمال در ماه بهادون هر سه از ابجد یگونی و بدترین اقسام است و فراخنه نزد
همه و فوختک و مغوی سده و دل خصوص قسم بدانه و رب و نیز استغالی کرده میشود در
ت و تقویت سده و دل نسبت بجای نایده چون جای نایده خورده شود باعث نقل و کرانی
و قابض است و بسبب ترشی ترختی مضر بخنجره بود چون بر قد سری نمک لاهوری شپید و دریا
در فی بخندان باعث اصلاح او میگردد جانی بحجم الف و کسر بار فوقانی و سکون یا در تحتانی
مخسب است جای تپری بحجم و الف یا در تحتانی و فتح بار فارسی سکون تار
فوقانی و کسر بار جمله و سکون یا در تحتانی ثانی و عیوض یا در تحتانی اول تار فوقانی و در بار
سنگت نیز آمده یعنی جات تپری گرم و سبک و قابل گرم شکم و دفع فساد
بغم و زهر اسم بسیار است جانی **پل** بحجم و کسر یا در تحتانی و فتح بار فارسی خنجره و سکون
لام و بعد الف تار فوقانی نیز اضافه کرده اند یعنی جانی **پل** و بحجم فارسی اسم الهه است
که گفته اند از تاجون در شتر و باغش زنده در اینست و در بعضی مجاری میماند
در بعضی مجاری میماند

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

کرمانه سپید بازو کافی باشد
 از تری نافه از پنج خط
 مقدار آب سردی است
 که در جگر است
 می باشد و این خط
 نافه کلام هجده است

نفتجیم و سکون لام و کسر با فارسی و سکون با تختانی و فتح با فارسی ثانی و سکون لام و
 کاف و الف **جل هیل** نیز گویند بخلاف کاف و الف یعنی فضل آبی سرد و خشک است و
 سبک و قابض و منقوی دل و مری منقوی جسم و دافع فساد خون سوزش سینه و دماغ و تبور
 که زرد و بد و قسم دیگر از سرخ است و خشک و دافع فساد باد و بلغم و قابض شکم و تمرش
 و دافع رکت پت و سرخ کل کثیر الوجود است **جل نیت** نفتجیم و سکون لام و کسر با و حده
 و یار تختانی و خفازون و نار فو قانی قسی نیت است **جل تین** نفتجیم و سکون لام
 و فتح با و حده و کسر با و فو قانی و سکون یا تختانی و سکون بن جمله سرد و قابض شکم
 و باد انگیز است **جل سب** نفتجیم و سکون لام و کسر نون و سکون یا تختانی و باد و حده
 اسم رویدگی است شاخهای بار یک دارد و برگ کوچک مثل ساگ لوبیا و بر زمین افتاده
 می باشد و نزدیکی و یار جل زبان هندی اسم آب است و تلخ هم است و این جهت قسی
 بجل نیت سب است و او را در آب ساید به قدر ششماشته کیو له فیخورد و اسهال بسیار
 آرد و جرب خارش اشک را دفع نماید و با باد و د و ضغفه را نباید و **فصل الحیم**
 حمال گوشت نفتجیم و سیم و الف لام و ضم کاف فارسی و او و جمل و فتح نار فو قانی هندی
 اسم دانون است **فصل النون** جفیهیری نفتجیم و خفازون و کسر با و حده و
 سکون یا تختانی و کسر با و جمله و یار تختانی ثانی تمرش و نیت دافع خاف و
 بلغم و باد و غیرگی و دهن و روئیده و کمی شته و گرم شکم و رنده او خازنه اند و مزاج وی سرد است
 و آنکه شیرین بود اندکی تلخی دارد و جوهر وی بایست بگری خست بکفتجیم و نون و نار فو قانی
 و ضم سیم و سکون کاف و هندی بطعم شیرین و خاصیت ساو مساهی لیکر کشن و ن
 و جسیع اقسام خود بهتر است و شالی که در زمین آتش زده و سوخته بر وید سبک است و

و نیت بین الکلام هجده است
 بند و بی از نسخین و نیت
 عوزی اسهال آبی است و سب
 بیت و نیت
 پنج خطی عده بدست و نیت
 هر و نیت شقال نیم درین
 از سطلان خطی باقیه بکشد
 باقیه چون از دار و می دیگر
 سطلان شش از این پنج خط
 ۸۳
 کاشاید خط کند چون نمونه
 با فقر که متعلق شد که قوت اضمه
 بلا بعضی قوتی دیگر در مری است
 بسیار ضعیف میشود و خصوصاً که
 بسیار کم شده باشد شاید جهت
 بدهم قطع آن باشد که حد استعمال
 از این پنج زیاد بوده است از این
 بن تابد او بیشتر باشد قوت
 اضمه نولست که در مقدار ازین
 از این پنج زیاد بوده

از این جهت
 در بدن تا نترسند که در حلال
 سطلان بکشد و اگر بسیار
 از این پنج زیاد بوده
 سطلان بکشد و اگر بسیار
 از این پنج زیاد بوده
 سطلان بکشد و اگر بسیار
 از این پنج زیاد بوده

گفت برادر از آن برگ خرد و پهلپا بقدر عکله مثل چو کله افروخته میباشد شیرین سرد و گران نافع
 برای سوزاک و گرمی و دافع باد و کلف و صفرا و استعمال برک اولعابیت دارد و لطفاً آن با
 بازی میکند در موسم برشکال اکثر میشو و بر دیوار و بر زمین و در خرابا بسیار برید و جو اگو
 بفتح جیم و او و الف و ضم کاف و سکون و او یعنی هرگاه برنج را در شش برابر او از آب داخل
 کرده بنزد تا آنکه برنجها حاصل شود با هم میانبرند بطبع قابض شکم و دافع تشنگی و تب و صف
 کنده نشانه از یک سنگ جو و از ضم جیم و سکون و او و الف را در هکله قسمی از جوان
 است شهبویه اجوائن کرانی خواص او در اجوائن گذشت جو که از بفتح جیم و او و الف
 و فتح کاف و خفاره و الف و الف و الف اسم لطیفی شده اند بر گرم و سهل و دافع باد و بلغم و اسهال
 و در شکم و سنگ شانه و قطیفه البول چو تپکا بضم جیم و سکون و او و سکون و او و فوقانی
 و خفاره و فتح کاف الف اسم جوی است **فصل الهاء الهو جهول** بضم جیم و خفاره
 و او و جهول و لام و فتح بار فارسی و تا فوقانی شده و سکون را در هکله قسمی از شیرین است
 سرد و سبک و نفوی دل و دافع فساد بلغم و صفرا و مقل خون جبهو و جهر و بضم جیم
 و خفاره و سکون و او و فتح جیم و رار مهله مضموم و سکون و او و اسم
 سیر بهو کا است جهنمیک کبیر جیم و خفاره و سکون یا در تخانی و خفاره و سکون کاف فارسی و او
 گرم و خشک است و بهترین اونه است بهی طبع و غذا و صالح است و اصح آنکه خلط بزرگ
 تولد میکند و نمک سودش مولد سودا و مصلح آن روغن بادام بغاری مله و بادامی عربی و بادامی صحرایی
 اعتقاد آنکه و بیان حبات از همین است جهنمیک بفتح جیم و خفاره و سکون کاف و الف را در هکله
 باره سنگها است جهنمیک کبیر جیم و خفاره و سکون یا در تخانی و خفاره و سکون و فتح کاف و الف
 و سکون را در هکله عربی صحرایی و بفتح جیم و خفاره و الف و ضم نمره و سکون و او و اسم

فوت او میشود و کمر از آن
بوی حشمت ابطالان
ابیهت آنکه زیاده بران
و گفته پنج فین وزن
غیر از آن پنج کرده
که حکیم علام الدین محمود
شرط چهارم
مردود و لوف هم بر طراح است
فیات با پنج و فاتی

این شرط درست است
 فایده این است که در این کتاب
 در این کتاب در این کتاب
 در این کتاب در این کتاب

و هر چه در این کتاب است سر و گردان و همی و بنیم و از او مولد می و نیز زمان پرورنده لطف در
 رحم زمان جالب بول فایده ضرب و نقطه و دفع خشک نیست و ات و لاغوی رکبت
 و سوزش عضای جمالی بکبریم سکون بازخانی و فتح با فارسی سکون الف لام
 اسم جال گوشت است چیا بفتح جیم و بازخانی و الف هم بملیه است یعنی غالب آینه
 بر زخمها جیو بر و همی بکبریم سکون بازخانی و و او و فتح با موصده و سکون
 را ممله و فتح دال ممله و فضا و کسرون سکون بازخانی اسم جیوتی یعنی آوایده جان
باب الحیم الفارسی فصل الالف چارجات بحیم فارسی الف و ضم
 ناو فوقانی و سکون را ممله و فتح جیم و الف و سکون ناو فوقانی عبارت از ترکیب
 الایچی خورد و سرچ و ج و ناکیر در خواص مثل رسکده که مذکور شد چاب
 بفتح جیم فارسی الف و با موصده چیست چارچرا بفتح جیم فارسی سکون الف و
 را ممله و فتح با فارسی ناو فوقانی شد و و فتح را ممله و الف هم جابجی که در باب جیم
 که شد چارنگا و بحیم فارسی الف و فتح جیم و کاف فارسی الف و فتح دال ممله و
 را ممله و جحف هر و الف شهوت مالیدن سخن او بر کف با باعث تقویت است
 و دیگر خواص کتب بونا تفصیل فرمود است بر بی خفاش گویند چاکسو بحیم فارسی
 و الف و سکون کاف و ضم همی مبله و او و فارسی بفتح جیم و کون بیت و یکده
 او را کوفه باب براده چندل که کتب در طرف کلی آب نا دیده تر کرده شهید نبوشند
 برای بول الدم کلوی از جوبات راقم است چارن بفتح جیم فارسی و الف و فتح را ممله
 و سکون نو نیست از این چارابی بفتح جیم فارسی الف و فتح را ممله و الف
 و سکون یا تختا هم جیوتی چارولی بفتح جیم فارسی الف و ضم را ممله و او و کسرون

در این کتاب در این کتاب
 در این کتاب در این کتاب
 در این کتاب در این کتاب
 در این کتاب در این کتاب

در این کتاب در این کتاب
 در این کتاب در این کتاب
 در این کتاب در این کتاب
 در این کتاب در این کتاب

در این کتاب در این کتاب
 در این کتاب در این کتاب
 در این کتاب در این کتاب
 در این کتاب در این کتاب

فایده بسیار از این کتاب را در حدیثی که در این کتاب مذکور است
 در حدیثی که در این کتاب مذکور است

لام و یا تختانی هم جزو پنج است چاکوت بفتح جیم فارسی سکون او و نادر فوقانی هم ناکست
چاکلیری بفتح جیم فارسی الف سکون لام و فتح کاف و کسر را و همله و سکون بار تختانی
اسم فوه است فصل الباء الموحده حمله بفتح فارسی مفتوحه و با موحده ساکنه و فتح
کاف و لام کسر و سکون بار تختانی هم پنجاه است چرب بفتح جیم فارسی سکون بار جده
و شهر جاب با ضافه الف بجمعیم و ج پیش از نونت و افع کوا و سیر و منافع او موقوف
پیشا مول است چیک بجمعیم فارسی ضم بار موحده و سکون کاف قسمی از کهنی است
فصل التاء الفوقانی چهار چاک بفتح جیم فارسی نادر فوقانی و سکون را و
همله و فتح جیم فارسی ثانی و الف و فتح نادر فوقانی و دوم و سکون کاف هم چار چاک است
و با ضافه الف بجمعیم نیز آمده است یعنی چار چاک چهار اصل بفتح جیم فارسی نادر فوقانی
شد و در او همله و الف و فتح جیم و سکون لام عبارتست از ترکیب تبرک و انار ترنس و
و کتیه و کیم و کیم بفتح جیم فارسی و نادر فوقانی شد و در او همله مضمره و سکون او و فتح
کاف فارسی و سکون نون هرگاه بر ترکیب پیشا مول اضافه نمایند باین هم میخورند
و در خواص معانی ترکیب است که مذکور شد چهار بفتح جیم فارسی سکون نادر فوقانی و فتح
را و همله و سکون و در حاله همضم گوم مثل آتش گرد و و خارش را نفع کند و در دو نفع شکم
و در کند چهار پهل بفتح جیم فارسی و نادر فوقانی و سکون را و همله و فتح بار فارسی و خضار
و سکون لام هم سینه است که نوعی از خربوزه میگویند فصل التاء الفوقانی
هندی چنانکه بفتح جیم فارسی نادر فوقانی هندی سکون کاف هم جزو بیست و چهار است
چهار چاک بفتح جیم فارسی و سکون نادر فوقانی هندی و فتح جیم فارسی ثانی و در او همله و الف و چهره و جاف
ناوشت بجمعیم و دوم و اعرض الف و چهره با ضافه را و همله در میان هر دو جیم نیز

دیگر عکاز از نو سبیل عالم کردن
 کند و دیگر عکاز از نو سبیل عالم کردن
 طبعی بخشنی از نو سبیل عالم کردن
 کرده باشند هرگاه بان زن پرس
 از آتش خود آورده بخارزند
 با مهر و ز سبیل عالم کردن
 باشند که در صورت و زن هیچ
 چیزی نیست که باعث اختلاف
 زن و آسمانی دیگر
 این طریق از هم

۸۸
اولی است که در مضبوط نه
اعتیاج سوار است اگر بخار
ضایع میشود اگر اعتیاد
تمام کرده آید و بزرگ هم
که شعله آن تخلیفت و نه
پنهان مقدار از آن کربا
اتفاق خطای شود بسبب
ورود امور خارجیه از احتلا
شعله آنش و غیره شرط
نهیض ضعیف است

چند اشعار از خواجه نصیر الدین اصفهانی
 چرخ افلاک را بخود می‌چرخد
 پریشان کرد و در کفایت آب
 سحر کائنات را برینده از طوفانی
 از خیمه حکیم گرفته بر شمس
 و میباید که بخار از او بکشد

پادشاه مندوز در حاله
 خار بیدان افانک بنام
 وقت بنامند باجاریک
 پنج جنبی دروی سیاحت
 بیرون فقه پخت نصیان
 سر سینه کج و بدو پیر
 بکار با است که از قوت
 بخار منیش نافع میکند
 ششم بیدار سیاحت
 که با صبح پنج نیم خوردن
 نهند که آب قوت خوردن
 که در می باید که بعد از پنج
 زینکاف برده در آب است
 واکنه بگوید که بخار
 ابیدر و بگوید بفرست
 رسید از آن برون آب بوضو و اف

آمده که بفارسی حلاوت گو نه گویند تر است و سهل و شسته طوم و دافع فساد باد و بلغم و
 فو با وین و بوسیر و جرب حمله و خله شکم و استقاد و ماسل و بثور و قسم دوم از و سرخ است
 و هر دو خشک و قابض شکم و غرض دافع رکت است سرخ گل بسیت و سفید گل کیاب
 هر که پنج سفید گل با خود دارد و زخم تیره و ضرب بر و کار نکند برای خون فاسد بخش باب
 ساینده بخور دافع کند و اگر زن باجنات و شکری بخور و خون چریض بند شود
 هر روز از جوب چیر اسواک سازد جاه افزاید و درد دندان برود و بوی دهانش
 کند و آب برگش در شیم چکانند تا یکی چشم برود برگ نمش کوفته با یک سیر سیر
 بخور و قی بسیار آرد و تخم و برگ با کاجی هر روز چهار توله ماست و بکوفد و بخورد
 بوسیر خوبی را نافع بود و نیز پنج و برگ آن کوفته گرم کرده بر بوسیر خونی نه خون
 بنده **فصل الحیم الفارسی** چیره بکسر جیم فارسی و نشد بد جیم فارسی و دویم فتح
 را و جمله و سکون و اسم چیره است چهند ا بفتح جیم فارسی و کسر جیم فارسی نانی و یا احتی
 مجهول فضا دونون دال جمله و الف چیلانند بر گویند بفتح جیم فارسی سکون نون جیم فارسی
 ثانی مشق و لام الف سکون نون و دال نندی نمرده نند است طولانی از آن
 نان خوش می سازند و مجرب است جهت دفع بویست و لاغری بدن شیرین و ضم بسک بود
 صفراوی فراج را نافع آید و شته را زیاده کند و برگ او بلغم راج و صفرا دفع نماید و پنج و سهل
 و قسم که او پنج بود گرم و زو سهل صفرا و بلغم و حرارت و خون فاسد و بی رکت چیره و نفع
 جیم فارسی ضم جیم فارسی نانی فضا و و سکون و او و فضا دونون و فتح دال جمله سکون
 را و جمله حیاتی اگر که روش نماند چون گوشت آن بر خا در نیند نافع آید و دغش
 بروغن کد اخته بر بروص مهبون بالند سفید بود **فصل الالهمله** چیره بکسر جیم فارسی

۸۹
 که در می باید که بعد از پنج
 زینکاف برده در آب است
 واکنه بگوید که بخار
 ابیدر و بگوید بفرست
 رسید از آن برون آب بوضو و اف
 که در می باید که بعد از پنج
 زینکاف برده در آب است
 واکنه بگوید که بخار
 ابیدر و بگوید بفرست
 رسید از آن برون آب بوضو و اف

و در از ده روز بایون
 که چنانچه بخار از آن
 او را در او نش
 با بخار این پیغ دارد
 ان نفس بر و معال
 ملاحظه نمود خیر گرم در خون

هندی ازین آب بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد
 این آب در کوفه بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد
 این آب در کوفه بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد

وسکون را بهل و کبریم فارسی و نیم دفعه را بهل هندی و سکون را هم چنان است چروچو تا فنج
 کبریم فارسی و سکون را بهل و ضم فارسی و او و مجول و نافوقانی هندی و الف و او و سبت
 سرفه خشک و ملین و دفع تنگی نفس و سرفه چروچو و کبریم فارسی و دفع را بهل و سکون و او
 نون کبریم و سکون با ریحانی و چارانی نیز گویند و چاروی هم آمده و اندک است سدر
 بقدر فلفله و نبات او بقدر درسی و شیر دارد و بر گش سفید و اخگر از و وار منخست
 او روغن کشند عربی الحنبه و بهاری نقل خواجه گویند شیرین چرب و گران ملین و دفع
 فساد و صفرا و بلغم و خون و سوزش اعضا و ضرر و سقط و بهی چراتیا کبریم فارسی را و
 بهل و الف و کسر یا ریحانی و دفع ناروقانی و الف و قسم دیگر نیال است هر دو تلخ و سرد
 و خشک و سبک و باد انگیز و دفع سرفه و فساد و صفرا و سوزش اعضا و تپه هم
 الزیه است چروچل و فنجیم فارسی سکون را بهل و دفع و سکون لام هم سبت است
 چروچل و فنجیم فارسی و را بهل و سکون و کسر یا روقانی هندی سکون با ریحانی
 هم خیار هندی است و در عوف کور که نگری گویند فصل الزله المله هندی چریا
 کبریم فارسی سکون را بهل هندی و با ریحانی و الف و در زبان سسکت خشک
 شامل گشت خشک خانی و صوابیت گوشش بلغم شیرین سرد و زرد و بهی است و دفع سبت
 و بلغم از او لیکن خشک مخصوص بهی است فصل الکاف چکاره کبریم فارسی
 کاف الف دفع را بهل و به دفعیه قسی از او است که دمش سیاه باشد گوشش آن
 بلغم شیرین سرد و سبک قابض شکم و مشته طعم و مقوی دل و دفع فساد و صفرا
 و بلغم چکورو چسبیم فارسی هم کاف و سکون و او را بهل گوشش گرم و تر دفع فساد
 باد است بهاری که گویند چکوا و فنجیم فارسی و سکون کاف و او و الف گوشش

این آب در کوفه بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد
 این آب در کوفه بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد
 این آب در کوفه بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد

این آب در کوفه بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد
 این آب در کوفه بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد
 این آب در کوفه بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد

این آب در کوفه بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد
 این آب در کوفه بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد
 این آب در کوفه بپزند و در آن
 نمک انداخته باشد

این کتاب از کتب معتبره است
 که در این کتاب در کتب معتبره
 که در این کتاب در کتب معتبره
 که در این کتاب در کتب معتبره

بطعم شیرین سرور و گران منوی اعضا و حاسن لیل و نهار و دفع فساد و باد و صفراء و خون
 بغارسی سرخاب و چکاوک و رو لک گویند و بعضی نیز فرده و ماده او را در هندی چکوی
 گویند به تبدیل الف بیاختخانی چکن در لغت چیم فارسی و فتح کاف و سکون نون و
 فتح وال مهله و سکون را مهله اسم سلق است چکر کاف فتح چیم فارسی و کسر کاف و
 و سکون را مهله و کاف ثانی و الف قسم بغیر از عین الله است که در هندی گویند چکی گویند
 و خواص مثل سرخ است چکر کاف فتح چیم فارسی و کسر کاف و سکون را مهله و سکون کاف ثانی
 و بعضی کاف کاف مضمم و لام الف و لام کسره و بیاختخانی ساکن یعنی چکر کاف ثانی
 آمده اسم کلهی است چکوند فتح چیم فارسی ضم کاف و واو مجهول ساکن و خفان و نون و
 وال مهله اسم پور است چکر و ج فتح چیم فارسی و تشدید کاف و ضم را مهله و سکون و او
 و جیم و معرف چکر است چکوتره فتح چیم فارسی و ضم کاف و سکون و او فتح بافتوی
 و را مهله و سکون و میوه هندی است و رخت او شباهت کلهی در هر دو یک و در برگ بود
 اول برگ که چکاسیا خورد چون او نامند بفاصله اندک بر شاخ برگ کلان مثل برگ
 کلهی بر و چون بر دخت کلهی پیوند چکوتره دهند چکوتره بیدار میوه سبز و در پوست
 مانده خورد و دارد و مثل کیمیت سبز و بعد تر بر خورد اندرون بخوار و سرخ در میان فاشها
 زبره زبره بار یک شیرین ترش و تخم همراه مک و قند ساییده بتوان خورد و مالند زیاده
 و در و مزاج سرد و معلوم میشود کسب شکی و صفراء و شتهاء آورد و در کتب هندیه حوال
 این بخاطر نام نیامده چکه و آنه فتح چیم فارسی و کاف و تشدید و سکون و او فتح وال مهله
 و الف و نون مفتوحه و هم و آنه است تخم رنگ صلب و از درون او مغز باد بکت می آید
 شاخ چلبستان بود و آنکه از و کلان لیکن در ج بلسان میش و پس زاده بار یک

شیرین و میان و در این
 چکنده اند و چکر و چکر
 که در این کتاب در کتب معتبره
 و بعضی کاف کاف مضمم و لام الف و لام کسره و بیاختخانی ساکن یعنی چکر کاف ثانی
 آمده اسم کلهی است چکوند فتح چیم فارسی ضم کاف و واو مجهول ساکن و خفان و نون و
 وال مهله اسم پور است چکر و ج فتح چیم فارسی و تشدید کاف و ضم را مهله و سکون و او
 و جیم و معرف چکر است چکوتره فتح چیم فارسی و ضم کاف و سکون و او فتح بافتوی
 و را مهله و سکون و میوه هندی است و رخت او شباهت کلهی در هر دو یک و در برگ بود
 اول برگ که چکاسیا خورد چون او نامند بفاصله اندک بر شاخ برگ کلان مثل برگ
 کلهی بر و چون بر دخت کلهی پیوند چکوتره دهند چکوتره بیدار میوه سبز و در پوست
 مانده خورد و دارد و مثل کیمیت سبز و بعد تر بر خورد اندرون بخوار و سرخ در میان فاشها
 زبره زبره بار یک شیرین ترش و تخم همراه مک و قند ساییده بتوان خورد و مالند زیاده
 و در و مزاج سرد و معلوم میشود کسب شکی و صفراء و شتهاء آورد و در کتب هندیه حوال
 این بخاطر نام نیامده چکه و آنه فتح چیم فارسی و کاف و تشدید و سکون و او فتح وال مهله
 و الف و نون مفتوحه و هم و آنه است تخم رنگ صلب و از درون او مغز باد بکت می آید
 شاخ چلبستان بود و آنکه از و کلان لیکن در ج بلسان میش و پس زاده بار یک

بیش از در و چکر و چکر
 که در این کتاب در کتب معتبره
 که در این کتاب در کتب معتبره
 که در این کتاب در کتب معتبره

درد و جبین استعمال
پاک و بیاض و خاک و اخل کن

این ملک بخودش هند و دجل
 این سابق در میان سها سکا
 منافع این رخ نور کرده ایم
 من اراد الاطلاع علی سطر الیه
 کی از سترخین نوشته که در میان
 خودون این رخ نور روز رس
 از دو یک هفته بعد از آنک داخل
 طعم نمایند اگر چون نشینند دار

۹۴

بقضه شفاف اصلخ و در
باشد تک مطلقا داخل کند
بلکه در بوجان اندکی نوری
دارد داخل قضا نماید و بخیه
و بخیه منجر در در قضیت
تخلیج قضا بود آب دریا و قضا
داخل کرد و کمال غرض یافت
مکرمش و درودیم همه بخیه
مکرمش و درودیم همه بخیه

پانچ سو روئے لکھو
بیب خوردن مک
زخمی در بیان این
تخت کشند و بجای کر
بر زمین چرخ بخورد
غلامی شد او ک نفی

بجمله کاف و الف و خا نون و تاء و فانی بطبع شریب نغمت و سرود ملین و نقوی خیم و مصلح
نوبی مفرط و دافع و مایل و ثور و فساد و هر چه بی حجر القم گویند چند رسو بفتح خیم فارسی
و خا نون و دال مجله و ضم سین مجله و سکون فاو و راه مجله و اوست و در بیاید چنان
بفتح خیم فارسی و خا نون و فتح و ال مجله و سکون نون نانی بفارسی صندل سفید گویند
انکه تلخ و سر و خشک و سبک و نقوی و دل و مفرح و دافع امراض دل و فساد هر و بلغم
و صفا و خون و مسکن تشنگی و سوزش سینه و برافروزد زنگ روی چندان سار با
بفتح خیم فارسی و سکون نون و فتح و ال مجله و سکون نون و فتح سین مجله و الف
و فتح راه مجله و با و موحده و الف اتم قسم سفید کالیست فصل الواو چوک
بفتح خیم فارسی و شهر و ضم آرم و او و هو و اکر کاف تلخ و ملین و مخدر و دافع فساد

ایمن دستم را عمل کننده
آب سرد اندازد باز
درم شود بعد از آن در
آتش گذارد تا بسیار
کمی آئین کرده بر دست
بیاورد چسبست چون در
در دینی کسی که با قوت و شکیبایی
در بدن اهلان و اهلان

نیز بنیاد خلیل و سبک است
 بنیاد خلیل و سبک است
 بنیاد خلیل و سبک است
 بنیاد خلیل و سبک است

خفا و سکون را در جمله بندی قسمی است از و سیاه هر دو سر و دافع فساد اخلاط ملته فزون
 و سوزش اعضا و جذام بغدادی سبک است گویند و مشهور است چهار مله فتح جیم فارسی خفا و و
 گویند و مشهور است سکون یا تختانی و فتح لام و سکون یا در خواص مانند سبک است فارسی است
 گویند و مشهور است چهار و در فتح جیم فارسی و خفا و و سکون و و فتح دال و سکون را در جمله
 است از عمل که بزرگ است و با نفاصیه دافع بر و چهار سبک است فارسی خفا و و
 و سکون یا تختانی و در جمله و ضم شین و مجر و سکون کاف و فتح لام الف اسم چهار گوی
 است چهار سبک است از گویند بضم بی و سکون دال و وقف و و فتح را در جمله و الف چهار گوی
 بضم جیم فارسی خفا و و تشدید دال و فتح را در جمله و شین و فتح و و الف اسم مک برقی
 است چهار سبک است فارسی خفا و و فتح کاف شد و فتح کاف نانی و الف اسم
 گویند است چهار سبک است که بضم جیم فارسی خفا و و سکون یا تختانی و در جمله و فتح کاف
 سکون فون دال و فتح قسمی سفید از بداری کند است چهار سبک است فارسی و خفا و و سکون
 یا تختانی و در جمله و فتح با فارسی و نافوقانی شد و و در جمله و الف را چهار سبک است در جن
 مذکور شد **فضل الیا و التختانی چنینک** بضم جیم فارسی و سکون یا تختانی و
 نون کاف فارسی درخت بند است کم و دافع و مایل و شور و بیاری و فساد و و خفا
 اسهال چیده بضم جیم فارسی سکون یا تختانی و دال بند است یعنی ضو بر ضو
 شیرین تر و سبک تر و کم و تر و سبک و دافع فساد و امراض خشم و کلو گوشت حیا بضم جیم
 فارسی خفا یا تختانی و فتح نون الف بغدادی اندک و جوی و خن گویند و خواص قریب
 که کم است چیتیل بضم جیم فارسی سکون یا تختانی و فتح نافوقانی و سکون لام قسمی است از و
 سیاه و سفید و ابلق و گوشش مطابق است و در نافع گوشت چکا و چیتیا بضم جیم فارسی

خفا و سکون را در جمله بندی قسمی است از و سیاه هر دو سر و دافع فساد اخلاط ملته فزون
 و سوزش اعضا و جذام بغدادی سبک است گویند و مشهور است چهار مله فتح جیم فارسی خفا و و
 گویند و مشهور است سکون یا تختانی و فتح لام و سکون یا در خواص مانند سبک است فارسی است
 گویند و مشهور است چهار و در فتح جیم فارسی و خفا و و سکون و و فتح دال و سکون را در جمله
 است از عمل که بزرگ است و با نفاصیه دافع بر و چهار سبک است فارسی خفا و و
 و سکون یا تختانی و در جمله و ضم شین و مجر و سکون کاف و فتح لام الف اسم چهار گوی
 است چهار سبک است از گویند بضم بی و سکون دال و وقف و و فتح را در جمله و الف چهار گوی
 بضم جیم فارسی خفا و و تشدید دال و فتح را در جمله و شین و فتح و و الف اسم مک برقی
 است چهار سبک است فارسی خفا و و فتح کاف شد و فتح کاف نانی و الف اسم
 گویند است چهار سبک است که بضم جیم فارسی خفا و و سکون یا تختانی و در جمله و فتح کاف
 سکون فون دال و فتح قسمی سفید از بداری کند است چهار سبک است فارسی و خفا و و سکون
 یا تختانی و در جمله و فتح با فارسی و نافوقانی شد و و در جمله و الف را چهار سبک است در جن
 مذکور شد **فضل الیا و التختانی چنینک** بضم جیم فارسی و سکون یا تختانی و
 نون کاف فارسی درخت بند است کم و دافع و مایل و شور و بیاری و فساد و و خفا
 اسهال چیده بضم جیم فارسی سکون یا تختانی و دال بند است یعنی ضو بر ضو
 شیرین تر و سبک تر و کم و تر و سبک و دافع فساد و امراض خشم و کلو گوشت حیا بضم جیم
 فارسی خفا یا تختانی و فتح نون الف بغدادی اندک و جوی و خن گویند و خواص قریب
 که کم است چیتیل بضم جیم فارسی سکون یا تختانی و فتح نافوقانی و سکون لام قسمی است از و
 سیاه و سفید و ابلق و گوشش مطابق است و در نافع گوشت چکا و چیتیا بضم جیم فارسی

۹۵
 باشد و از دیگر حق گویند
 بگوید باشد و از اعوان فساد
 شل غم و دم و خف و از حرا
 عین و نفع و از کفن و دای
 دو اندن و جلا و مغیره و
 روح را در حرکت آورد و در جن
 استعمال بنیاد خلیل و سبک است
 که خفا و سکون را در جمله بندی قسمی است از و سیاه هر دو سر و دافع فساد اخلاط ملته فزون
 و سوزش اعضا و جذام بغدادی سبک است گویند و مشهور است چهار مله فتح جیم فارسی خفا و و
 گویند و مشهور است سکون یا تختانی و فتح لام و سکون یا در خواص مانند سبک است فارسی است
 گویند و مشهور است چهار و در فتح جیم فارسی و خفا و و سکون و و فتح دال و سکون را در جمله
 است از عمل که بزرگ است و با نفاصیه دافع بر و چهار سبک است فارسی خفا و و
 و سکون یا تختانی و در جمله و ضم شین و مجر و سکون کاف و فتح لام الف اسم چهار گوی
 است چهار سبک است از گویند بضم بی و سکون دال و وقف و و فتح را در جمله و الف چهار گوی
 بضم جیم فارسی خفا و و تشدید دال و فتح را در جمله و شین و فتح و و الف اسم مک برقی
 است چهار سبک است فارسی خفا و و فتح کاف شد و فتح کاف نانی و الف اسم
 گویند است چهار سبک است که بضم جیم فارسی خفا و و سکون یا تختانی و در جمله و فتح کاف
 سکون فون دال و فتح قسمی سفید از بداری کند است چهار سبک است فارسی و خفا و و سکون
 یا تختانی و در جمله و فتح با فارسی و نافوقانی شد و و در جمله و الف را چهار سبک است در جن
 مذکور شد **فضل الیا و التختانی چنینک** بضم جیم فارسی و سکون یا تختانی و
 نون کاف فارسی درخت بند است کم و دافع و مایل و شور و بیاری و فساد و و خفا
 اسهال چیده بضم جیم فارسی سکون یا تختانی و دال بند است یعنی ضو بر ضو
 شیرین تر و سبک تر و کم و تر و سبک و دافع فساد و امراض خشم و کلو گوشت حیا بضم جیم
 فارسی خفا یا تختانی و فتح نون الف بغدادی اندک و جوی و خن گویند و خواص قریب
 که کم است چیتیل بضم جیم فارسی سکون یا تختانی و فتح نافوقانی و سکون لام قسمی است از و
 سیاه و سفید و ابلق و گوشش مطابق است و در نافع گوشت چکا و چیتیا بضم جیم فارسی

بنیاد خلیل و سبک است
 بنیاد خلیل و سبک است
 بنیاد خلیل و سبک است
 بنیاد خلیل و سبک است

دفعه ای بسکری بلاد
دفعه ای بسکری بلاد
دفعه ای بسکری بلاد
دفعه ای بسکری بلاد
دفعه ای بسکری بلاد

مطهر باطورت کباب
مطهر باطورت کباب
مطهر باطورت کباب
مطهر باطورت کباب
مطهر باطورت کباب

وسکون یا تختانی و ناموفقانی و الف کوشش گرم است و گران و دافع فساد با و امرض
چشم و صاف کننده آواز مکتوبت عبری فهد و نیز اسم و امانیت که در قسم بود یکی سرخ
دوم مایل تیرگی و از اندون مایل بندوی و هر دو چوبها باریک بود و هر دو تیرگی
و خشک و سبک قابض شکم و هضم طعام و دافع شکم است چون چنانچه را به کزیر و
تند سائیده بر برص عالیه تا آنکه آبله شود و هرگاه آبله ظهور پیدا نکند و بگذارد تا از زیر
آبله پوست سرخ برآید پس بپزد و باطل موضع برص را از پا چکانی بخورد و خوب مالش در موضع
شیطیح گویند چیل که چیم فارسی سکون یا تختانی و لام کوشش گران هم رسانیده
فساد اخلاط غلبه فارسی غلیظ و عبری حده گویند چیم نام که چیم فارسی سکون یا تختانی
و فتح نون و فتح بار و حده و الف اسم هدی است چیت که چیم فارسی سکون یا تختانی
مجموعه تار فوقانی و کسکاف سکون یا تختانی نانی اسم هدی است باب الحار المعجمه
الجمیم الکفار چرخ نفع خارج می شود چیم فارسی سکون یا تختانی و الف فارسی است که گویند
کوشش نفوی عضاد و همی و افزاینده بلغم و حضرت فصل السین المعجمه است
خارج و سکون سین همله اسم شربت باب الدال المعجمه فصل الالف دار هله دار ال
مفتوح و الف ضم و المعجمه سکون آن فتح و لام و شبه سکون لام سکون ال المعجمه است که آنرا
هله گویند تیرگی و گرم و خشک و دافع فساد و هضم و صفرا و خون جوشیدگی و پری و اسهال
و زردی بدن و دله و نور و دافع امراض چشم و درد گوش و شکسته و مجلی و مدل
جراحات و قروح و اتون و نفع دال هله و الف ضم تار فوقانی و دال مجهول و دانست
نفع دال هله و الف و خضار و سکون تار فوقانی و دانستی با ضافه یا تختانی بعد تار
فوقانی نیز آید و چیم حب السلاطین است که بندی جمال گویند تیرگی و تیرگی و کم و حاد و ضم

و کسکاف سکون یا تختانی نانی اسم هدی است
باب الحار المعجمه
الجمیم الکفار چرخ نفع خارج می شود
چیم فارسی سکون یا تختانی و الف فارسی است
که گویند کوشش نفوی عضاد و همی و افزاینده
بلغم و حضرت فصل السین المعجمه است
خارج و سکون سین همله اسم شربت
باب الدال المعجمه فصل الالف دار هله دار ال
مفتوح و الف ضم و المعجمه سکون آن فتح و لام
و شبه سکون لام سکون ال المعجمه است که آنرا
هله گویند تیرگی و گرم و خشک و دافع فساد
و هضم و صفرا و خون جوشیدگی و پری و اسهال
و زردی بدن و دله و نور و دافع امراض چشم
و درد گوش و شکسته و مجلی و مدل جراحات
و قروح و اتون و نفع دال هله و الف ضم تار
فوقانی و دال مجهول و دانست نفع دال هله
و الف و خضار و سکون تار فوقانی و دانستی
با ضافه یا تختانی بعد تار فوقانی نیز آید
و چیم حب السلاطین است که بندی جمال گویند
تیرگی و تیرگی و کم و حاد و ضم

و کسکاف سکون یا تختانی نانی اسم هدی است
باب الحار المعجمه
الجمیم الکفار چرخ نفع خارج می شود
چیم فارسی سکون یا تختانی و الف فارسی است
که گویند کوشش نفوی عضاد و همی و افزاینده
بلغم و حضرت فصل السین المعجمه است
خارج و سکون سین همله اسم شربت
باب الدال المعجمه فصل الالف دار هله دار ال
مفتوح و الف ضم و المعجمه سکون آن فتح و لام
و شبه سکون لام سکون ال المعجمه است که آنرا
هله گویند تیرگی و گرم و خشک و دافع فساد
و هضم و صفرا و خون جوشیدگی و پری و اسهال
و زردی بدن و دله و نور و دافع امراض چشم
و درد گوش و شکسته و مجلی و مدل جراحات
و قروح و اتون و نفع دال هله و الف ضم تار
فوقانی و دال مجهول و دانست نفع دال هله
و الف و خضار و سکون تار فوقانی و دانستی
با ضافه یا تختانی بعد تار فوقانی نیز آید
و چیم حب السلاطین است که بندی جمال گویند
تیرگی و تیرگی و کم و حاد و ضم

سوزنا چید ز سیم حال سوزنا چید ز سیم حال سوزنا چید ز سیم حال
 سوزنا چید ز سیم حال سوزنا چید ز سیم حال سوزنا چید ز سیم حال
 سوزنا چید ز سیم حال سوزنا چید ز سیم حال سوزنا چید ز سیم حال

وسکون فون مفتح دال جمله ثالث و الف فون مفتوح و ا سکن
 نهالین از یک کر کم فریاده و برگش شا به برگ کو کنار و پوست هر وانه اوسه بهلود در هر
 او یکله نه چون نخچه شمع و بخود زرقیده وانی بیرون آید و رنگ سفید اندکی بایل باغبو اکثری
 سفید سخت و صاف و براق بقدر معصفر و طولانی و از بعضی اکثر زنان در سبیل
 اطفال کشی کنند و اهل صبح دال جمله وسکون فون مفتوح اوسکون لام هم کوته حاصل
 الواو و و مانع دال جمله وسکون و او مفتوح فون الف بوض و اویم هم آمده یعنی میا گویند
 قسمی از بزخوش است کلی است بندی گلهار او سیر باشد برگش بسیار خوشبو کم است و بعضی
 معتدل نوشته اند و صبیح محو برین گذار بوبیدن او خشک و مانع آرد و مانع زیر و چون
 و اخلاط منته و جذام و غبایان و دونه صحرایی اسکاگ آرد و بدن را قوت بخشد و درین لفظ
 بوض الف هم آمده است و بضم دال جمله وسکون و او و با موجد با ضافه رار جمله
 بعد و او الف بعد با موجد یعنی دور با تیر آمده قسم دوم متیا گویند یعنی سفید بود و مانع
 بخشد گلهار و فساد باغم و صفر آوون و تشنگی و سوزش اعضا و فو و بی بضم دال جمله وسکون
 و او و کسر دال جمله ثانی و فساد و وسکون یا تختانی دگ بجانز گویند گلهاری است و قسم دوم هم
 اول بر روی زمین افتاده می باشد و برگ سبز و شاخهای بسیار باریک و سبز و برگ کوچک
 بسیار بود مثل گند چون شاخ او را بشکند رطوبت سفید مثل شیر بر می آید لهذا بدین نام
 نامیده و در این بقدر کثرت هم فریاده از آن بود و قسم دوم شاخها سرخ و دگ و از
 زمین کم فریاده از آن بلند بود لیکن قسم اول سبز است کم و خشک و گران و بهی و مانع
 فساد و با و بغم و جذام و کم شکم و مجل و ففاح و قسمی ازین بید سبکی و قسمی دیگر از و چنبا
 مذاهب و خواص یکی خود نوشته شد حاصل الیها الهوز و متیا بضم دال جمله و خا

سهمال مدافع سبیل
 سفید سبک خوراک و متفصل
 بان بخور در زسی و شش شسته
 در نفس خفیف نماید هم رسید
 چنانچه در زسی و شش شسته
 و در زسی و شش شسته
 بنویسند و خا شسته شسته
 بدون ضرورت خطی هم سهمال
 این پنج باب را که در سبیل

نموت در در و از غالی از
 در سبیل و از اول بوق شسته
 نسمات مفتوح و در طبابت در فون
 شومد و بود استعدا از ففاح
 هم رساند اگر در فون فوفه و ففاح
 و شسته باشد بود و ففاح و ففاح
 و گوسفند بیدار ففاح و ففاح
 امتحان و فون ففاح و ففاح
 و ففاح و ففاح و ففاح

و هم از آنست که در زسی و شش شسته
 و هم از آنست که در زسی و شش شسته
 و هم از آنست که در زسی و شش شسته
 و هم از آنست که در زسی و شش شسته
 و هم از آنست که در زسی و شش شسته

در کسر تا روقانی فتح یا تختانی شد و الف هم چیز کاکولی که قسم دوم کاکولی است و هم چون جوسا
 فتح دال مبله و خوار و سکون نون و فتح عجم و عاو و الف و سین مبله و الف قسمی از جوسا است
 و موافق نوجاه و دوان من فتح دال مبله و خوار و الف و کسیریم و سکون نون و جوسا
 نیز گویند فتح دال مبله و خوار و او شده بدون ثانی و فتحی است خارا که تحت و جاک و الف
 فساد بلغم و صفرا و خون مفرود و هو فتح دال مبله و خوار و سکون و او در خیت خارا که
 سرود و افغ فساد صفرا و بلغم و کوبیر و نودی بدن و ده و ه فتح دال مبله و خوار و الف
 فتح و او و سکون و ثانی شجریست که گلشن استمال آید نیز گویم فزاید و کشته کف همه نوح
 اسهال را بنیدیت و ریش را بلغم بود و ده و ی فتح دال مبله و خوار و الف و فتح و او و سکون
 یا تختانی و فتحی است که گلشن استمال و از او ده کلی نیز گویند فتح دال مبله و خوار و الف و فتح
 تا روقانی و کسر کاف و سکون یا تختانی فتح و نیز در تحت و سر و سبک و اسهال و افغ
 فساد صفرا و خون نیم و گرم و کیم و جوشیدگی و بشیر بقدر سبک است و بیرون آمدن متعدد را شود و
 فوج خیم و پیر یازدار و بعضی متدل نوشته اند و هم شوران فتح دال مبله و خوار و جوسا و جوسا
 و سکون و او و الف مبله و الف نهال او بقدر کب که قدری زیاده و کم از ان شاخهای سیاه
 دارد مثل باد بجان خور و در نوح میباشد و ریش مشابه بر کجاسی و غرض بقدر که در کاف
 و قدری زیاده و لزان و خارا که مثل ابریدانجیر و در جوف او دانه ها و دو قسم میباشد یکی را
 گل و برگ ها و قمع سیاه که دوم را سفید قسم اول کیاست و در افغان غوی کل هر دو مثل
 بوق یکم است و کلان و شسته و معنی و رفتی و بر او زنده رنگ و افغ تب جلد و وایل
 خور و فاد بلغم و در هر و جوب و گرم شکم و منافع بسیار ازین فکرا نمایند و هم است و جاک
 ای که بر شربت و تخم میوه و تخم اوجون تخم پنبه بقدر که جوامع و دلبسته اند و خوار آمد

ماه فروردین ده دوازدهم
 حضرت شاه جهان در این روز
 از جهان بجهان رفته و در این روز
 هم راه نفس خود را پاک کرده
 و دیگر در این روز هم
 هسته است که بر او داده شده
 و دیگر در این روز هم
 عیال را بخاری میخارد و
 بخاریش را بآن عضو آید و
 عیال او آن شود و صبر کنند

[illegible]

فصل در بیان پنج جنبی پستونک
 رسیده آمده ایم آنچه در
 رساله طایفه انبیا
 رساله طایفه انبیا

موض بک او برک و عوض گل کل و خاصیت او بیشتر در پنج او نوشته اند که پنج او را که سیه
 باشد در خانه نگاهدارند معاش او را و بخت و آبادانی است و نیز اگر او را نشک ساخته هر روز
 ششدهم باب پنج بخورند تمام موی سفید بریزد و موی سیاه برآید و پنج او خشک کرده
 و ساییده صد و شصت درم و ششاد درم روغن کاه و در ظرف پاک بمون کرده و سرش
 محکم و منور کرده در شالی و پنج نه چهل و بعد از آن غسل کرده و قدری تصدق داده
 و از میان شالی برآرد و هر روز بعد از یک بار انگشت برآید تا شای تا چهل و پنج روز و خدا شایر
 و پنج سازد و از ترشی برپرسد که قوت احضار و موی سفید نشود و موی سیاه
 و اگر دهنوره سیاه نیکو ساییده با شیر بز و پاره نبات با شکر تری بخت بخورند و عورت همگی
 حامله کرد و کل دهنوره و در حفران ساییده با روغن کاه و آمیخته و قدری خون خود در و
 کرده از آن در میان دوا برود خود بخورد هر کس او را بیند از خود کور و امانت مطیع او گردد و اگر نلی
 بیان پیشانی کشد و هر او را دوست دارد و نیز اگر زن چهل و پنج دهنوره سیاه را سبک با
 شنبه و روغن کاه و هر روز بخورد حامله گردد و دنیا بفتح دال مملو و خفا و سکون یابی
 تحتانی و الف رحمت است و هنگام غم شیرین و سرور و معتدل در خشکی و بی سبک و قابض
 شکم و در بول و معوی دل مشتبه طوم و گوارنده آن دافع فساد باد و صفرا و بلغم و خون
 غشی نفس و سرور و تشنگی و بوی قاتل کرم شکم و متعل نی بهم شیرین و مبول کدم بضم
 دال مملو و خفا و سکون و او و لام و فتح کاف و دال مملو و سکون بهم قسمی کدم است
 و بهما سه فتح دال مملو و خفا و فتح بهم و سکون الف فتح سبن مملو و سکون او و پنج
 نیز گویند بعد الف و د کسار آه و دید بانی است بر زمین انعامه میباشد خا و در اصل
 چونسه و کلها بر خا را میرود در ابتدا اسیر کوهک از غلبه خا و در بعد از آن شکفته

چوب جنبی صد و پنجاه مثقال
 مینوی که بر شالی در آن شش
 دایک پود و صد و شصت
 اعلایه و یک صد و شصت
 شقال و در جنبی ششده
 زعفران پس چهل پنج
 زعفران و یک صد و شصت
 رایت و یک صد و پنجاه
 و در زرد یک صد و پنجاه
 و در زرد و سمنبل و بل و پنجاه
 ۱۰۱
 در طایفه انبیا و پنجاه
 شل با قند و زعفران و کافور
 و یک نیم انداز آب و در آن
 بخورند تا نصف آب و در آن
 آب بنگ شاد بخورند تا تمام
 حصه بموزد و غل و صفرا و
 بر آنست که در آن آب
 بوزد تا نیم آب بخورند

بالای یک سینه
 با نام شاد و بلغم
 که اسیده با مملو و کاه
 بخورند تا نیم آب
 بخورند تا نیم آب
 بخورند تا نیم آب

دوقال جسے ایک بار
 قول مجھے دو بار
 امان حاصل ہو
 بھوک نہ رہے
 کاف و مرگ
 اس پیش قدمی
 اوقت میں نہ رہے
 باخار و درو
 دوقال جسے ایک بار

در هنری آورده طعم زخمت و تیر دارد و گوش سر و پانزدهم و باکم را دور نماید و
زنی و سیلان بینی و بیوشی را دفع آرد و راقم اکثر ادویه تصفیه خون استعمال میده بعضی در خوش
مشابه بواسا نوشته اند و قسمی از او میزنند بعضی سحاک و باد آورده نوشته اند و بعضی گرم و
خشک در ویم و بعضی مثل منویسند و چون اس کرده گرم نموده طلا کنند بر دلهای سخت
تحلیل آنجا بد و جو نفتح دال ممله و ضم و سکون و او هم اکست و دتری مثل نفتح
دال ممله و خفاره و الف قشیده باز و فغانی و کسر ممله و سکون یا تختانی و نفتح با نفاک
و خفاره و سکون لام هم اکست و د و فی نفتح دال ممله و خفاره و الف و نفتح و او و کسر
نوف سکون یا تختانی هم برست برنی است و همین نفتح دال سکون و کسر هم و نون سکون
یا تختانی هم کنایه خورد است و میرا نفتح دال ممله و سکون و نفتح را ممله و الف هم مید است
و میرا کبر دال ممله و خفاره و سکون یا تختانی و را ممله هم رکبه است و دانی نفتح دال ممله
و دال مله و کسر و فغانی و کاف و سکون یا تختانی و دانی نفتح دال ممله و الف و یا تختانی
نیز بگویند سر و دست و فز و نفتح دارد و سبک و شکی بر باید و سهال باز دارد و سر و گرم و در کند
فصل الیاء الحثانی و یو و الی کبر دال ممله و سکون یا تختانی و خفاره و او و فغانی
ممله و سکون الف کسر سکون یا تختانی هم نبدل یو و اگر کبر دال ممله بگویند یا تختانی و خفاره و او و فغانی
ممله و الف و خفاره و سکون و بعضی یا تختانی بعد از را ممله اضافه نموده اند یعنی و یو و اری هم
در سخت و اطلاق بر چوبی کنند تلخ و جرب بود و گرم باشد و او بلغم و قبض و اسیر و تب
دفع نماید ویرگه مولا کبر دال ممله و سکون یا تختانی و را ممله و کاف فارسی آنرا هم هم
و سکون و او و فغانی نام الف هم سال بسنی است و چون این دو پنج دراز و بزرگ و او و
باین هم میگویند دیو من کبر دال ممله و سکون یا تختانی و او و فغانی هم و سکون آن هم

[illegible]

اکبری و در یک سنگین کبریا
که چوب نموده باشند و برگ بود که
که گنجین بخار شود باشد
چون خانه باغیت میرویم
آید بکار بریزد ایکه بد کنند و دوا
ریاضی تفریح آید عیال و بی
معمولی خادان خود که جناب
مغفرت آب حضرت خالص
در دم و علاج

الارض و مجازا فاعلہ
یکنہم ہون اذ نقل
و قدس آن انیت
و از کار و زبہ زیوارہ
و در کہل کے با نقوہ
سنگال پس برا شلے

دارانداخته در هر جای
که بوزن در آید باشد
تا دو پیر شصت غایت بد
از آن که در پیر بگذرد
چاپم حد بوزن پیر
آهسته چوبه دندان گو
دانه بچشم وقت صبح
بافری نبات

بهابیدت ویر کهائی بکروال مہلہ وسکون یا تختانی واد مہلہ وفتح کا فاضی خضار و
 ولف یا تختانی مینی بزرگ کنندہ حیات اسم مہابیدت ویر کہہ مول بکروال مہلہ وسکون
 یا تختانی وفتح راد مہلہ وسکون کاف و خضار وضم ہم وسکون واد ولام اسم جو است
 باب الدال المہلہ ہندی فصل الالف وابع بفتح دال مہلہ ہندی الف وفتح
 با موحده واد ہندی قسمی از کاہ است دافع وٹواری بل پسنگشتانہ وافع فساد
 وبلغم وخن ودر شانہ وٹشنگہ وامراض متعد فصل النون فندس بکروال ہند
 و خضار وون کسروال ہندی ثانی وسکون بین بحجہ در شکل شاہ بہ ہی وپوست او بنبر وبل
 بند برہہ گوشت وبل گوشت پنجہ تیخوزہ و بہتر از کہ و بہندانہ دافع صفرا و سیرج الہضم است
 فصل الواو وڈووی ہضم دال ہندی واد بمجول کسروال ہندی ثانی وسکون یا
 تختانی مینی جب اللیل دافع فساد صفرا وبلغم و بوسیر وکم شکم و مقعد و باکولہ و فساد زہر
 وڈو و کا ہضم دال مہلہ ہندی سکون واد وفتح دال ہندی ثانی وفتح کا فاضل اسم وور
 است ہضم دال مہلہ ہندی وسکون واد وکسروال مہلہ وسکون یا تختانی غلبہ بلغم وکف وٹشہ
 و بوسیر وکم شکم وکولہ و از زہر رافع کراذہ فصل الہاء الہوز وڈ وٹخون بفتح دال
 مہلہ ہندی و خضار و الف وفتح دال ہندی ثانی مخضار و وسکون واد وون نام درختی
 وافع بلغم و با و زہر و خدام و بوسیر و سپناہ و کا فنج دال ہندی خضار وفتح الف وٹکا
 ساکن اسم پلاست اباب الزار المہلہ فصل الالف راب بفتح راد مہلہ الف با موحده
 ہندی اسم شکریت کہ ہنوز تر باشد و آتش بخشکے مکرابیدہ باشد کہ ان متوی اعضا است
 و مدعوی مولہ اخلاط ثلثہ و مصنفہ بل است راج انبر بفتح راد مہلہ الف وٹجیم و مد سہرہ
 و خضار وون وفتح با موحده وسکون راد مہلہ مویہ ہندی شیرین سرد و قابض شکم و دافع

بدین طرز
 خاکست نجارم وقت صبح
 و نجارم شب با قدری نبات
 سفید شیرین کرده بطریق نهاده
 بخورد باقی بجای آب کشیدن
 صرف نمایند و دیگر چاشنی
 صرف چینی بکنند و از کار
 خوب بزرگ کرده در دیگر است
 موده اما آب بلورین ساین
 بخوشاند نصف باقی
 سه وقت نمایند بدین طرز

۱۰۳

۱۲
 است پخته و آکنده و این خج
 جوان و خردی مثل شستن در آب
 نمون و دوز آن غایند و قدری
 ازین گرفته جامه و کلاه و پاجامه
 و دوز آن رنگین نمایند و بدست
 روز یک یک باشد هر روز هر دو
 جا افزوده باشند و آنچه از چوب
 اول نوبت در سیاه شده باشد
 در چوب چینی دوم که برای استعمال
 بنامشده افزوده باشند
 قوم شده اگر پخته

اینهمه مقل جوی خوارند و بندهای طریب است
خلاف همه اسودت و فتنه زدگی و کج روی
زیاده و کم و کجایم عوده شد
برای تودون توداست
والا کای از کجیغفال که
و اینک محروم

در دهنری آورده طعم ز غصه و قهقار و دودش سر و پش از ترش و باک را دور نماید و استفا
زنی و سلان منی و بهوشی را دفع آورد و رگم اکثر را دوی به تصفیه خون مستعمل دیده بعضی ریح
مشابه جاسا نوشته اند و قسمی از وی میزند بعضی نکاح و با او در نوشته اند و بعضی گرم و
خشک در دویم و بعضی معتدل می نویسند و چون اس کرده گرم نموده طلا کنند بر دلهای سخت
تحلیل آن نماید و هوفتخ دال جمله وضم و سکون و او هم لکست و دتری مثل نفع
دال جمله و خوار و الف و تشه بده از فوقانی و کسر را جمله و سکون یا تختانی و فتح با قاف
و خفاه و سکون لام هم اکله است و د و فی نفع دال جمله و خفاه و الف و فتح و او کسر
نوع سکون یا تختانی هم برست برنی است و همنی نفع دال سکون و کسر هم و نون سکون
یا تختانی هم کنای خرد است و میر از فتح دال جمله و سکون و او فتح را جمله و الف هم میست
و میر بکسر دال جمله و خفاه و سکون یا تختانی و در جمله هم که بهیاست و د تکی نفع دال جمله
و او بالف و کسر از فوقانی و کاف و سکون یا تختانی و د و می نفع دال جمله و او بالف و یا تختانی
نیز میگوید نزد دست و فز و تلخ دارد و بسک و تشنگی براید و اسهال باز دارد و سر و گرم دور کن
فصل الیاء التختانی و یو دالی کبرئال جمله و سکون یا تختانی و خفاه و او و فتح قل
مجموعه سکون الف و کسر هم سکون تختانی است و یو و او کبرئال جمله و یا تختانی و خفاه و او و فتح دال
مجموعه الف و خفاه را جمله و بعضی یا تختانی عباد را جمله اضافه نموده اند یعنی و یو و اری هم
در حقیقت و اطلاق بر چوبی کنند تلخ و جرب بود و گرم باشد یا دویلم و قبض و او بر و پ
دفع نماید و دیگر که مولا کبرئال جمله و سکون یا تختانی و در جمله و کاف فارسی آخر از همیم
و سکون و او و فتح نام الف هم سال برنی است و چون این دوا پنج دراز و بزرگ دوا لهذا
باین هم می نوشته دیو من کبرئال جمله و سکون یا تختانی و دوا و فتح نیم و سکون ن اسم

[illegible]

الامراض وجماله نافذ ہوئی
سبح و سوده از فضل
و قدس من آن انیت
وز کار و وزیرہ زیبا کردہ
دو کی پائے با نقہ با
سفال پس بار خفے

هایدیت ویر که بای کبروال مظهر و سکون یا تختانی و راه مظهر و فتح کاف و فای می خوار و
 و الف یا تختانی منی بزرگ کننده و جاک هم هایدیت ویر که به نول کبروال مظهر و سکون
 یا تختانی و فتح راه مظهر و سکون کاف و خفا و اضمیم و سکون و او و لام هم جواسا
 باب الدال المظهر الهندی **فصل الالف و ابه** پنج دال مظهر هندی الف و فتح
 با وسوده و اهنندی قسمی از گاه است دافع و شراری بول و سنگ شانه و دافع فساد و
 و بلغم و خون و درد و شانه و تشنگی و امراض متعدد **فصل النون** نون دس کبروال هند
 و خفا و نون کسر دال هندی ثانی و سکون بین حجه و شکل شا به بی و پوست او به نول
 بند به راه گوشت و بی گوشت پنجه می خورد و به هزار که و می داند دافع صفرا و سریع الهضم است
فصل الواو و ووی و هم دال هندی و او مجهول کسر دال هندی ثانی و سکون یا
 تختانی و نون دافع فساد و صفرا و بلغم و کسر و کرم و شکم و مقعد و باد و کول و فساد و سر

و پنجاهم نسب بان
 سفید سبز کرده بطریق مذکور
 بخورد بانی بجای آب و گوشت
 صفت نماید و دیگر چهار خصال
 صفت نماید و دراز کار دارد
 چوب چینی که به نول و در کف است
 زرد و زرد کرده و در کف است
 صده از آب بطریق سابق
 بخورد تا نصف با دانه اش
 صفت نماید و در کف است

۱۰۳

هایدیت ویر کهائی کبروال مہلہ وسکون یا تختانی واد مہلہ وفتح کاف می خخار و
 ولف یا تختانی بینی بزرگ کنندہ جاک اسم هایدیت ویر کہہ مول کبرال مہلہ وسکون
 یا تختانی وفتح راد مہلہ وسکون کاف و خخار وضم یم وسکون واد ولام اسم جواسا
 باب الدال المہلہ ہندی فصل الالف وایہ بفتح دال مہلہ ہندی الف وفتح
 بار سوحہ واد ہندی قمی از کہ است دافع وشاری بل پسنگشتانہ وادفع فساد
 وبلغم وخن مد وشارہ وشنکے وامراض متعد فصل النون فندس کبرال ہند
 و خخار وون کسروال ہندی ثانی وسکون بین بچہ مذکر شایہ ہی وپوست او بنبر وبل
 بند برہ گوشت وپی گوشت بچہ میخورد و بہتر از کہ ویدانند دافع صفرا و سیرج الہضم است
 فصل الواو و ووی بضم دال ہندی واد وچول کسروال ہندی ثانی وسکون یا
 تختانی بینی جب اللیل دافع فساد صفرا وبلغم و بوسیر وکم شکم و مقعد و باکولہ و فساد زہر
 و و و کا بضم دال مہلہ ہندی سکون واد وفتح دال ہندی ثانی وفتح کاف ولف اسم وور
 است بضم دال مہلہ ہندی وسکون واد وکسر راد مہلہ وسکون یا تختانی غلبہ بلغم کف ولف
 و بوسیر وکم شکم وکولہ واز زہر رادفع کولہ فصل الہاء الہوز واد فہون بفتح ذال
 مہلہ ہندی و خخار و ولف وفتح دال ہندی ثانی مہلہ و وسکون واد وون نام درختی
 دافع بلغم و باوزہر و خدام و بوسیر و سنات واد کفتح دال ہندی خخار وفتح الف وکاف
 ساکن اسم پلاست باب الاز المہلہ فصل الالف راب بفتح راد مہلہ الف بار سوحہ
 ہندی اسم شکر میت کہ ہنوز تر باشد و آبش بخشکے مکرایدہ باشد کہ ان متوی اعضا است
 و مد عرق مولد اخلاط ثلثہ و مصنفہ بل است راج انبر بفتح راد مہلہ الف وجم و مد سحر
 و خخار وون وفتح بار سوحہ وسکون راد مہلہ سوحہ ہندی شیرن سرد و فاض شکم و دافع

اینجا مداخله‌ای نمی‌شود
نمونه‌ای عجیب است
خلاف همه امور فوق
زیاده و کم هم موده شد
برای خوردن نوزاد است
والا کبابی از کینغال که
و این کار

و اما براس این امر در از فوسن
 و اما براس این امر در از فوسن
 و اما براس این امر در از فوسن
 و اما براس این امر در از فوسن

فساد بلیغ و صفرا و اسهال و نفخ و قبح و سبب سکون و فوسن باضافه
 و او بعد از آنکه هاله هاله نشاند و درخت کناره و زیاده از آن و در پانیت مدو سه سل
 ضایع شود و اگر نه هاله هاله نشاند و درخت کناره و زیاده از آن و در پانیت مدو سه سل
 از هر دو طرف روید مثل برگ املی و از واندکی درازتر و درخت رست و رو و اسهال و اسهال
 تخم نوشته که پنج است و در هندی هم بعضی در میان اسهال و اسهال فوسن و فوسن و فوسن
 حال آنکه هر دو یک اند و با هاله و اسهال که شش و هاله و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال
 دراز و کل او از بالای نفخ و از درون سرخ و زرد و سفید و برگش و فوسن و فوسن و فوسن
 صبح جدا گردد و بعضی سرد و شیرین نشسته اند سفید و زرد و سرخ و کبود چهار نوع مرقوم شده
 اند و ظاهر این انواع بسبب اختلاف گل است و بعضی گویند قوت انسان کم کند و بیمار
 گلهای او خالی از کیفیت نیست و چون برگ او ساییده بر او رام نموده ضاد نمایند
 جذب ماده و اتقوت نماید و بیرون کر و تلخ و کران و دفع فساد و باد و بلیغ و اسهال
 اعضا و متکی نفس و باد و رکت پت و غله و استقار و اضم ماده خام را سنی نفخ را
 هاله و اسهال و اسهال و سکون یا در تخانی اسم رواج است راجح جا که برانی هاله
 مفتوحه و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال
 و خشک و کران و قابض شکم و باد و انگیر و بعد از هضم فضله بیشتر و در ششها کم کند
 و شیرین نماید راجح است نفخ و اسهال و اسهال و سکون و فوسن و فوسن و فوسن و فوسن
 و بین هاله و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال و اسهال
 تدهیت و تلخ و گرم و خشک و دفع فساد و بلیغ و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب
 گرم شکم و شسته طعم بمرسانده رکت پت و بر بی خول گویند را گک نفخ

و اما براس این امر در از فوسن
 و اما براس این امر در از فوسن
 و اما براس این امر در از فوسن
 و اما براس این امر در از فوسن

و اما براس این امر در از فوسن
 و اما براس این امر در از فوسن
 و اما براس این امر در از فوسن
 و اما براس این امر در از فوسن

و به سینه دار و در خلیج
 بهی سوزن مار و در خلیج
 در سینه از اجزای آن
 در سینه از اجزای آن
 در سینه از اجزای آن

را و مهله و الف و خفا و نون و کاف فارسی و رانگک نیز گویند بعد از نون
 و کاف فارسی گرم و خشک سبک یلین مقوی نظیر و دافع کرم شکم و زردی بدن و
 تنگی نفس اندک صغیر آرد بعربی رصاص گویند رال برادر مهله و الف و لام تلخ
 فرخنده سرد و گران و قابض است دیو و جن جویندگی اعضا و دایمل و شور و
 و تر قبدن پاشنه دفع نماید و حالب عرق بر بے قار گویند نزد بعضی الکری قهر
 گویند ظاهر همین معلوم میشود راجع به پهل بفتح را و مهله الف و سکون جیم و کسر نو
 و سکون یا رتختانی و ضم بار موحده و سکون و او و فتح بار فارسی و خفا و سکون
 لام اسم نیموشیرین است گران دافع فساد صغیر و باد و زرد را قمر سرد و سکون حرارت
 و تنگی و مقوی دل و مفرج آن را می پیل بفتح را و مهله الف و کسر یا رتختانی
 و بار موحده و سکون یا رتختانی و لام اسم پیل است و گویند اسم را می پیل برست
 را می پیل بفتح را و مهله الف و خفا یا رتختانی یا کسر یا فارسی و چگونگی رتختانی
 و فتح تا و فوقانی و سکون لام را سکون پیل بفتح را و مهله الف و فتح سیمین
 و سکون و او و نون از پیل اندک بفارسی برنج گویند و در بار کشت را شنا
 بفتح را و مهله و سکون الف و شین معجمه و فتح نون و سکون الف گرم و تلخ و در ضم بود
 و زهر و باد و خون و سرفه و در کند و استغفار لغیم دفع نماید و باضم باشد و رتختانی و نوم
 بود یکی آنکه برگ بود و دوم پنج سوم گیاه و نوع آخر بکار نیاید را هم مهر بفتح را و مهله
 و الف و میم و فتح سیمین مهله و سکون را مهله قسمی از سر کنده است که شاید بشکرت و صورت
 و برگ بود بسیار سخت است را می دور می بفتح را و مهله الف و سکون رتختانی
 و فتح دال مهله و ضم آن اقرب و سکون و او و کسر را و مهله و سکون یا رتختانی اسم

در سینه از اجزای آن
 در سینه از اجزای آن
 در سینه از اجزای آن
 در سینه از اجزای آن
 در سینه از اجزای آن

علی گفته درین طریق اینج
 بنت که در طعام و شراب آید و چوب
 داخل کنند و درین دست طعام را
 بنگ سازند و در زیر پاهای نشیمن
 دسیر بنهند و طالع و نباتات از آن
 نایست اما بعد از اتمام این برنج
 و در دست طعام را تمام نک کنند
 و از بوی آن فریاده نمون و انداز
 و از نوشیدنیها از شک از اینها
 فضا بعد از خوردن
 المان و غیره دارد
 از این مفعول ندارد
 از این مفعول ندارد
 از این مفعول ندارد
 از این مفعول ندارد

این
 این
 این
 این
 این

معمول است و اما سبب آن که از علمای متقدمین
 در آن زمان مذکور شده اند
 بقوله لم یثبت بعد
 احوال فارس از آن
 بنامه در حال
 معنی راجع بقوت

جیوشی است راشت کاکولی بفتح را و مهله و الف و خا و شین معجمه و سکون
 تا و فوقانی بنندی و فتح کاف و الف و ضم کاف ثانی و سکون و او مجهول و کسرم
 و یا رتختا اسم بر شتاب است را کسری بفتح را و مهله و الف و فتح کاف و کسرون و سکون
 یا رتختانی اسم مرکب است راجع بر چه بفتح را و مهله و الف و سکون جیم و کابر و مهله
 و را مهله و تشدید جیم فارسی و یا یعنی بهترین اشجار اما اسم الماس است راجع بکسب
 بفتح را و مهله و الف و سکون جیم و فتح نون و سکون میم و فتح با و موحده و کاف
 اسم راجع به پهل است راجع آخر بفتح را و مهله و الف و سکون جیم و مدغمه و تشدید جیم
 و سکون را و مهله اسم انباره بزرگ است سرد و شیرین و قابض و دفع تلخه و کف است
 راجع کوشاکی بفتح را و مهله و الف و سکون جیم و ضم کاف و سکون او و فتح شین
 معجمه و الف و تا و فوقانی و کسرا کاف و سکون یا رتختانی قسم بزرگ توری است فصل
 التا و فوقانی رتن جوت بفتح را و مهله و تا و فوقانی و سکون نون و ضم جیم
 و سکون و او و تا و فوقانی اکثر اطلاق رتن جوت بر دو چیز است یکی آنکه برتره که آن
 بیاره می دوانند و اهل هند اکثر آنرا پنجه میخورند لعابیت بسیار دارد و دوم نجی است که
 بهال آن کوچک دو در او میستعمل میشود و نیز نباتی است که از طرف کوهستان می آید
 از ارم رتن جوت گویند و او ای هند است برگ بنفشه سرخ و زرد و آنرا آورده
 و سوخته بار و عن کینچ است بر سر بالند سعه دارد و دهنقه سیرد گویند باشد گویند اسم
 ابو خلا است که بفارسی هو جو بنامند و بالفعل عوض ابو خلا همین استعمال میکنند
 رتا لو بفتح را و مهله و سکون تا و فوقانی و فتح نون و سکون الف و ضم لام و سکون او و
 بخذف نون شهر است یعنی رتا لو در هند متعارف است و خالی از مزه نیست

بمعنی و بدن بسیار قوی نماید
 از کار و ترشیده و چای خطا
 خطای بگویند و در چینی باریان
 در گلاب کتب تر نمایند و یا
 بکن شایسته آنکه گوشت باشند
 تا راجع بانه صاف نموده بعد از آن
 که غذا از معده نماند رشتده باشد

تجدید و نو جان بکسر نمیشود
 و در چند دفعه به نوشیدنی نماید
 اگر خواست نبات هم بکشد و اصل
 مانده نشود و طبیعت اقبال نماید
 و این بهر غرضه میگویند
 فصل در بیان
 که کنند و اصل در اینها چیست
 و چه که اصل در اینها چیست
 و چه که اصل در اینها چیست
 و چه که اصل در اینها چیست

نصف بیان میکنم چندان
 و معنی که در این است
 غالب بود و او بهر سبب
 لغات نافع است

وسکون سین مہلہ و مشور فتح آن و فتح واد و مشور سکون آن و سکون تار فوقانی
تلخ و تیز و گرم و دافع فساد بلغم و امراض دہن چشم و دما بیل و ثور لعربی میگوید
رس بلغم را و مہلہ و سکون سین مہلہ بمعنی شیرہ است و شرطی او شیرہ نیکو است کہ بعمل
خصوص سبزی زرد گرم و تر است و باضم و فغان شکم بر اندرس بخوبی بلغم را و مہلہ و سکون
سین مہلہ و فتح الف ممدودہ و سکون فون فتح جیم و سکون لون سم رسوت است
فصل الکاف رکبہ یک کبر را و مہلہ و کاف و خفا و با و فتح با و موصودہ و
باتانی و سکون کاف ثانی رکبہ بحدت کاف نیز آمدہ و باضافہ با بعد کاف ہم
یعنی رکبہ یکہ و معنی آن دوا باضم است سرد و مقوی اعضا و مولد منی و افزاینده بلغم
دافع فساد و صفر او خون سوزش معدہ لاغری بدن و دق کف پیدا کند رکبت
چندین بلغم را و مہلہ و کاف و سکون تار فوقانی و فتح جیم فارسی و خفا و لون
و فتح و مہلہ و سکون لون یعنی صندل سرخ شیرین تلخ و سرد و گرمان و مقوی صر
و مولد منی و عا بن غشیان مانع تشنگی و فساد خون و صفر او زہر و تب و دما بیل و ثور
رکبت شمال بلغم را و مہلہ و کاف و سکون تار فوقانی و شین معجمه مفتوحہ و الف
و لام یعنی بر خم سرخ بیک است و بسیار نافع و مقوی اعضا و بر فروزندہ رنگ و دافع
فساد اخلاط غلظہ و مقوی و مدربول و صاف کننده آواز و کلو و مہی و دافع سوزش اعضا
رکبت پہب بلغم را و مہلہ و کاف و سکون تار فوقانی و ضم با و فارسی
و خفا و سکون با و فارسی ثانی قسمی از کبیر نوشتہ اند قسمی بسبکبیر بنویسند طایر
لفظ شتر کہ بر ہر دو اطلاق میکنند رکبت شمال بلغم را و مہلہ و کاف و تار فوقانی
و الف و لام و رکبت کند نیز گویند بلغم را و مہلہ و کاف و سکون تار فوقانی

[illegible]

یک انار آب جود
منج و شش جود
در انار آب جود
نورانی او در عین
نورانی او در عین
نورانی او در عین

در تعویث باه و مزاج و دماغ و اکثر امراضی مجرب یافته و مضاعف معده و چون بضم
خوب شود بضم ییار از دوقوله کند و مصلح او اورک و عسل و دیگر ادویه گرم خشک
روغن بضم را در مهله و سکون و او در کسر با و سکون بین مهله کند بل است و در بحث
کاف بیابد و هندی بضم را در مهله و سکون و او در کسر با و سکون یا در سحر و دفع
بود هر دو سخت و سرد و دفع گرم معده و امراضی که در سحر پاک سازد فصل
الیهاء الهوزر ریه را بضم را در مهله و کسر با و یا در تخانی و در از بند می مجهول و
و در اندیت سبیل و دفع با و کول و امراضی که در سحر و استغفار فصل
الیاء التختانی ریه و بضم را در مهله و سکون یا در تخانی دفع و او در سکون ضمیم
رستنی است سرد و دفع دشواری بول سوزش اعضا و دماغ و اخلاط ثلثه و خون
و در خشک بنخست گرم و دفع امراضی که فساد زهر و زب گرم شکم و دماغی حرارت
و فساد خون و دفع آسیب جن دیو بر بچه کسر را در مهله و سکون یا در تخانی دفع و بضم
فارسی و در از بند می بضم شریز گرم و تر و گران و مهبی و دفع فساد با و اسم خرس است
ر نیکا کسر را در مهله و سکون یا در تخانی مجهول و ضم نون و کاف الف گویند اسم بازو
است اشتها آورد و سقط حمل و فرایند خرد و مولد صغیر است ریهها کسر را در مهله
سکون یا در تخانی دفع و تا رفوقانی بندی و خفا و ما و الف گرم است و دفع فساد اخلاط
ثلثه و خون و مجمل گویند سقط است و در تجربه اقم هیچ ازین دو امر نیامده است
و دفع آسیب جن و بری است بعرلی بندق بندی گویند ریهها کسر را در مهله
سکون یا در تخانی دفع و او در خفا و سکون الی مهله شکم براند چون با کاهها
قدری از ریهها کسر را در مهله و سکون یا در تخانی مجهول و ضم نون و کاف الف گویند اسم بازو

۱۱۰
 بواسطه آنک نفع بسیار شد
 اما با بکلیه جراحت بر طرف نشد
 و چون سه مرتبه نفع نکرده و گوشت بالا
 آمده بود و در طبیعتی از وی آنقدر
 از روی قیاس این بیمار را
 کردم بعد از در سه مرتبه گذشتن
 جراحت با صلوات آمد و با بکلیه
 بر طرف شد صفت آن
 توره بنجی ایکه ادر کبریا
 کنند و یک شبان روز در
 آب گذاشت

کشد و یک شنبان روز در
در آن آب جالند
آنکه در او نیشند
پس آب را از رودی
چیز و در دانه شک
کشد پس یک چیز

ابا جبار واد

از علمان و مصطفیان
در طایفه ای هستند پس
بگو خدایا این را از کتب
و ادب و راه ای که از کتب
پایداره باره گنهند

ابو راجه الحارثي
مهر روز بعد از جمعه
اول سهار پادشاهي
در خوار خور

۳۰۰۰ بکنده و در دین
بکنده نوزد با نشت عالم
۴۰۰۰ بکنده و در دین
بکنده نوزد با نشت عالم

مشک و غیره شنبه ۱۱

سبب اس بضم سین مہلہ و بار موحده و الف و سین مہلہ ثانی قسمی از کجور است کہ
بمرے کافور گویند فصل الباء الفارسی سکلے کسر میں مہلہ و سکون باوقار
فتح کاف و کسر لام و یاء تختانی عبری سلام ابر صفا چلا آئندہ در خانہ کز عفران بود
از انجا بگریزد و اگر اور اشکافند در حضور یکہ یکان خار خلیدہ باشد بند نہ آسانے
بلا یہ بسیار می بضم سین مہلہ و باوقار سی و الف کسر را و مہلہ و سکون باوقار
رخت و سرد خشک و گران دافع فساد بلغم و صفراء و بعضی امزجہ بقدر می سکرو
مشنبہ طعام و دافع بیز گے دہن تازه آن بسیار گران و نافع و سوق آورد
مقتل اشتہار طعام و نور چشم و شیر آب جو شایندہ دافع فساد صفراء و بلغم و بسیار
پاک کتر ترکیب بسیار عمدہ است در علاج الامراض و محالہ نافعہ مرقوم است
سپت پر سننے بفع سین مہلہ و سکون باوقار سی و تار فوقانی و فتح باوقار
و سکون را و مہلہ و سکون و سکون باوقار سی و چہن است سائون نیز گویند
فصل التاء الفوقانی ستار می بضم سین مہلہ و تار فوقانی
و الف و کسر را و مہلہ و سکون باوقار سی و تخت ستار می است مقوی و دما
و معده و مضیق فرج زنان و مسطر آن و گویند ستے باوقار و ستار
بکسر سین مہلہ و فتح تار فوقانی و سکون الف و فتح واد و سکون را و مہلہ بعد از آن
یا تختانے نیز می افزایند شہور سین مہلہ است لیکن اصل لغت نشین سجدہ و درخت
سجودہ یا بدستما بکسر سین مہلہ و فتح تار فوقانی و الف و تار و بالائی واد و مفتوحہ و
باوقار موحده و کسر لام مشدود و باوقار تختانی ساکن نیز گویند اسم شرکراست و در باب
شہن سجدہ یا بدستما بکسر سین مہلہ و ضم تار فوقانی و واد و مجہول باوقار موحده

اهل سهار یا قوه سهار
 بر خاست خوشند طریقی دیگر
 در امراض سوداویه و صفقان و
 ضعف قلب بعد از تغییر نهایت نافه
 است و مقوی احضار ریخته و موده
 حرارت غریزه است و در غیض
 و لطیف خون غیظ نماید و ماضی
 قوی گردد و در بعضی از جبهات
 مقوی باه است صفت آن
 جوب بینی اعلیٰ غرضه مشگل
 ۱۱۴
 محل کاو زبان گیلان و صفیان
 محل کاو زبان و رجنی صفیان
 محل کاو زبان بست صفیان
 باد رجنی و راجن صفیان
 سنبل الطیب و رجنی صفیان
 در عرق کاو زبان و رجنی صفیان
 و آب در شیشه و رجنی صفیان
 و بست در عرق کشند و آب باشد
 بقدر آب ثلث آب باشد
 و هر روز صبح و در خفا گاه
 بجا نجات صفیان و رجنی صفیان
 بغیر شکر

عقوب بن علی بن ابی طالب
که شاه از اسلحه خود را
در پیش خود نگاه میداشت
پس از آنکه از اسلحه خود
تألیف نموده و گفته
که مردم از این عرق

از روده و در دست
خساره شود

نظم نان بر یک / کز شمشیر مصفا / ای جان تازه و کمره / تازه بر وادایک / کفر / ای زبانه / غفلت / کز کرب و محنت / صندل

عاقبت فرخنده را در پیشگاه شغال

این کلمات در کتاب
 و جز در مصطلح
 جدا در کتب
 غرض که عرق در آن بیست
 بعد از آن ازین عرق بر صلیح
 و هر شام یک بار بخواند
 تا آنکه نوشته در میان
 او نماند که هر روز
 از او نماند که هر روز
 بنویسد اعداد و کلمات

کلماتی از درخت گلاب و گل بو ندارد و همیشه گل کند لهذا بدین اسم مسمی گشته
 لیکن در کتب هندی بدین نام نوشته اند و امم که در لفظ کو جاک مذکور شد
 شده است احتمال دارد که همین باشد **فصل الدال** ایند می باشد
 بفتح سین مملیه و کسر دال هند و خوار با و سکون یا و تخانی قسمی از کجوت سندی است
 نیز گویند با ضافه بار فارسی مفتوحه و لام الف شین معجمه کسره و یا و تخانی ساکن
فصل الراء المهمله سر بهو کا بفتح سین مملیه و سکون را و مملیه و ضم با و بار
 و خفاء با و سکون واو و فتح کاف و الف نهال بند بیست بقدر یک گز و زیاده
 ازان و برگ کو چاک دارد و پهلوی با کو چاک بقدر نیم گره و از درون او و به
 بسیار کو چاک آید و کثیر الوجود است و جوهر و نیز گویند قسمی از چرچر سنگ
 است تلخ و زخمت و بیگانه افع امراض جگر و پسر زود مایل شود و سرفه و ضاد
 و هر و خولنگه نفس و تب نام هم مشاهده نموده که اکثر اخره برای اصلاح
 خون و صفرا و دفع ماده خارش و آتش و ثور استمال میکنند و درین باب
 از و بیان نمایند سرخ بفتح و کسر سین و سکون را و مملیه و جیم یا و بعضی مملیه
 الف نیز آمده است نام درخت هند بیست دافع دایمل و شور و فساد بلغم
 و صفرا و جالی ادساخ و عرق بدن و قاتل کرم کم سرخند کسر سین مملیه و سکون
 را و مملیه و فتح با و فارسی و خفاء فون دال مملیه ملین است و مملیه و دفع الماس اعصاب
 فساد باد و صفرا و سرس کسر سین مملیه و را و مملیه و سکون سین بانی شهر که شین معجمه
 نیز گویند بعضی سین مملیه یا و تخانی و کاف و با اضافه سیانند درختی است که
 در هند او را بادشاه اشجار میگویند و گل می از بوی خوش خالص نیست بهر چه

۱۱۶
 این کلمات در کتاب
 و جز در مصطلح
 جدا در کتب
 غرض که عرق در آن بیست
 بعد از آن ازین عرق بر صلیح
 و هر شام یک بار بخواند
 تا آنکه نوشته در میان
 او نماند که هر روز
 از او نماند که هر روز
 بنویسد اعداد و کلمات

این کلمات در کتاب
 و جز در مصطلح
 جدا در کتب
 غرض که عرق در آن بیست
 بعد از آن ازین عرق بر صلیح
 و هر شام یک بار بخواند
 تا آنکه نوشته در میان
 او نماند که هر روز
 از او نماند که هر روز
 بنویسد اعداد و کلمات

۱. غلام محمد خان
 ۲. غلام محمد خان
 ۳. غلام محمد خان
 ۴. غلام محمد خان
 ۵. غلام محمد خان
 ۶. غلام محمد خان
 ۷. غلام محمد خان
 ۸. غلام محمد خان
 ۹. غلام محمد خان
 ۱۰. غلام محمد خان

۱۱۷
 شور بخان از هر واحد دو درم
 شترانک داری می فروش از هر یک
 بسا از غنای قرض از هر یک
 دو مثقال یک دینی خوجان
 قطه شتران سعد کوسف از هر یک
 دو درم یک صید اما بهی دو درم
 در حق حقیر بل از بناد غم
 کوز غم غم غم غم غم غم غم
 نو درین غم غم غم غم غم غم
 از هر یک دو درم
 غنای دو مثقال

غیب از غیب است می نماید
در راه لغات غیب
در وصف معده از اینج
بود و ملاحظه شود

بفتح سین جمله و سکون را و همله و بار موحده و فتح بار موحده و ثانی و خفاء و فتح وال
و سکون را و همله اسم که بار است معنی لفظ آنست که همه اجزاء خوب است که هر یک
سین و سکون را و همله و فتح کاف خفاء و سکون بار موحده اسم سترن است سر ال
بضم سین جمله و سکون را و همله و فتح واو و الف لام الف اسم گیاره شوشتار سرب
جن پر یا بفتح سین بار و همله و سکون بار موحده و فتح جیم و نون و تشدید بار فارسی و کسر
آن و سکون را و همله و فتح یا و تحانی و الف تیرده است و اسم او ده بر پرده نیز
اطلاق کرده میشود **فصل السین** جمله سالف فتح هر دو سین جمله و الف اسم
خرگوش است گوشت وی بطلم شیرین و سرد و سبک حالب شکم و شش
طعام و واقع بطنی نفس و نبات و حالب اسهال و خون از جمله غذا و **فصل**
الف سحری است بفتح سین و سکون فار و کسر را و همله و سکون بار و تحانی
و مدغمه و خفاء و نون و سکون بار موحده اسم امر و دست **فصل الکاف** سکنه
پهلای کسیرین جمله و فتح کاف خفاء و نون و فتح وال جمله و سکون بار و فتح بار فارسی و تحانی و لام
تسمی از کجور است سکوه بفتح سین و سکون کاف فتح و او و سکون اسم هجده است سبک
ناس بضم سین جمله و سکون کاف فتح و نون و الف سکون سین اسم اردو است **فصل اللام**
و الف فارسی سگین سده بضم سین و فتح کاف فارسی خفاء و سکون نون کسیرین جمله و تشدید
وال جمله یعنی بسیار موافق بود اسم رده است **فصل اللام** سلا جیت بکسیرین
جمله و مشهور فتح آن لام الف و کسر جیم و سکون یا و تحانی و ثانی و نون و سکون
نیز آمده است بعوض جیم وال جمله نیز و قلم است نه کلام بضم تنه و نون و فتح پر میو و بوا سیر
باوی و جذام و استقاء و زردی بدن و بطنی نفس و حق و خط و الماس و خفاء و سلا جیم و نون

بسیار است
صفت آن خوب است
می شغال جود و شغل
خونجان سافج زرباد
در و پنج رخیل عاف و شغل
از سبک و شغال و نین
تو بین ختم زرب دار سینه
صفت از نظر سبب و نون
بسیار است و قوامی شغال
نیز از سبک و شغال

نوزاد نام نوزاد است
نوزاد سبب از سبب
بسته نازیل از سبب شغال
بهم نازند و نوزاد است
نوسطه و شغال است و در
از نوزاد و شغال است و در
یک شغال و نوزاد است و در
بجهت نوزاد و شغال است و در
و در نوزاد و شغال است و در

نوزاد نام نوزاد است
نوزاد سبب از سبب
بسته نازیل از سبب شغال
بهم نازند و نوزاد است
نوسطه و شغال است و در
از نوزاد و شغال است و در
یک شغال و نوزاد است و در
بجهت نوزاد و شغال است و در
و در نوزاد و شغال است و در

[illegible]

یصله و بجاہ منفار
بجای پیچیده
از کرام ده منقل
نمونه از هنر نادرین
از یکس بنام منقل
حب العفل هنر باطل
نمونه از هنر

بجای ساخته بگزارند
در هر شک ۱۱
غریب کو کوفه در غل و
آغایان و مغزیات
کو کوفه بگلاب
یا بوالا او در شک ۱۲
گلاب و دواغار
فصل سجد و اغار
سجد یکم

مجلس شورای اسلامی

در نظر من انداز فرقه در شربت
و قوله غذا من خود راج در من
و غیر بادیه گرام خود در باشند
محتون خوب چینی از قیف
مادون الملک علی محمد اکمل خاضع
قبله و کعبه مرحوم برای توفیق باه
بخیر وید و اجزای آن مردار
سینده و زعفران باید مشهور

۱۲۴
صندل خج از پرک نیم شقال
شک تبنی بکنیم با شسته دار چینه
بوزیران کباب چینی بپزیم
عنبه اشوب بکاشه صندل
ایوبه ضعی بنیل الطیب
ایل عود و غری اماردن کل غنوم
نودین از پرک شقال
چوب ضعی دوازده شقال
ایمان درخ غفر

چوب چسبی درونج
صد ایامی در بیان رخسار
زبانم گدازم ز غنچه لب
بزم خرم و دانه زهره را
شکفتنی شقایق آینه نشسته
خوشحال جزو یوا
باد به بوی گل گداخته
خشنه خوش

و بالجملة استعمال او در بیماریه در الکلیت یا نبیه بسیار کم و از آنجا که چنانچه در ادویه ضرر زیاد و در افعال عموما بسیار
قوی اند لهذا بعضی ترا کیست و نهند که ایشان بر استعمال سموم بسیار جوی اند قوی ایشان نیز کم
می شود و از این قسم است فلزات گفته را تم و دانه کوره را دراضه و لطیفیت باه بسیار استعمال
کرده و بجهت خوردن بسیار کم داده چنانچه در جمیع اقسام که گفته آن علاج الامراض قوم است فایده
مینماید بعضی از ایشان باین که میل نمودن قند تخم مانوره و خزان منبکات مذکور گاه این
ایشان در سردی آوردند با استعمال و از مذکور مبادرت میکردند سردی و مضطرب نمود و گسائیکه
استعمال میکنند بگویند نفوذ و مساک هم نباید و احتیاط در استعمال این صواب است
سنگهای نفیج سین مبلع و خوارن و کاف خوار با و با رعنا و افستیمون و سنگهای
کبریتین خوارن و سکون کاف فارسی و خوار با و الف بوض الف با و تخانی نیز آمده یعنی
سنگی اسم بر ثبات سنگه جو ته کاف نفیج سین مبلع و سکون لون کاف خوار با و با بنور
اسم جوی که کل سفید داشته باشد سیتیکا کبریتین مبلع و خوارن و سکون کاف با و موده و سکون
تار فو قاف و دفع کاف الف اسم سیت سنگ بصری نفیج سین مبلع و خوارن و
سکون کاف فارسی نفیج با و موده و سکون صلید و کسر ر مبلع و سکون با و تخانی اسم کاف با و
فصل الواو سکون تره بضم سین مبلع و سکون او و سکون فتم تار فو قاف و ر مبلع
و سکون اسم شتره است سوران بضم سین مبلع و سکون او و دفع ر مبلع و سکون فتم تار
بجر کند است نجی است اکثر آن بصورت کشف که از در هند چار سازند و پنجه میخورند
همراه گوشت و بی گوشت هر دو خشک بکشتن طعم و فساد طعم و بواسطه دفع نماید
در کت پ از د و لکند و بعضی در ضم نوشته ناقبان ضعیف المعده زیاده از است
نخوردن برای اصلاح بواسطه در زمان بسیار استعمال است بجهت قوی و در شکم نیز مفید نوشته

[illegible]

منزله دهم درم
 از کرم با زده هم
 منزله نهم درم
 از یک پند درم
 منزله هفتم درم
 از یک پند درم
 منزله ششم درم
 از یک پند درم
 منزله پنجم درم
 از یک پند درم
 منزله چهارم درم
 از یک پند درم
 منزله سیم درم
 از یک پند درم
 منزله دوم درم
 از یک پند درم
 منزله اول درم
 از یک پند درم

وصف آیتقریه و علت های خونی را منصف بود و مصلح دی و دوش بمرین تازه است و مضر بخوبی
 ان بعد پارچه پارچه نمودن چمن آن اول در آب قریب از رسد آن آب دور نمایند تا
 حراقتی در آب منصف شود و اگر همراه برگ ملی یا لکه ترش خش بند نیز حراقت زایل
 میگردد و اگر او را در پارچه گرفته و بالاش محل پاکیزه مالیده در میان تنو تا یکبار بگذراند
 بعد از آن بر آورده پوست او را در نموده تنها با گوشت پزند لذیذ و بیخایه بود
 بدون اعلال مگو چنان باعث عدم لذت و خراش و خارش گلوست و اگر خوانند او را
 در معجون اخل نمایند باید بدون نخینه او را پوست دور کنند و چند روز بگذرانند تا در سایه
 خشک شود انگاه کوفته بخینه داخل معاجین نزد یک قسم دی از درون سفید داز
 بیرون بل بسری و قسم دوم درون بیرون بر دو سفید و سرخ انوی بود و سورن
 است سو قلمی بضم سین مملک و سکون و او و میم و فتح با موصود و کسر لام مشد
 و سکون یا تیمانی نیز و فتح و دفع فساد باد و صفا و بلغم و از جمله ساین است و نیز اسمی از
 اسامی گلوئی است سوسن بضم سین سکون و سین مملک نامی گوشتش در آن نند و دفع
 فساد و سول و میم افزای خوک های و عبری اندیش گویند صا احتیارات گوید که ای
 بزرگ سیاه رنگ است سرش سرخ و کمان سوسن بضم سین و خفا و دفع مزه و سکون
 کول است در کاف باید سوا بضم سین و او و مشد و مخفف و الف گوشتش سرد و
 و سبک جالب شکم و نافع ضرب و نقطه و دفع کف و سرفه و دق و بر بیا گویند سو
 بضم سین سکون او و کسر فارسی هر دو که بران کنند و مقشر سازند قابض و خشک است
 هر چند بسیار بریان کنند بک گردد و سونا بضم سین و او و مجهول و فون و الف
 و گران و بی دفع فساد و رطوبت و خلط و ثلثه و دواگی و تپ و شکلی افزون زنده و زک و دواز جمله

منزله دهم درم
 از کرم با زده هم
 منزله نهم درم
 از یک پند درم
 منزله هفتم درم
 از یک پند درم
 منزله ششم درم
 از یک پند درم
 منزله پنجم درم
 از یک پند درم
 منزله چهارم درم
 از یک پند درم
 منزله سیم درم
 از یک پند درم
 منزله دوم درم
 از یک پند درم
 منزله اول درم
 از یک پند درم

منزله دهم درم
 از کرم با زده هم
 منزله نهم درم
 از یک پند درم
 منزله هفتم درم
 از یک پند درم
 منزله ششم درم
 از یک پند درم
 منزله پنجم درم
 از یک پند درم
 منزله چهارم درم
 از یک پند درم
 منزله سیم درم
 از یک پند درم
 منزله دوم درم
 از یک پند درم
 منزله اول درم
 از یک پند درم

منزله دهم درم
 از کرم با زده هم
 منزله نهم درم
 از یک پند درم
 منزله هفتم درم
 از یک پند درم
 منزله ششم درم
 از یک پند درم
 منزله پنجم درم
 از یک پند درم
 منزله چهارم درم
 از یک پند درم
 منزله سیم درم
 از یک پند درم
 منزله دوم درم
 از یک پند درم
 منزله اول درم
 از یک پند درم

میں نے غنیمت!

جان محمد

زمرہ: ۱۰۰

عظام و مرقیہ و عروق و غدد

مجلس شورای اسلامی

دفعہ ۱۱۱

تکلیف از اراده این بانمود

نہایت

نظم و نثر

١٠٠

زیا و دوستان

129

١٤

بسم الله الرحمن الرحيم

پنجین ط

الزمام بين يدي

از اسرار و اسرار

✓

فردینان

بامشغله

مفتی محمد رفیع

کلیں ویزینک

مجلس

وہاں سے آکر

کرامت علی الخیر
نماز و روزه
و احب الی

مازده باشد فور
 از آب و گل
 از آب و گل
 از آب و گل

از اینست
 گویند
 از چوب و زغال
 چون بید از خواب
 دهان نه از خواب
 هرگاه که طعام
 باید که در کاسه
 این بر آید
 مشک غزال باشد
 ۱۴۰

نمونه کرده و در گلاب و روغن و در از لاجورد و برابری آن شود و چون پخته گردد
 پنبه از بر آید و حقیق بسیار گل او را مشاهده کرده و گل خام که بقدر گولری باشد حقیق خود
 انکی نفع دارد و با نره میشود بعد از این پست بار یک آن پست چهار خ قطعه
 نمایند و از اندرون پیری سرخ بر آید از او کنند بعد از آن پست مذکور را اول
 در آب جوشانند و آن آب و رنمود در میان و غن بیان کرده همراه گوشت ساده
 پخته بخورند و گل او لعابیت بسیار دارد و سرد است و بی قیاض شکم و دفع و مایل
 و ثبور و جذام و فساد خون و صفرا و بعضی گویند صمغ این مو چرس است و صفا
 تحفه نوشته و شهر است که شکوفه یا صمغ فلفل است و همین اقرب در اتم است نزد
 حکما و از قوتی او دید ما بهیست اگر نوشیج وی بگویند و شیر اش با هم وزن
 اینمخته یا شامند عمر زیاده کند و حرارت عزیزی بر انگیزد و فهم زیاده کند و منی بزیاید
 و بیخی که قوتی و مطهر تر باشد و درخت و کهن سال بود درین باب تقوی باشد و بیخ او که
 باز باشد قطعه قطعه کرده در بسمان انداخته خشک ساخته بفرشند و بکنوم شایست همین ستر نم و او
 و جو گیاه گویند که بیخ درخت جوان تازه و رست بر زمین و رفته باشد از ته خاک آورده از در میان
 او گرفته قطعه قطعه نموده در سایه خشک که ده سفوف ساخته هر روز چهار درم با شکر تری اینمخته
 بخورند و قدرت حق تعالی مشاهده نمایند ارقم هم این سفوف را تا بگویند که معده نبات استعمال نمود
 در اکثر از به مفید یافته و نوعی تقویت معده و تلبین هم دارد و اگر معجون باشد بخورند
 استعمال نمایند قیاس تقاضا میکنند که در فعال شو خواب بود و مصفای الما طباع و حکم
 بن عمر شیرازی گفته که در اشاء سفر در بیانی دیات هند فرو آوردم مردی دیدم پیر توان
 و نورانی وزن جوان همراه او از وی طلبیدم خودم گفت که این درخت بر بخورند و

از این پخته تا نجا
 از وی مغارت است
 و اگر اسب یا دیگر حی
 در آن باشد در شکم
 بیان باشد مشک
 نیز از سوس مشک
 پخته و بپزیند
 خورن طعام
 و غلاسه و نفعی است
 فصل دوم

از این پخته تا نجا
 از وی مغارت است
 و اگر اسب یا دیگر حی
 در آن باشد در شکم
 بیان باشد مشک
 نیز از سوس مشک
 پخته و بپزیند
 خورن طعام
 و غلاسه و نفعی است
 فصل دوم

روز دوشنبه ۱۳۰۲/۱۰/۱۵

از د فاسد شود یا جسم در رسد
 از کوزه و مانزان یا از انجوت و پای
 محال می شود

بافت شده
 یا غیب بسیار
 خوردن آنچه در موده گری
 بسیار پیدا کند بنای خود
 در گاه اشتیاق صادق
 غلبه نماید دیگر ستم نازک
 حاجت نباشد باید که
 بتا به استیفاء زد
 طعام خورد و با وجود اشتیاق
 صادق در صورت دفع از
 اشتیاق و خوردن طعام
 ۱۳۳

سینک که از کرشن پلا گویند از پهلای بای این برادر تر و بزرگ تر و گرم و گران و دافع فساد
 باد و صغیر و بلغم سینک بکسرین و با و تخمانی مجهول مضام که در خود آن خفا و نون
 سکون ال بندی درخت صحرا است خار دارد گویند بفری ز قوم است لیکن ز قوم را مثل
 بلبل نوشته اند و سینک را نمی شود و تیز و گران سبیل و ششیم طعام و دافع است فساد باد
 و زهر و بیکار و جدام و خط و زردی بدن و خطه شکم و نفخ و با و گول و آس و شکسته و گشتا
 قسم اصلی سرخ است و گلگون و شیر او نیز سرخ باشد و اگر راجه شو گلین اندازند سفید گردد
 و دیگر تیز و خشک و سوزیکاراید بعد از آن زرد است و دیگر تیز و ادا زین بر دو قسم بر تال
 و یا قلم میشود بعد از آن بی خار و ازین سبیل که با قلم میشود و ادنی او خار دارد است
 شیره او در رسیان بکار آید سیو کبیرین و مشوشین و مجده و سکون با سینه و دفع مبل
 ثانی و مشهور و مجده و ضم آن سکون او و بعضی او میم آمده است یعنی سیم علقین و معجین
 قلم است از و کعبینا درخت بندی بسیار مشهور از درختهای عظیم است بعد از آن
 میشود و چوبین تجارت بکار می آید و گرم و در نمی افتد و کهنه نمیشود مگر بعد از مدت بسیار
 اگر در نقصان یا بپزند برکش خود مد و مایل بطول اندکی و نوک بسیار کوچک و در صفا
 ببرک بیم و پهلای او بسیار قلیل از فراست در و دوسه دانده باشد و طول آن نیم گره و کم
 از آن هر دو گرم و مصلح فزینی منفرد و مستطیل و دافع جدام و برص و قابل گرم سکون و دافع
 درد شانه و و مایل و شود و سوزش اعضا و فساد خون بلغم و حالبش و نفع او در اصلاح جو
 و شور و بنایه را قلم نیز آمده و اهل فرنگ این چوب را بسیار استعمال میکنند و این باد سایه و بلغم
 با و فاری او و او دفع مبل و سکون تا و قوال صیفه خود نماید و بر آن کس که سارفع میکند و غیر
 را قلم نیز آمده و طریق استعمال این طریقی است بکیزند براده چوب ششم که از اباد است گویند بعد

خارج است بنای سکون
 عزنشکی با خود و سکون
 عزنشکی با خود و سکون
 عزنشکی با خود و سکون

فارسین ابرار یمن عظام احمد است و زیاده در فزون شب قدر و عظام از قیام

حیدر علی برتافته اند
 و نیز از جمله چیزهای
 است و از آنکه در کتاب
 عادت مقدم است
 ششصد و شصت و شصت
 دو بار عادت خود
 باشد قاعدت کرد

سیت سار بنضم سین مبد و خفاء باو تختانی و سکون تا و فوقانی و فتح سین مبد و الف و اهل
 و کبریا یاید سیما کبر سین مبد و یا و تختا مجهول و خفاء با و موصده و فتح یا و تختا و الف
 سیوا کبر سین مبد و یا و تختانی مجهول و فتح و او و الف اسم بیله است یعنی لایق نیست که
 خدمت این یابد کرد و معنی بر دو لفظ یک است سیما و سیل کبر سین مبد و سکون یا و تختا
 و فتح تا و فوقانی و الف فتح با و فارسی و خفاء با و سکون لام مشهور به شریفه میوه هند است
 متعارف شیرین و معتدل و مولد منی و منفرج و مقوی فی و دافع خفقان باب الثمین
 المعجمه فصل الالف شال و مان بفتح ثین مبد و الف سکون لام و فتح
 دال نماید و خفاء با و الف و نون قسمی از پنج است و در خواص مثل سائشی شاخل
 بفتح ثین معجمه و الف فتح خا و حجه و سکون لام اسم هر است شالی بفتح ثین معجمه
 الف و کسر لام و سکون یا و تختانی اسم دهان است یعنی برنج شاکو کبش پنج شین معجمه
 و الف و کسر لام و سکون او و کاف یعنی پنج کول و کلها ربایه شال بر بنی بفتح ثین معجمه
 و الف و لام و فتح با و فارسی و سکون اهل و کسرون سکون تختانی مشهور شاکو کون
 بفتح لام و سکون و او و نون و اوند است گران و دافع تب و تکلی لغز و فساد باد و صغر و لغز
 غشیان حایر سال و نافع خشکی هرغت و مات را و مقوی اعضاء است و بهی از زبان
 است و در دهنی آورده که مزه تیز دارد و نپسته و سیلان منی و اما سرباید گرم است
 شالا لکبه بفتح ثین معجمه و الف ضمیم و کاف و یا و هندی قسمی از پنج است که بر
 آب و ان روید و مطابق سائشی و در منافق کمتر از ان فصل الباء الموحده
 شش بفتح ثین معجمه و سکون او موصده و ضم با و ثانی و سکون او اسم گشت مشهور که
 قسمی از ان شش دهر و ان مفید و زرد و سرخ و بنفش بود گرم و خشک و در خور و خور

بسی از اینها ضعیف
 گردد باطل است و بار
 خوردن بخوار و الا خوار
 بکرم است شش
 بکرم است بوده باشد و بن
 بخوردن از بنضف و کل
 و دیگر آفات عاید میشود
 آنکه اندک عادت و وقت
 خوردن تا بر کسی که حالت
 ۱۳۵
 و آنست که گشت و مان دارد
 است و مقدار این از ان او بهتر
 است و بهیون گوشتها
 گوشت میش یک از یک
 و ایکان است بکلی ماده
 و زانو تا که بیفتد یا درده باشد
 بهتر است و نکو زین از یک
 خوردن گوشتها
 گوشت است و زان
 بسیار از ان
 است و زان
 گوشتها از ان

در کرده زود در دم
سایه و نان غیر سیاه
از نظر سیاه است و بر تن
رنگ آن است که بشهید و
باریک و خوشبایست
وجه بخت در از تو دو دانات
ماف و سیاه که در قیاس
این با گوشتند و یکو زین قیاس
در این باب است که از
در آب جوشانند هر گاه
۱۳۴

مجلس ۱۰۰

فہرست اشعار

[illegible]

باید آورد
 به محل و نقد و کسب
 بایستی مانند از سبیل نوی
 طلق باید که فصل
 از ریایان آنکه اطع
 جمع کردن فحاشین که
 متخلفه اجازت داده اند
 و در کدام لافقت ساخته
 اند و بدانکه خود دن
 به طعم
 اول بهنضم نشد
 ۱۳۸

باشد منع است
 ایضا که از طعام اول خوف
 انداختن مزاج بود و در وقت
 پذیرش این شش
 تا واجب است در وقت
 خوردن طعام در وقت
 صورت بند و در
 صبح و شب در
 طعام در وقت
 در وقت

بسم غیت از باغ ابرو
فرمان طعم جز شیرین بر
نقش بیدار و غیر شیرین
است و طعم این

بزرگ مصطفیٰ

باشند
در هر مقامی نیست
و در هر مقامی
دست حکم و در هر مقام
بیشتر با بخت
و در هر مقام
سکونت نماید خود
در خورون جمع

دران کز کفر است بخان بود و کایر باشد و تل لادن کوفه دیزد و فز فلفله بید و میان آب و جمع کردن سیدان آب و

افزوده باشد بشماره یک
 و فخر است معنوی دل و میوه
 نصیحت و عقبات است و نوشته
 را باید که آب بنشیند و نوشته
 بگوید که نکشد دو وقت در دهان
 نوشیدن نماید و هنگام وقوعه
 و از نشستن طرف را کنار کند
 است که این در عوام درج
 ۱۴۲۰

بندی و سکون یا تختانی اسم کجاست کانیل بکاف الف کبره و خفان و نون فتح
 باز فارسی و ما و سکون لام نون است زخمت و تیز و دفع فاء با و بلغم و تب و تکی نفس و تیز
 و بواسیر و سرخه و امراض کلو است کانیل بکاف الف خفان و نون فتح جم فاء و تیز
 و بدون نون یا تیز آمده است یعنی کانیل بکاف الف خفان و نون فتح جم فاء و تیز
 و معنوی چشم و آن اسم زجاج است کانیل بکاف الف خفان و نون فتح جم فاء و تیز
 و زجاج و سکون یا تختانی ثانی و را و هبله و سکون یا تختانی ثالث و نون فتح جم فاء و تیز
 و در از بقدر دو برابر زبره و گندگی اسم قزو مانا نوشته اندونی الاصل غیر این است ساجده
 اگر شعل است گرم و محلل معلوم میشود برای اورام طبعی و غیره مفید کاشت
 بفتح کاف و الف و شبنم حبه و نون فاقانی بندی سیمی از شکر است که بسیار
 سخت باشد کار پاسی بفتح کاف الف سکون را و هبله فتح با و فارسی و الف
 و سبیل کسوزه و سکون یا تختانی اسم درخت فطرن است کانیل بکاف الف
 کسر لام و سبیل نون ال جمله اسم تر بوز است که تخم سیاه بود کار بیل بفتح کاف
 و الف و سکون را و هبله و کسر با و موجه و سکون یا تختانی و لام اسم کریده است و با و موجه
 مفتوحه و لام شده و سکون یا تختانی کار بیل اسم کوبه جنگلی است کانیل بکاف
 بکاف و الف سکون لام و کسر مبله خفان و نون با و موجه و کسوزه و با و تختانی و نون
 سیاه است گرم و ثقیل و دفع با و موجه است کانیل بکاف الف خفان و نون فتح جم فاء و تیز
 و الف مشهور عوض الف یا تختانی کانیل بکاف الف خفان و نون فتح جم فاء و تیز
 چشم و دفع فاء بلغم و صفت است کانیل بکاف الف خفان و نون فتح جم فاء و تیز
 و خفان و نون دال هبله بندی و الف سکون یا تختانی اسم سانسور است کانیل بکاف الف خفان و نون فتح جم فاء و تیز

باید نوشیدن با آب باران را جمع
 آب چاه و آب باران را جمع
 فصل در سبب و وجوب این پنج
 بنشیند

و الف لام الف وضم کان و او مجهول و فتح راه هندی الف اسم کتر است کاچون
 بفتح کاف الف فتح جیم فارسی یا فنی وضم لام و سکون او نون اسم محقوب است که کف آینه
 است علی الریان نیز گویند اندک شود و دو خون صغیر و مرارت زیاد کند نفی کم نماید و قوی و
 رافع است و اسهال پدید آورد و سفید چشم را بیل سازد و وجه را لکند خارش و جرب نفع د
 و بغایت مجفف طوبات معدیه است کاشطه پاؤل نفی کاف و الف شین معجم و فتح تاء
 فو قانی بند و یا هندی و یا فارسی و الف فتح دال هندی و سکون لام قسم دوم پاؤل است
 گشت کاشطه لو نفی کاف و الف فتح شین معجم و تاء فو قانی هندی و الف لام ضموم
 و او ساکن نسبی از پند الو است کاشگنی اکاف الف فتح شین معجم و سکون کاف فارسی تاء
 و کسر نون و یا دختانی اسم گشای خورد است کامیوچی الف کاف الف سکون هم ضم
 با، موحد و او مجهول و کسر جیم سکون یا دختانی اسم بالیسی است کالیه کاف و الف
 و کسر لام و سکون یا دختانی و فتح مین و سکون، همله و کاف خف الف خبر آمده بنیاش
 بود و شاخ و برگ باریک که چاک دارد و خشک است که میفرشند مکنی مع مشابهت با جاده میوه
 و بار و بقدر عتاب در دراز و باریک خبر مایل بسری و زردی در حالت خشکی و قسم سیاه
 سفید و سیاه هر دو جرب شیرین فقیل بودنی میزد و غلبه اخلاط مله را بر باید و جرب
 فرج زنمان که میخون حد یافته باشد از دفع کند و قافض شکم و رافع استقا و قسم سیاه
 اشتها است کانچی الف کاف الف و فو قانی و کسر کاف فارسی و فو قانی و سکون
 سر دست و تر و خرب شیرین ارد و فو قانی و کسر کاف فارسی و فو قانی و سکون
 باد بر آئینه و تلخه بر باید و قافض بود کاند الف کاف الف و فو قانی و سکون و فو قانی
 فو قانی و الف اسم غصل است و گاهی لفظ کولی نیز اضافه نمایند و کولی کاند آلود و

در هوای گرم و با حرارت کثیر
 محسوس و بعضی اوقات
 معام گستر میگردند
 چون آب سرد در دست
 است و آب سرد در دست
 در بعضی موارد
 میرات محسوس
 با محسوس
 باشد در محسوس
 نشانه در محسوس

بر اندک عمل او در باب
خوار و خفص و تنگی
بیک جمع کردن آب
مطابق خدمت
خواه اولی خاک و خنجر
عبد آن یک خواه
اولی آب و خنجر

عصب ان فو که فو بنبر
وقت خواب با بعد
بناختن از خواب
آب بنابر نوشید
خداه باز عصب
نوشید بنابر نوشیدن
آب سرد از خسر از درخت

یا و تخمانی نام اسپرک است **فصل الثانی الفوقانی** کتار افنج کاف و تار
فوقانی و الف فتح راه موله الف کتاری از نیکر است که بار یک بون سرد و گران افنج
رکت است و راجع روگی قسمی است که برگش بسوزن ماند قم دیگر بهین برگ و قسم دیگر
که خورد و بالنده است هر سه زخم و بعد از خوردن محدث سوزش معده و باد
دافع فساد و غم و صفر است و محدث سوزش سینه و ففاح و مصلع او جوشانیدن آن
در آب یا در خاک ستر گرم که افنج و نیز از آب گرم شستن بقلیل نفخ نماید و مرغی معده
و موی و در و سمنی باضم کتیر افنج کاف و کتار فوقانی و سکون آن تخمانی و
موله و الف سرد است و مغلط منی ناف سوزاک و اکثارا و مضغ با و چون او را
بقدر دو ماشه شب آب کرده صبح مالیده یا سائیده با شربت انجبار یا تانابوس بنبر
نفث الیم بحرب است و برای جربشانه و سوزاک نیز مفید **فصل الثالث الفوقانی**
هندی کتیر افنج کاف و سکون تار فوقانی پندی و فنج با و سکون لام میوه
بند است بسیار شهر شکر است بزرگون لیکل لیکل که کو عقده دراز می یک کتیر
نیم گز چون بنگافه از آن دانه های شیرین عفرانی رنگت و ناید و جوش بسیار
دارد و با تخم انجیر درخت اوبان درخت چار مغز لیکن قدری بایله در
و برگ بزرگ تر صاحب را شکو می بخین نوشته اماراتم درخت چار مغز شاده مکرده است
لیکن درخت کتیر زیاده از درخت بدیل است و برگ کتیر از برگ او خورد
کحل او میوه مانند و بو خوش دارد و خام نیکر نیکر بچونه و بز آن پیرسانند رسیده آن افنج
نسا و صفر او باده متوی اعضا و موی دافع رکت است و در سقم زقا باطن او و سینه افنج
است و افزاید و تشنگی دفع نماید و تخموی زخم زخم شیرین بود و زیاده کند خوردن

دانش سکر کسی که کرم مزاج
باشد با آب گرم را بود و بلام
خورد و با آب شرب خورد و نیز
نوشیدن آب شرب
چنین خواب بود یا پس آن
مغضیست و بطاعت
عیش کاذب آب عیش
نوشیدن و شادان
سخت آب است از نوشیدن
۱۲۵
شکر کسی که آب سرد زیاد میشود و از
از نوشیدن آب گرم و سکون
سکون است آب خوراندن
که بعد از خوردن طعام
با وجود نوشیدن آب
بسیار بکلام اشتغال
عصبت یا مغضیست پیدا
میشود از جیل تشنگی کاذب
است و آنکه الک

بای ناده در برگ
غلظه از تخم ان
که از خوردن افزاید
بسیار سائیده و شکر
که از خوردن افزاید
که از خوردن افزاید
که از خوردن افزاید

این شش تا بسیار مضرت و صلیب است و تخم بود و خصوص در بدن اگرانی که
 بیست و نه دن کسل باشد و بعضی نوشته اند که چون خورد و بعد از آن که نیم خفته شود
 برآورد تا نیمه شود و در بطنی افتد و ضم کاف و سکون تا دفعه بیست و نه و کاف تا سکون
 یا محتاج باریک است از طرف راستی آید تیره سفید یا سبز یا بنفشه و بطنی که
 نیز در سرد و خشک بک مسهل و دفع ضار و غرقه و بطنی که نفس سوزش معده و احشاء
 غافل گرم است کثرت بهدر دفع کاف و تا دفعه فانی و یا در صورت و خفا و یا در حال
 شده و سکون و هلاسم در کثرت کثرت کاف تا دفعه و الف کسر مجزیه و سکون
 و محتاج کثرت مفید کل قوی از کثرت خورده است و هر دو کثرت یعنی خورده و بزرگ کثرت
 در دو تلخ و تیز و دفع گرم و باد و تب و پهلو و دشواری بول و ابلحاش شامه غافل گرم سکون
 دفع بیاری و مصلحت کثرت بزرگ از بر شاک و نید و انجام مفصل نه کور گردید و بعد از کاف و سکون
 در دست یعنی نشانی کثرت و دفع کاف تا دفعه فانی و یا در خفا و یا در سکون و یا در صورت
 سکون و یا در بطنی که سبب کثرت است و با ضافه یا محتاج تا دفعه و یا در آنکه خفا
 در شش و یا دفع کاف و ضم تا دفعه فانی و یا در خفا و یا در سکون و یا در دفعه و یا در
 سکون و یا در دست کثرت دفع کاف تا دفعه فانی و یا در خفا و یا در سکون و یا در
 نشانی خورده است که هلا بوضوح است کاف تا دفعه فانی و یا در خفا و یا در سکون و یا در
 کثرت و یا در دفع کاف و سکون تا دفعه فانی و یا در خفا و یا در سکون و یا در
 است کثرت تپری دفع کاف سکون تا دفعه فانی و یا در خفا و یا در سکون و یا در
 فانی ثانی و کسر و هلا و یا در خفا و یا در گرم است و نخیض امراض انسانان دفع گردید
 و کسر است و مسک و یا در برابر انگیزه کثرت کثرت کاف و سکون تا دفعه فانی

۱۴۴
الخصوب

برص است علی هر
که در ظرف گرم شود در بلاد گرم
و ایام گرما فصل سوم
معیان حال آب چشم
و آب باران و آب برف
و آبی که از چاهها بداند که آب
در آنجا آب چاهها بدرمان شود
که از زمین برآید و در آن
از عین جاری میگوید
خواه سوباش خواست
اگر بدانند در دوازده عین و ف
میگویند اما

۱۔ وہ ان نوروں کا ذائقہ
 نہر مخصوص ہے
 ۲۔ اس کے سکون ہے
 ۳۔ وہ چشہ جا کے
 ۴۔ بنیں اس کے
 ۵۔ شہر کی کہ از انجا کہ
 ۶۔ خارج شود زمین کبری

[illegible]

سفيد پوست سباز سخت و در چون اورا در گيت نمايند نرم شود و پوست اورا دور کرده
از سومان يره ريزه بگندد و از آن گندد و صابون سفيد استعمال نمايند بدین قوت بخشد و عينا
بادی دور نماید و موسی سفيد سياه نماید و دمايت خود را بکوبد و باعث عرق نشسته اند و
دارد و دماوی با قوی نمودن شیر تازه در عرق دام خوردن است و سوراخها را با آب شستن
کلی بکشد و قوی با عرق النساء بکشد و سوزند بود و صاحب اشکوی در قلع مجرب است
ما فزود اقم هم گرم است چونیت دارد اولی عدم استعمال مگر عند الضرورت باصلحات دارد و
مسکه نیز استعمال میشود و طبع طریقت مزاج فایده عظیم نماید چنانچه دوستی داشتیم که برض ضرورت
دماغ مبتلا شد و با وجود احتمال افیون معاجین بسیار منضم زایل نمیشد لاچار دو آنکه کو بر طبق
گاهی تنها گاهی با افیون گاهی با دویه دیگر مناسبه مرض شرح نمود عارضه زایل گردید و حرار
در مزاج بطور کلی کچری نفع کاف و سکون جیم فارسی گسترده و سکون با تختانی شیرین
و گرم و سبک بدین شکی طعام و صغیر افزا و اسم مقبویه است باضافه با عوص با تختانی نیز آمده
و فواید آنچه نیز در اقم تحقیق گردید در پیوست نوشته است و تیر کچری اسم بیوه پیاده است که اکثر
در زراعت میباشد و شاید بکنوری نیز در تلخ و باضم و شسته طعام نیز در اقم گرم است و نیز اورا
دو حصه نموده خشک میکنند و در عرق آنرا بران کرده و نمک نه بهنجو زدن بسیار لذیذ میشود و در
قوی و نیز تازه او را نیز بخورند و چون گوشت بید از نذ باعث زود بهر شدن است و در اکثر
خوف نمهندی باضم و مقوی معده داخل است که بفتح کاف و ضم جیم فارسی و سکون
درامه و کچری بعضی از افراد بعد از کاف جیم ایستاده قسم بود یکی را کچری کوچک گویند و کچری
نیز دویم را کچری بزرگتر که کچری بزرگتر از مطلق و مراد کچری است سوم را کچری بزرگتر گویند و آن
عجارت از زرباد است هر سه کچری در خواص دیک اند لیکن کچری بزرگتر خوشبو تر بود و از دمی

باران در موسم گرما به آواز
رعد بار و یسک می‌پوشاند
بار نباشد و بعضی باران
ایام سرد بار است و دانه و بجز
آب چشم و باران است
آبها ساز بون است چون
آب برف و برف و آب
کاریز و آب چاه و آب
نزد آب را که آب حادان

۱۱۲۸
 خواب حلف زار اکنون
 جانے این ہمہ بیان
 پیشو دہانند کہ برفت
 سوار سے است کہ بستہ
 شمع لال ز میں افست
 بجے بجے گویں و بج
 بجے بجے کہ زار سے
 ستر شو و بجے
 ز دلا ز بجے

چند خوانند
از آنجا که از آنکه آید
بطریق مخصوص از آنجا
محل جاریست
چند در آنجا
چند در آنجا
چند در آنجا

بست و این قسم گفت
ازت بر جای زبون بخارا زبون
بخارا عاصی گردید
بخارا آلوده و دزدی
ازت کرد ز نو بهی

این هفتاد و یک
 کلمه معانی دارد
 بجز اینها که در
 این کتاب است

فراوانی در آب
 مطلقا خواهید یافت
 از این جهت که در این
 کتاب که در این
 اما حکام چاهها
 و صرفت مختلف
 که بسیار آب
 از دماغ تر باشد
 بیشتر شود و چاه

۱۵۰

بود و مختلف
 باشد آب بعضی
 در طافت و کجاست
 باب شش در آب
 در آب و از این
 تمام که در این
 بسیار که در این
 چاهها که در این

میشود و چون بر باند باز نرسد و از باغبانان که دلفت کرده شد انکار این معنی نمودند و شاید
 هم نباشد است که به نام شمر است بفتح کاف و نشاندند تا فوقانی و چاهها که مذکور شد
 نزدیک هم اند و اندک با صوب کوفت بفتح کاف و راه مبله و سکون و او و خوار و
 و دال مبله و الف و ضا و کاف و نای ساکن پس از کاف و نای که در بعضی مکرر و در او که مردی
 نیز گویند بفتح کاف و راه مبله و میم و سکون و مبله و کسر ل مبله و یاد تختانی و میم و کسر شین
 است بکسر کاف و راه مبله و شین معجزه و سکون و نون و فتح با و فارسی و با و سکون لام که مشهور
 کروندی است عوض الف و تختانی در اسم اول قسم اول سرخ بنفید و قسم دوم بنفید و باه
 و چون قسم دوم مشابهت بزرگ کشتن که باده بوده است ایند ابان اسم سیمی گشته گلش
 بن جوی خام هر دو ترش و گرم و گران و حدیث است بلغم و ریده آن شیرین ترش کم دارد
 و سبک است شسته طعام و دافع فساد با و صفر او خشک اگر آب دارند خاصیت خام و
 که در این بفتح کاف و کسر راه مبله و سکون و تختانی و لام و عوض لام راه مبله نیز آمده است یعنی
 که ریخته می است که گریز دارد و شاخه ها و از اینج او بر آید و بسیار دارد و طول و بقدر
 کنار و کم و زیاد و آن گل ته برگه خورد دارد و فراوان شکفته و خوشانده میخورد و در او
 آچار نیز میزند در میان آب نمک و روغن گیاه و نمک و اول نیز و بعد از آن سرخ گردد و
 چون نیز باند سياه گردد و بقدر که روند اکرم و با و از این میشود و در بود و خوشا شود تلخ و تیز و
 گرم و دین فساد بلغم و داسیل و شور و آماش و اعضا و فساد و سر و اسیر گل و می دفع
 بلغم و صفر او و الداجد آچار نمک و راه مبله و کاف و نای ساکن و در شنبه مثل فالج و استرخا و ابتداء
 خوردن آچار درستی بسیار میزند و اجازت میدادند و میفرمودند که سبک و اصلی حضرت
 با عصاب کمتر نماید و چون به بنفید و کسر کاف و نای ساکن و راه مبله و سکون و کسر

باصحاب کمتر نماید و چون به بنفید و کسر کاف و نای ساکن و راه مبله و سکون و کسر
 فصل چهارم
 در آب و از این
 تمام که در این
 بسیار که در این
 چاهها که در این

سبب اعتراض و ازاره

حکم فرما
 ملان منج اسہال سدی
 خرابی فتنہ جہاں سیکند
 والراطہ انقدر و آہن راہ
 زرد و بکارت و قرات و آب
 خانہ سب نہمانہ آفت
 این است یار و برادر حکم این
 آب و صفہ شغل آفتاب
 این است یار باشد و آب
 این جہت کا نہاںی نہمان
 ۱۵۱
 بہترین ہست لبیک و باران
 خوب است لبیک چہت و باران
 آب کا نہاںی نہمان و آفتاب
 پر ہمہ آہا سے معاوضہ اگر چہ
 طلبہ و فقہ سے آہستہ
 باشد غلی بول سے آہستہ
 غاصد کہ نہ نشیند

۱۵۱
بہترین است لیکن بہت مریدان
خوب است و او بہت خوش
بہ کمانہای از نور و جلازین است
پہرہ بہرہا سے معاون اگرچہ
ملا سے دفع سے است
باشد علی ہوں سے است
خاصہ کہ خوشیہ ان ہا
واقع ہوا و چون ہمہ وہا
انسان ہا ملا و غیرہ

مجلس خواهران نشسته
امام ابوشماره ای اقبال
در مقام سخنرانی
دانشجویان زن
و آقایان حضور دارند

علامات کسیر و درده
 و جسم خالو و سفید و نقد
 و جرحت از بین جان و زده
 نفخ نماید و آب معدن زفت
 و غیر اگر چه بکشد و بدن
 فرجه و خاره سرخ و زخم
 سندل تیار و لیکن و صلاح
 امراض عارضه پاکست و اصلاح
 وی درین صفت از عذای از
 و منقح و بل و کل از منی تو انکس
 و آب کسیر

مصلحت شود و خواه
سر دکنند اگر چه
نوشته این جهت
چند دهان دور مینمایند

۱. خواهر ارشد حاصل
 ۲. خواهر ارشد
 ۳. خواهر ارشد
 ۴. خواهر ارشد
 ۵. خواهر ارشد
 ۶. خواهر ارشد
 ۷. خواهر ارشد
 ۸. خواهر ارشد
 ۹. خواهر ارشد
 ۱۰. خواهر ارشد

کشتن بزمی از آن
 کز آن به کوه اسرار
 با ساسان نورافان
 استغفار بر سالی
 بهیال و صاحب
 سکنه علی القوی

اگر شش سار با بفتح سین مبهله الف فتح را، مبهله و با و موصیه
 الف کز شش مولی البضم میم و سکون و او و کسر لام و سکون با و تختانی اسم قسم کالیل
 مول یعنی پنج سیاه دارد و کز شش یعنی سیاه است که اگر کاف بفتح را، مبهله و سکون
 الف فتح تا و نحو قانی و سکون کاف ثانی اسم چرتی است فصل الراء المبهله
 کز الف بضم کاف فتح را و نهدی و الف زخت است و سرد و خشک و شسته طعام و
 دافع فضا، صفرا و خون بلغم و مفتوح سده و دافع ماده خام و جنام و حایل اسهال است
 بواسیر بجل از تلخ و سرد و باه افزاد دافع فضا، صفرا اسم درخت اندر جوست و اندر
 شتر است کالاکور نیز گویند کز بفتح کاف سکون را و نهدی تخم سفید زیره شتر است
 در خاصه نزدیک تخم کتان است فصل السین المبهله کسوندی فتح کاف و سین
 مبهله و او و مجهول و حقایق کسوندی مبهله و سکون با و تختانی کسوند نیز گویند با
 عوض با و تختانی اسم نهال نیست شانهای درخت او متصل از رخ میباشد با
 و گنده و از چهار طرف میروید و گنده او بقدر با نس بود و درازی درخت او تا بقدر
 آدم دیده شد و چون برگ او را خوبت به به بویید بگوید دهد و پهلوی مادر از او بقدر
 یک گز و زیاده از آن و از درون پهلوی دانه می برآید و در و خور و مثل ساق و اندک
 کا و اکی برگش خشک و شباهت برگ کمر کس کز عریض اندکی و این کی طویل و پاید
 دانست کلان او را کسوند گویند و خور و را کسوندی در میان برگ هر دو هم تفاد
 است گرم تر است بعضی معتدل نوشته اند اخلاط از دماغ فرو دارد و اگر بار و بریان
 کرده بخورد پای زیر گزدم بود و اگر بار و برگ آس کتند و به آرد کنند مسکو افزون بر پزند
 و بار و عن کج بخورد و شکواری دفع شود و اگر گسی موی شیر داده باشند تخم کسوند گال

و مختلف اعطاط غلیظ و
 انضاد خون سکنه و مصل
 آن مشک و عمل و جود اول
 است و آب کز و غلیظ سده
 و سنگ پیدا است سازد و
 از اینجاست که بعد از نیدن
 آب کز خور دن در است
 واجب است اما کی که بوضیف
 سده عارضه اسهال و اثر شتر
 ۱۵۴
 در اوقات زخم
 است فصل
 متفحشید و فصل
 اندر بیان تا اسیر سی و جان
 از رخ آید و اوقات
 آن از رخ آید و اوقات
 سینه باز و بر برگ نهال است
 صالو و اصلح اسهال است
 و نصفه آید که در و خورید
 مباد که شکم نو شید آب
 در اوقات نهایی که کتند

در اوقات نهایی که کتند
 در اوقات نهایی که کتند
 در اوقات نهایی که کتند
 در اوقات نهایی که کتند

دفعه خفان اگر از کرم دل گم
 آب که در زبان پدید آید
 کباب با فطر است

اصلاح بنمای او نیست
 که آب در یک کرده باشد
 یک جیب دارد اگر در بطریق
 فو و فو برین چوبها صوف
 نام سرد یک پاشیده پس
 زید یک آنش افروز دانا
 بخار بصوف برآید در دیگر
 کرده باشد هرگاه بنشیند

۱۵۴

صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی

بسیار کرم و خشک است و صغیرا کینه و دافع فساد خون بلغم و سوز
 بول کتوری بفتح کاف و سکون نهی بضم ناز و فو قانی و سکون او و کسر ریه و سکون
 یای تختانی لغاری شک گون تلخ و گرم است و اگر آن نهی مانع سردی و فساد و بلغم
 و عابض و دافع آس اعضا و بوی دهن بطلان حس شامه و قسمی است که از آن استور
 گویند و صحت لام یا بد کسب با بضم کاف کسرین و سکون نون و کسرین و سکون
 ثانی و باز فارسی و الف قسمی از و شبوست کسین بفتح کاف کسرین و سکون یا تهی
 و سکون ثانی قسمی از زاج است و سرد بود و با صره را روشن سازد بدن را نورانی کند
 و زهر و مویی کرم معده دفع نماید پیر اکسین قسم جدید است فصل الشین المعجش
 بضم کاف سکون شین معجده و ناهندی اسم کونه است فصل الکاف العربی
 کلو را بفتح کاف اول و ضم ثانی و و او مجهول و در جمله الف ثمرتی بند است اگر کلا
 خورد و بر و نه با بزرگیار و تجمل کثیر دارد و در خواص موفی کرکلا است و مخصوص دافع
 جو شید گها آنها و جوانی که از آنها هاسه گویند و رافع تی کف ناز و زوی طعام قسمی از و
 با بجه کلو است یعنی بار میگیرد و تلخ و دافع فساد زهر و جوش ساری پنج با بجه کلو از زهر
 و تحلیل او را م غلظه نافع است و باز هرگز نماند و سرفه بعضی نوشته اند که کرکله کجلی
 و این قول دو از صواب است زیرا که کرکله کجلی را اتم شایده کرده است چیزی غیر کلو را
 و شایه بکول باغی است لکن اسینگی بفتح کاف سکون کاف یا و جمله مقنونه و
 و کسرین و سکون یا تهی و فساد نون کسر کاف یا تهی سکون یا تهی و در میان هر دو کاف
 الف نیز آمده است یعنی کا اسینگی کج میباشند شایه حیوان باریک سر خیره زنگینان
 تلخ و زخمی و گرم و شتهی طعام و دافع فواق و هت و مانع فی تشنگی و دافع تی فبا بلغم و

اصلاح بنمای او نیست
 که آب در یک کرده باشد
 یک جیب دارد اگر در بطریق
 فو و فو برین چوبها صوف
 نام سرد یک پاشیده پس
 زید یک آنش افروز دانا
 بخار بصوف برآید در دیگر
 کرده باشد هرگاه بنشیند

بست و بنزله ایضا
سوم گشت چهار
روز مضمان دلا گوهر
دلا گوهر این انصاف
گستر است که اگر
این اوراق بنویسد

کبریا که در این کتاب است
 از این کتاب است که در این کتاب است
 از این کتاب است که در این کتاب است
 از این کتاب است که در این کتاب است

وسکون را به جمله میماند اسم بهیشت کلمه بفتح کاف سکون لام و کسر سین مملیه
 وسکون یا تختانی اسم بهیشت پرنی است کلمه بفتح کاف کسر لام وسکون
 یا تختانی و فتح سین مملیه وسکون را به جمله اسم کالیه است فصل المیم که و بضم
 کاف میم و واو مجهول سکون ال مملیه کول سرخ و نیلی اگر درین اندک سفیدی بود
 از این باین نام خوانند که و فی بضم کاف میم و واو وسکون دال مملیه کسرون
 وسکون با، تختانی یعنی گل کول خور که در فروغ مانتاب شکفته این در خاصیت
 فروتر از کول سفید گل و کول نیلی را نیلوفر گویند که کلمه بفتح کاف وسکون میم
 و فتح را به جمله وسکون کاف ثانی که مرکب با ضافه را به جمله بعد از کاف میم بعد از این
 آمده است و با ضافه ها و الف بر لغت اول و تقدیم و تاخیر را میم آمده یعنی که کلماتش
 زاید از درخت پیری یعنی کنار آمدگی و بعضی مثل آن و برگش پیاپی و نوک در برگ
 گلان او از برگ سنگتره عریض و قیصر و لمس و سبز و باریک و مشهور خیاره دار و خوش
 زینت است و افشرده از و بسیار تخفیه دست میشود در افغ صغیر و سرد و قابض شکم و دفع
 فساد باد و بطنم و زبان ترقیدگی میرساند و صلح آن خوردن او همراه چونه و شکم فی
 بفتح کاف و بضم میم وسکون و واو کسرون وسکون یا تختانی اسم عجب الغلب است
 فصل النون که بهیشت بفتح کاف نغز نون و فتح با و نوحه و خفاء ها و الف و بهیشت
 شیرین و گرم و لران و با و تلخ و دفع فساد و خون و قبض شکم و دفع قوا و خوراک
 و مقوی و بالابنده موی سر و نوک بینی و دفع فساد باد و صغیر و دفع و تشنگی و خواب
 و در بول در جمله رساین است که بهیشتی به از و یا بهیشتانی در آخر نیز آمده است
 بوض الف در لغت اول یا تختانی آمده است یعنی که بهیشتی که کاف وسکون نون

باینده بهیشت از آنکه بهیشت
 که در آن دینه کند فصل المیم
 در بیان حال سکون یعنی که بهیشت
 که در آن دینه کند فصل المیم
 که در آن دینه کند فصل المیم
 که در آن دینه کند فصل المیم

فصل المیم که بهیشت
 که در آن دینه کند فصل المیم
 که در آن دینه کند فصل المیم
 که در آن دینه کند فصل المیم

فصل چهارم

در بیان علل زان
که در کتب کلاسیک
در بیان علل زان
که در کتب کلاسیک

در بیان علل زان
که در کتب کلاسیک
در بیان علل زان
که در کتب کلاسیک

از کاف می افزایند یعنی کر سیر و قسم بود و سفید او را کر سیر گویند بعضی نون را
سرخش را کستید و در خش بقدر قدام و کم و زیاده از آن شایه بسیار دارد و
از تنه آن میرود و بر گش بد زنی برگ بانس و از او گنده و سبز و گها، باریک و نمایا
گرم و سبک و ضعیف و خشم و دافع جو شید گها، بدن و خدام و دایمیل و مشهور و گرم
و جرب و از سیات است و نگار داشتن گل از او رخانه اهل هند بسیار جنگ در آن خانه
میدانند و پوست کینه در اطلیه و اضیده و ضعف باه احتمال نموده شد گویند اسم و فله
نوشته اند کبیل لفتح کاف خوار نون و کسر بار موحده و سکون با در تحت ثانی
و لام آخر و نیز اضافه میشود یعنی کبیل تلح و مهمل و گرم و دافع فساد بلغم و صفرا و خون
و شکته و سنگ شانه و قاتل کرم شکم و دافع با و کول و اشتها و دایمیل و برگ
سبز او سرد و قاطعین معده اسم قلیل است کنگم لضم کاف و سکون نون و هم کاف
ثانی و سکون نیم اسم زعفران است کنگم لفتح کاف و خوار نون و کسر ال بند
و سکون نون و همله و بدل همله عوض ال بند و اضافه های خفی یعنی کند هر نیز
اسم چو رانی است و در جیم فارسی گذشت کنگم لفتح کاف و سکون نون و
فتح نون و قاعده ای است و او کسر نمره و سکون یا تحتانی اسم کنگم است کنگم لضم کاف و خوار نون و ضم
وال همله و سکون او همله و خفی او نیز اضافه نموده کن رو مانند و نیز کاف بجای او
افزوده کند رک خوانند بعضی نیز کن گویند و آن صفت است یا به صفتی دیگر و سرچنگ
و گویند که از طرف بین خیز و لبان نیز اسم وی است و دافع فساد بلغم و تپ حالب
عرق و مقوی باه و معده و دافع و مثانه است کنو حالف کاف نون و سکون
و فتح جیم و الف اسم مر و است کنگم لضم کاف و سکون نون و فتح ال بند و

از سطر اعلا مشهور است خواست که
است میل از نون دارد و او گویند و
است بوی دغول نظر اهل لغتند
که فلان دغول است و او گویند
که گویند کنی اند زان اگر دغول کرده
نوشته اند که از نون و نون کرده شود
نوشته اند که از نون و نون کرده شود
نوشته اند که از نون و نون کرده شود

در بیان علل زان
که در کتب کلاسیک
در بیان علل زان
که در کتب کلاسیک

در بیان علل زان
که در کتب کلاسیک
در بیان علل زان
که در کتب کلاسیک

و سکون لام و سکون نون و سکون باء و تخانی اسم گوی است باین هم بان چیست می نامند
 که مانند حلقه مار خود پیچیده بود کسبیکان پنج کاف و خا و نون و سکون باء موحده و خا
 و سکون باء و تخانی و فتح کاف الف اسم ارنی است کنت پهل پنج کاف
 و سکون نون و ضم تا و فوقانی هندی و فتح باء فارسی و خا و سکون لام اسم خارج است
 است و کسبیکان نیز گوی کشتکاری پنج کاف سکون نون و فتح تا و فوقانی هندی
 و کاف الف کسر باء و سکون باء و تخانی کسائی خود را گویند و بعضی او را و باء
 و کاف الف نیز آمده است کشتکار کشتکاری هم آمده است بعضی الف را و سکون نون و باء و تخانی
 کسبیکان پنج کاف و خا و نون و فتح کاف و خا و سکون باء و تخانی اسم نهال نیست
 و از بقدر آدم هم پیچوده از و کم و زیاد و برکش و مرور و المس نو که از خورد و کلان بود برگ
 و خست کلان از خورد و کلان و خنجه و خار و دارد از دون او چهار نره بسیار براید بگو
 پنج نماید فصل الواو کو باء و ضم کاف و و مجهول و کسر باء موحده و دال و مبداء الف
 و سکون را و مبداء اسم پنجاه است کول کت پنج کاف و و سکون لام و فتح کاف و خا
 و تا و فوقانی هندی و الف و عوض الف باء و فتحی نیز آمده است و کول است کول
 و فتح کاف و و سکون لام اسم چهار است کو باء و ضم کاف و سکون و و و فتح جیم و الف
 که او است پیری گویند یعنی گل کوزه دیگر گسترخ است و بون بزرگ و برگ است و گسترخ
 شود و میان زردی خورد و عجیر یا از سازند و گلاب کشند و سیو قی کلی است که او را گلاب
 نرسن گویند و قسم دیگر سرخ که مراد از گل سرخ است هر سه گل سرخ و سبک و میوه
 فساد اخلاط و خون و مقوی دل و قابض شکم و برافرونده رنگ و راقم سفید را در
 تقویت دل از سرخ زیاده میداند گاف سفید و عرق او در خفان اکثر استعمال کرده شود

سبب نیمی از اینهاست که در کتب قدیم و کتب جدید
 در کتب قدیم و کتب جدید در کتب قدیم و کتب جدید
 در کتب قدیم و کتب جدید در کتب قدیم و کتب جدید

گوشتش گرم و گران دافع باد و امراض چشم و صاف کننده آواز گلوست بفارسی
 گویند که کاف بضم کاف و مجهول و کسر کاف با و لام الف طایر است که در تکلم
 بسیار میگوید و آواز فصیح دارد گوشتش اشتها آورده و فاضل شلیم و تقوی چشم و دفع ساد و باد و بطن
 کوا و طوری بفتح کاف و او مشد و الف ضم دال سندی و او مجهول و کسر سندی
 و سکون یا تختانی بعبری حسب النسل که کوفه بضم کاف سکون او فتح تا فوقانی سندی
 و ما سندی شیرین تلخ و تیز و گرم و سبک است و سببی او دفع سرخ باد و جوشید گه با تر و سرفه
 و جذام و فساد بطن و باد است که گمانند بضم کاف سکون و او و کاف فی ساکن و خفاء باد
 قییم و الف سکون نون دال سندی اسم پیوسته است و مغز از او که گمانند نارس
 بفتح نون الف و فتح را جمله سکون سینه که کوسا گلی بضم کاف و او مجهول و فتح سینه
 و الف کسر و قاف سندی و کسر کاف سکون یا تختانی اسم توری است که کپر چند
 بضم کاف و او فتح کاف تا و سکون را و مهله فتح جیم فارسی و خفاء و سکون نون و کسر
 دال مهله سندی و سکون یا تختانی اسم مکرر و نه است که کون سبکه بضم کاف و او فتح
 کاف فی و سکون را و مهله فتح با و موحده و خفاء و سکون نون و فتح کاف فارسی و
 مهله با اسم مکرر و نه قومی از اینهاست که کویلا بضم کاف و او مجهول و کسر یا تختانی و
 لام الف و سینه در آنست که کوشد کول سبب بضم کاف سکون او و لام و کسر سینه
 و یا مجهول و خفاء نون و با و موحده قومی از سینه است و این که شهلانیز گویند کول
 بضم کاف سکون او و فتح یا تختانی و سکون لام جانور است خوش آواز در موسم بر کمال
 و وقت گل کردن آن به بشو ش می آید و آواز عاشقانه بنماید کولی که اند بضم کاف
 و سکون و او و کسر لام و سکون یا تختانی و فتح کاف و الف و خفاء نون و دال مهله مفتوحه

در کتب قدیم و کتب جدید در کتب قدیم و کتب جدید
 در کتب قدیم و کتب جدید در کتب قدیم و کتب جدید
 در کتب قدیم و کتب جدید در کتب قدیم و کتب جدید

در کتب قدیم و کتب جدید در کتب قدیم و کتب جدید
 در کتب قدیم و کتب جدید در کتب قدیم و کتب جدید
 در کتب قدیم و کتب جدید در کتب قدیم و کتب جدید

بپایان حکومت نیست
از خالی کسر اوزار نیست
خانومی به شربت کهن
بر روی وازان بر آردی است
کوشند و طبعی است

بکسر کاف خفاء ها و سکون را و ممله و کسر نو ن سکون یا و تخانی و قسمی از و قسمی از و قسمی از
 است و ختی است کلان قریب خست پیل و ثمرش زرد رنگ قند در داری خست
 از و گنده بر دو قسم سرد و تر و گران متوی عضاد و دافع قتلگی و پشه و سر گرانی و فساد
 و خون اگر مغز تنم کهرنی به آب ساید و چشم کشد گل از این بر این خواص و مجربات جدا
 دیدم و راقم متوی معده و دل را می باید و یک نوع عفت و صحت دارد و قال بعضی خسته بر
 شود و از آب بسیار نافع نوشته اند و چون تازه بسیار خورده شود میم قوی ببرد و دود و دود و دود
 اوست و خسته او تلخ است و اطلاق دارد که بیشتر ریح بکسر کاف و خفاء ها و نو ن فتح
 دال هندی و کسر را و ممله و سکون جمیع فارسی گوشتش در نفع موافق بکر است که شغل
 نفع کاف خفاء ها و سکون تا و فوقانی هندی ختم میم و سکون لام بغاری ساس بول
 فاسس گویند در اشیا و جوی مثل چارپائی و غیره تمهید میشود و گدازشتن ساید و اور
 و ارجیل چتر نفع اجناس بول بسیار موثر است که چو نفع کاف سکون با و ختم جم
 و سکون دا و در ممله عبری طب گویند چهار صد و پانصد بار آورد و تفصیل و خواص
 در نپد که گشت اینهم قریب بان است که هر جور نیز آمده به اضافه یا و ممله بعد از تا
 که با پر یا نفع کاف خفاء ها و الف فتح یا و فارسی و سکون را و ممله و یا و تخانی و یا
 بعربی تو تیا گویند برای امراض چشم و تقویت بصیرت و زور او برای خشک کردن جرا
 نمید و مریم او در علاج الامراض مذکور و برای تقویت معده و قبض شکم دیدم شخصی را
 که کلا استعمال میکرد و در نسخه هندی نیز داخل است لیکن حکما و پنهان متبره را ندیدم که کلا
 استعمال نمایند که بصیرت بکسر کاف خفاء ها و سکون یا و تخانی و را و ممله و الف قسمی از و تخ
 است هر دو سر خشک بول و ملین طبع و دافع فساد و صفرا و قوت نگه داشتن و دافع فساد و

کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است

بول رسیده آن بطور تشریح و بالکم کثیر قسمی کلان از دست در افعال کم زمان است و قسمی
 کلان از دست بطریق ارشاد راجع به احوال و احوال با شاه هندوستان میفرستادند گویند برای حیات
 از حیات است که بعد از آنکه کاف و خاء و نون و سکون ال نهدی و کسیرین
 و فتح تا فوقانی و الف یعنی شکر سفید که شکر چینی گویند و که مانند نیر مانند بفتح کاف خاء و
 الف نون و سکون ال نهدی شش تنی طعام و مقوی اعضا و اگر آن بکین واقع فساد و
 باد که بسیار کبلی بنهم کاف مشهور فتح آن و کسر تا و با مجهول لام الف رقط دوم بعضی
 یا سختانی است که نوشته اند را که کبلا را دیده پوست سخت و درشت سطح درخت کوی
 است اغبر سبخت و کبلی هم پوست درختی است بار یکی در میان سبخت و قمره در او مقوی
 کرده و کمر داخل میکند و الف و نون و سکون آب از فرج زنان میداند و اکثر زنان شمال میبایند
 پیشی یا که در موسم سرای نهند کبلی و ری بفتح کاف خاء و نون و سکون و او و کسر
 ممل و سکون یا و سختانی اسم خوب است که بعد از آنکه فضل و زیاده از آن بسیار نسیف
 بوقی نقره نموده میفرشند خوشبو است که بن خوش نماید بفرج و مقوی معده از کات
 بندی بسیار اول از او آب گل نموده خوب مالیده میگردد تا صاف آن تنفس شود
 بعد از آن در شیر گاوی یا تهاوش نهند و با قدری مشک و عنبر در گل جوش نهند و در جوش
 جوش کلاب بن کبوره صرف بسیار کبلی بفتح کاف خاء و سکون لام کسیرین
 که افجاری کجاره گویند و آن فضل کبلی است اگر آن و فحاح و ضعف نور چشم و بی و
 دست به آن نشویند نریل مسو طعام باشد کبلی لول بفتح کاف و خاء و
 و الف کسر را ممل و سکون یا و سختانی و نهم لام و سکون و او و نون فنی از نیک است و
 و بخت لام باید که موس بنهم کاف خاء و سکون و او و نون ممل بعضی نمیدانند

کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است

کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است

کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است

[illegible]

است از آنکه
و اسراف و خلوت و کثرت و
جس امور عمل بر حدیث غیر الامور
او سبها نموده و اعتدالی را از دست
فرماند چنانکه عیبت علت از آن غیر
بر وجه غیر اعتدالی باشد قط
که در آن لازم است شلای عضو را
را اگر نگردد از آن برای حفظ باقی اعضا
باشد بر مگر ضرر خاص را بجهت حفظ
تمام غیر نگردد از آنکه کار که حصول آن

۱۶۲
مقدور باشد قبول نماید کرد
و انصاف عالم حکمت همین حکمت است
و صاحب بر این باب نایاب بیان
گلستان و بوستان
عبارت از این وسیله سعادت و کسب
و خواندن کتبهای سادست و دیگرین
اطلاق و تفهیم و شانها و دیگرین
تواریخ ضرورت چه یک تفهیل یک
باشد بد حکم توان کرد با آموخته
انسانی نهاد و اهل از تربیت کن
انگوار آید آموخته که از اثرات
و عالمی بسوزد و مکتب

[illegible]

۱۷۳
 بنیدل جرم است بیاعت و کفر
 است بر دزد گاری و کفر
 بسوگ شاد و بیاعت نفس است
 بر عهد ایمان رسد و از شمشیر
 پاک گرداند هم سطل گرداند
 سکه یاد و قفس ملک و عقل
 نیست از و خصیعت و قوت
 را بپوشد و کجانی ناله
 بطبعوس است ملک و نفست

خود را بر تر کمال علم مینماید و همان فرموده
 علم برتر از علم است که در نگاه باید داشت
 و علم نگاه میدارد و سر آمد و فرموده که
 از سخنان فاضلانی است که در حداد
 از طبایع علم حاصلی از کمال فهم و بین
 یکست از روی علم گفت که از غایت کمال
 تفصیل آنچه در حداد است و اینها از سخنان
 ۱۴۴

و سکون نون و ضم دال مبله با سکون و او دالام اسم حسن است که بهترین اقسام است
 و او را با مصالح و منافع آخته و در روغن بریان ساخته میخورند و فوائد در لفظ گنبد
گلین پنج کاف فارسی و کسر کاف فارسی دویم و سکون یا و تحتانی و فتح را و مبله و سکون
 نون و لغوص نون و او هم آمده است یعنی گلگیر و بعد از کاف الف و نون و یحای
 نون کاف فارسی دویم یعنی گانگیر گشت آن بقدر یک می باشد و شاید با یک
 و بر کش شل برگ شکم براند و هنگام شکم نقیل است باد و خون و تلخ دفع گرداند و فصل
 اللام گلوئی کسر کاف فارسی و ضم لام و او مجهول ساکنه یا و تحتانی تلخ و خفت و
 هنگام سضم تیز و شیرین و گرم و بکاف بعض شکم و مقوی اعضاء و شسته و دافع برقان و
 جذام و جوشیدگی و ترقیدگی اعضاء و غشیان و تپ و فساد و صفرا و بر سردگی طبیعت و از جمله
 رساین است و بعضی منخلج این سرد نوشته اند و زرد راقم کرب القوی است از جهت دفع
 او و امراض حازه و بارده و محرر بقدر یکد ام او ریزه تراشیده و آب انداخته و ظرف گله
 آب نینیده کرده زیر آسکلان گذاشته شیر او را جمع گرفته با صاحب حمیات خرمه واده بسیار
 نفع نموده و در حمیات جوشانیده نیز استعمال میکنند همراه او و به و تنها و است او را
 راقم در او و به سوزاک تقویت معده و یاه و غلظت منی استعمال نموده و مفید یافته و نیز
 است گلو و طباشیر مسادی گرفته از هر دو بقدر ماشه ناسه روز به سه پاره داده اند
 بسیار جرب است کمتر در بردن از هر دو مایه مختلف نموده و گویا یک ماهه بسیار و غلیظ آبیا
 باشد و بعضی دانه پلیم درین کباب اضافه مینمایند و الدامد قرص از ترکیب
 ساخته گاهی همراه قرص طباشیر طین گاه همراه قرص گل با او به مناسبه در حمیات
 هر که زنده استعمال میخورند و شیر تنها همراه کاسنی و حلیه و کاسنی استعمال باید نمود

و اینها از سخنان فاضلانی است که در حداد
 از طبایع علم حاصلی از کمال فهم و بین
 یکست از روی علم گفت که از غایت کمال
 تفصیل آنچه در حداد است و اینها از سخنان
 ۱۴۴

و در سقوط قطنی برای سوزاک و دیگر ترکیب که نسخ آن در مجامع نافعه علاج الامرض
مقوم است استعمال نموده بسیار نفع میکند و طریق بر آوردن آن چنین است که بگیرند
گلوئی و ریزه ریزه کوفته آب او گرفته در ظرفی همراه آب دیگر ساده خوب ازد
حل کرده بگذارند یک شب باز روز بعد از آن آب لای دور ساخته سفید که ته نشین شده
از آبگیرند و خشک نمایند بهترین طریق این است و طریق دیگر در بیان کتب کوره نیز
مبین است گلوئی را بکافارسی هم لام و واد و مجول و خضار نون و مال و ماله و الف هم
هواست فصل النون گنبدی بضم کافارسی و خضار نون و کسر بار موحده و خضار
با و سکون یا رختانی و مشهور بضم کافارسی و خضار با و نون یعنی گنبدی است تا با سوز
بوته او بپارده دارد و برگ میوه مانند کنار از تن بر آید بفری سار و غنچه شسته اند گیار
بفتح کافارسی و سکون نون و یا رختانی مفتوح و الف را به هم نام گل بندی مقوی
اعضا مفتوحی معده از اخلاط بد و دافع جذام و دامیل و مشهوره فساد خون اما س اعضا
او ساختن قروح گند و در بی بفتح کافارسی و خضار نون فتح دال بند بی و سکون بار
و ضم دال همله و سکون داو و کسر بار موحده و سکون یا رختانی قسمی از کاه است سرود
قابض شکم و دافع گرمی و سوزش اعضا و قشنگی و خادیم و خوش صفرا و جذام و این
نرم کند گند و لون فسخ کافارسی و خضار نون و سکون دال بندی و ضم لام و سکون
داو و نون و در بخت لون بیاید گند بیل بفتح کافارسی و خضار نون و کسر دال
همه و با و بندی و یا رختانی و سکون لام بفری اذخر گویند و اکثر اذخر را مرجانند گفته
راقم هم همین صحیح است زیرا که چهره مرجانند و اذخر قریب است و گند بیل که مشهور است
گیاه است بقدر روح فریاده از آن و گلش خوشبو مگر آنکه گفته شود مرجانند و گند بیل

[illegible]

۱۶۶

در تمام سالها در روز
بزرگ و کوچکی که در روز
و با این پنج جن باشد و یکم در روز
پنج که باید بود و در روز
میشود و پس از آنکه در تمام
طی الايام نباشد و این گمان را
میکنند باشند پس این گمان را
نکاه دارند و در گمان ابوید احسن است
و بهیچ وجهی نباید جدا باشند از
هم و بهیچ وجهی نباید جدا
بیان کند و اگر درستی است مردم
ارزادند و بهیچ وجهی

[illegible]

وادو و خوار و سکون و دال و هله و کس و سکون و سکون یا و تختانی از میوه ها مخصوصند است
 سرخ رنگ بایک یک پوست بقدر خالصه و اندکی زیاده از و خالصه و در و اوایل خروطی است
 ملین و مصلح بود اقسام کرم سده دو رکند و بسیار خوردنی گویند غشیا می آرد خاصه اگر تا
 خورد شیرین سرد و نفاخ بود و برای سرفه مفید شود گوی بضم کاف فارسی سکون وادو
 و کس و سکون یا و تختانی ترش و شیرین و سرد و دافع صفراء و حرارت
 و بلغم بود و می یفزاید بعرى بر جان گویند گویند بضم کاف فارسی و سکون او و کس و سکون
 یا و تختانی و دال و هله و آخر کاف نیز اضاف کنند یعنی گویند کف عی از جوهر است ترش
 گرم و باضم و اشتها آورنده بود و امراض ریج دفع نماید و دیگر خاصیت مثل ننگ است
 است گورگسپان یعنی کاف فارسی وادو و جھول فتح را و هله و سکون کاف فارسی
 و دیم و فتح با فارسی و الف سکون نون اسم رویدگی بندنی که برگ بسیار ریزه دارد و پیاره
 به و اند و نیز زمین فاده باشد گورگسپان بضم کاف فارسی و سکون وادو و فتح لام و سکون را و هله
 کلان از درخت جانشین نیکو چک بکس مستطیل نوکدار پوست و خشن مفید بک
 و میوه آن بسیار مشهور است اندکی از آن خیر زیاده و برابر آن خیر بک از آن گجراتی گویند و بزرگ
 سرخ میشود و در اول تکون بنر و چون پخته او را بشکافند مثل پشه مایه و آیند و گویند چون
 بدون شکافته او را بنجر ند باعث حفظ صحت چشم است سرد و خشک فته اند و بعضی گرم
 و در و ارقم سرد و تر صفراء را تسکین دهم و خام او را دال و جلد بطریق نان خوشترن مرضا
 که اسهال داشتند با خون بواسیر استعمال میفرمودند نفع میکرد و اطباء هند قاضی شکم نوشته اند
 و بطنی بضم هم است و پوست درخت او را برای زخمها بسیار مفید نوشته اند و نیز اگر پوست او
 بر زخم چوب اشال آن بر بندند نفع کلی نماید و آب الای ان خوردن در شکم آرد و اگر از گورگسپان

129

از کلام بزرگی منتوسست که مقام مختلف
ایشان بت است و بعضی را از حق و بعضی
را از خود و بعضی را از شیخ فقه و بعضی
بسیار دیگر که سینه بت است از کلام
خدای تعالی است کیسکه عبادت کرد
او بر سینه اش آتش ملائیکه میبارشند

فصل در بیان قاعده و در بیان قاعده و در بیان قاعده
 در بیان قاعده و در بیان قاعده و در بیان قاعده
 در بیان قاعده و در بیان قاعده و در بیان قاعده

پست ساز و جنبه یا معده است جو باشد تری میخیزد و خوردن سرسبز و حرارت مزاج دور
 نماید و اگر شیر او را بر شور و دماییل بر بندند تحلیل نماید و یا نفخ داده و نفخ ساز و موقع است
فصل البهار الهموز گویان بضم کاف سی و خفایا و ضم واد و فتح میم و الف و سکون
 نون اسم گویان است گسیب فتح کاف فارسی و خفایا و سکون یا و تخانی و یا و فارسی
 شیر خوش بندست یا رتنی گهور یا بکاف سی و مضموم و خفایا و سکون واد و فتح میم و الف و سکون
 فارسی است گوشتش شیرین در طعام و هنگام بضم تخم بست می و او فرینده صغرا و بضم واد و فتح
 فساد باد و بهی میقوی اعضا و چشم و راقم چند مرتبه خورده گرم و مقوی میدانند با هر چهاره شب
 نیست خوردن آن مردم توران که خوگیر ستند اکثر بان میل دارند و مفید بودن او به باه بسیار
 بیان نمایند و زیر الماکند و ستان زبادی الدین خان حوم در سر الماکر گوشت است انواع مختلفه
 تناول می نمود و اسب جولن و تازه و خوب می خورد و راقم بعضی را شخاص بند و ستان دید که
 احتراق خون و ضعف عسلان بهم رساند دیگر نواید و شیر او در کتب نامی مرقوم است و نیز بعضی
 اشخاص را دیدم که به استعمال شیر او منتفع شدند و تقویت باه و معده و مزاج لیکن آنکه کتب
 مرقوم است که سگنی را در این بیان نکردند گویان بضم کاف فارسی و خفایا و سکون واد و لام
 جغزائی که روغن از او بگیرند گویو کو را بر کاف فارسی و خفایا و سکون یا و تخانی و واد و ضم کاف
 و واد ثانی و الف و را و جمله کو را هم بگویند بناب صبر است و دراز بمقدار نیم گرم
 نهایت یا بقدر یک گرم گاو و م و ضم و دراز طوبت و بدبو و دندان مثل دندانداره دار
 و بنزنگ و تلخ و سرد و سهیل و دافع امراض سپرز و جگر و فساد و بطن و خفایا و سکون و واد و ضم کاف
 و در پی پوست و قدری صغرا اگر دباب بسته هر که بر دستها مالند و آتش برست گیرد نسوزد
 و در او به بسیار است عمل می شود و ناخواه را نیز در آب چند مرتبه کرده و شربت استمال میکنند را

فصل در بیان قاعده و در بیان قاعده و در بیان قاعده
 در بیان قاعده و در بیان قاعده و در بیان قاعده
 در بیان قاعده و در بیان قاعده و در بیان قاعده

فصل در بیان قاعده و در بیان قاعده و در بیان قاعده
 در بیان قاعده و در بیان قاعده و در بیان قاعده
 در بیان قاعده و در بیان قاعده و در بیان قاعده

رفع در شکم بضم طعام بسیار مفید چون گه یوازی تانیف و الداجید در علاج لایمراض مجاز نافه مرقوم
 است برای امراض ایدیه باعث گندم بضم کاف فارسی خوار و دانون بضم کاف فارسی است
 و کبیر هم فارسی و سکون یا تانها هم عربی است که جایز گویند و یانده همی و قنونی لایمراض
 و ششبی و دافع صفرا و بلغم و امراض چشم و جرب و مایل و شور و باد و دانه و کرم شکم و نفوذ از
 جگر که گویند و خواص مطابق اول است و در ادویه قوت باه نیز استعمال میشود و گه گریب است
 کاف فارسی و خوار و سکون نهاده و کاف فارسی ثانی و خوار هائمانی و سکون ثانی و قنونی نهاده
 بعربی جرب و سیونکالا مانند را و بفارسی انقباض است گویند و شاید بچکلی و دش در از رنگ
 گرد و فصل ایستار التحتانی گیده که کاف فارسی و سکون یا تانها و قنونی و دال مبله
 و بکریه نافع امراض چشم است و گرم و خشک و میل او جالی کاف محل خوار و طایر سمی است
 یا به رنگ بعضی صهب باز و جره را شکار کند و بعربی عتاق بفارسی الگویند گمیده
 بکاف فارسی و سکون یا تانها و خوار و قنونی و دال مبله و سکون نهاده و ششبی و کبیر
 بسیار در رنگ دارد و ایند بفارسی صبر و گرمی گشته خواص و در کتب سی نظیر مرقوم دینار
 گنیده و اینمخ کاف فارسی و سکون یا تانها و خوار و قنونی و دال مبله و بندید و دلف تمسی جاب
 است بزرگ و پوست او سیاه چین دارد در غایت صلابت و پوست او سببی ساق و در
 بصورت سپهر و از آن پیر سازند بسیار خفه و پاکیزه شود و در شش شمشیر نیاید و شش او از
 روی بینی او منحصر در یکد و دو و صورتش بچک شبیه گوشه و دافع باد و حالب و ل و در از
 بخور شش او جهت بواسیر و عرملات و گریز زدن بواسیر نافع اند و شامیدن آب
 نظری که از شش او ساخته باشند جهت دفع بواسیر مفید و طلا کردن پیه او موثر و مایه است
 بفارسی اسم کر کردن است گه یون بکاف فارسی و سکون یا تانها و خوار و سکون

121

[illegible]

سنان بادشاهه عاقل و فاضل
دور را بر سر بجای آید چو دولت
میرزیدگان طریق بادشاه
صاحب بی انبیت که اعتبار
نیز آن سید خصوصاً بیکان
کنند و دان که کردار می آید

و مقوی هوی سر بهی دفع فساد و باده و صفرا و خون و قی لسان و دفع لام و بار موحده و
و سکون نول هم کند است بلبل و دفع لام و بار موحده و کلام ثانی و سکون یا تختانی و کلام
یواد و عرض با موحده نیز آمده برگ شاخ شجره و سی بنایت انبوه آورد و بلند ی بالاد برگ آن
چربش به برکت است و اینج آن بوی نیک می آید و رنگ زردی و غلو طین میاید و پو
دی نسیم و طایم بود و بار و کشل بارال گنئی هیکل بلبل و سیاه چیت باروی و دفع خون بود و سیاه چیت
و تلخه و سبک است و مغز تخم آن تیر بهی فایده دهد و باید دانست که بار همه درختان و درخت
پخته شود و خوب است الا بار درخت بلبل که خام خوب است و پخته آن مغز دارد فصل التاء
الفوقانی التاء کور کور دفع لام و تاء فوقانی و الف و فتح کاف و سکون میاید و ضم تاء
فوقانی ثانی و سکون او و کسر او و موله سکون او و فتح کاف و سکون میاید و ضم تاء
سرد و سبک است می با صره فصل التاء الفوقانی هندی لتوری دفع لام
و ضم تاء فوقانی هندی و سکون او و فتح بار موحده و کسر او و موله و سکون یا تختانی و درش
بعد از نیم گرم و کم و زیاد و ازان بکنار دریا و آبهای میاشند و در موسم گرمی و تابستان و در چو جای
از بدن برسد خارش و بثره پیدا گردد و نهود و از و آچار سازند شجاع او را بریده و در ظرف گلی
همراه آب اندازند و در دو سه روز ترش میگرد و گرم است بر او و غرق او بسیار نفع میکند
اول آب بسیار بر می آید و محلل ریح است فصل الحیم الحیم الحیم دفع لام و ضم شد و مشهور
بی تشدید است و الف و ضم لام و او ساکنه تلخ و زخم و سرد و دفع فساد و بلغم و صفرا
در کسپت و در فوج زنا و حایل اسهال و هرگاه برین گیاه دست برسد بر گها خود را در آب
بکشد از بخت باین اسم می گشت که دفع لام و سکون حیم و فتح کاف و سکون حیم ثانی اسم
لکج است فصل الحیم الفارسی چمنان دفع لام و حیم فارسی و خفا و دفع حیم و سکون و
و در کلام که در فوج زنا و حایل اسهال و هرگاه برین گیاه دست برسد بر گها خود را در آب
بکشد از بخت باین اسم می گشت که دفع لام و سکون حیم و فتح کاف و سکون حیم ثانی اسم
لکج است فصل الحیم الفارسی چمنان دفع لام و حیم فارسی و خفا و دفع حیم و سکون و

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

شکست یک سیر افشار ساینده باینهم من یک سنگ سخت کرده بهم اینهمه درجه کنند و آن به
 بگل حرکت میسر یازند و دیگران گذاردند چنانچه پیش برودن از آن دیگران با آتش کنند
 و هر بار بسنج آتشی بپنجایند باشند تا همه که آتش می شود در کرده و بترک و جو که بار و طلوع
 کبروت و شکست برین دو مطبخ یکجا بپزند تا رسیقه و بدخل غلغلی و دیگر که چون است نفع یافت
 و سکون نیمه قار و ضم لام و سکون و او و نون یک شینیه است که آنرا استحقاق یابند و زرد القاد
 طح الزجاج نیز مانند آن گفت اینیه است و خوش در کاجلون مذکور شد و دیگر او دهنه لون
 بفتح حمزه و سکون و او و دال مهله و کبر و موحده و خفا و سکون ال جمله ثانی مشهور و انگار
 به الف خفا و نون کاف فارسی الف قسمی است از نمک کپساری که می پزند بطبع سبک فزاینده
 خون صاف و هر جا که طلا کنند و دغود کنند و باد براند و دیگر بمند رولن است نفع بین جمله و هم
 سکون ان خم ال جمله شد و سکون اینی طح محیط بطعم شیرین تلخ و معتدل در گرمی و سردی
 و تری و شسته و باضم و دافع فساد و باد و مصلح صفرا و بلغم انگیزه و دیگر کسینده نون است
 بکسرین جمله و یا و تخمانی مجهول خفا و نون فتح دال جمله و با بطعم شیرین سرد و زرد و سبک
 و باضم و مقوی دل و بصیر و دافع فساد و بلغم و صفرا و مشهور بکپس و دیگر کنند نون است تلخ و کاف
 فارسی و خفا و نون و سکون ال هندی و مشهور به سانه لولن گرم و سبک دافع فساد و باد
 بلغم و مسهل و در بول فصل الهاء الهوز لیسن فتح لام و سکون باضم و مصلح و سکون
 نون گرم تر و اگر آن ملین میی و باضم در جبر کسر کار و مویائی کند موی بر و یابند و در کنند
 و خرد افزاید و صفرا و خون زیاد کند و دافع فساد و بلغم و باد است و نافع تنگی نفس و
 و با گول و جو سپه فو و ناس احشاء و بواسیر و مسود و خدام و قاتل گرم شکم و مقعد و اشتها رفته
 باز آرد و از جگر سایرین است همچون او در امراض بار و دشمل فالج و قوه تجربه بر سیده قسمی ناز و

به پیش پادشاه
 و از دولت عالم تر از این خورشید
 منبسط باد نیاید که بی حد و باری
 پیش نبرد و در هر جا جایی باشد که زبون
 باز نبرد و از تو گران جانب دارد
 قدیان اخلاص شکار شغفت
 صلیح نزار کسی را که از ملازمان
 داده باشد خنکست در حق نشوند
 پس که از شکست حادثات پناه
 آورد و جایی در سنگیری او نباشد
 هر که را دانند که از وی خبر نرسد
 ۱۸۶
 به تنه رسد و به پیکان پیرانگاه
 دارند آفرای و در بزم که برانگاه
 دندش تیر اندازی و خنک خبرم جان
 میفرموده باشند و فرم در بنار سی پیش
 نمایند و در آن حال سیاهی اند
 زنند که در بهارگی را اسلحه در دست
 قوت بدین بسیار بکار می آورند
 گفته اند که هر چه از خود مغلوب بدارند
 آن دست است و در دست چاک
 کار دارد و در دست

فلو افرمش از اوقه باره که
دو هزار که آن بگفته که
چنان تارک کند که در اوقه باره
باشد خواجه احمد از دو بجای رساند
مگر بر پیلانده که از آنجا بران
خانان هم از غل و جگر
نویسند و اودی

[illegible]

موز که در وقت مهر
 بنی تا بحر رحمت و غفر تا صبح
 مایه که ملک اودان داد و در غایت
 و محبت گفته و درخت بنشاند و در حال
 اودان و قوز سر کار با صفا سازیدان
 تا بحر زنده و قیامت بر ملک
 که بر ایشان داد و عدل که در حال
 از ایشان بنامه و بنهار در رفتن
 سخن و دشتی نماید و همکاران بر این مقام
 و اگر رحمت را برای کار با اودان
 حاجت آید با و شاه ایشان را در قوزانه
 ۱۹۰

پوش و کند و گریالی از احسان
 باران نبارد و خراج نپایند
 ملکات بیکر خصلت در بود و گشت
 لوی که دروغ آید و در دیگر خفاست
 جویم هم از فن بیکر خلقی بدست
 و اندر دست اوست در سرچ سلطان
 بر ایشان تو اندر کردن پس ناید
 بچشیدن راه و چه کرد بر خود و این
 قادر کردن باید که هر که در ملک بود
 دوست و قوامی هزار اربعت دهم
 و عیبت با جان و

عقود کند تا کند از ازاباد
 عاقبت نماید اگر با جفت
 با پیردن و غلبه و غلبه
 و آن از دست رفت و در آن
 آن تواند کرد آن خصوصیت
 نفسی و در کسی از عیبت
 شش ملک غلبه کند از کار و عمل
 بر روی جسم کرد و شد ملک با جفت

ماش یعنی هم الف و سکون شین معجم با کیه است اما نکست معجم و الف و کسرون و
 سکون کاف اسم یا قوت است شیرین رساین بود و بدو صفرا ایل سازد ماٹ یعنی هم
 و الف و سکون تا و فغانی بندی اسم ساگ است سبز نواخته می خورد و چون پوست چ
 ماٹ را دور کرده و خور و پرا بقد صد توله بر صد توله می خورد و عمل قسم علی تا آتش ملازم پزند
 تا قوام آید و ظرفی نگا دارند و صبح شام موضعه که شیر او خشک شده باشد روغن کنجد بر بدن مالند
 و به آب گرم گرم بدن شسته فی الفوقه ری از آن دار و بخورد و خوشن را گرم نگا دارد و چون
 دو هفته چنین کن شیر بی نهایت باده شود و مجرب شسته اند ما که پسر فی الف و هم الف و سکون
 کاف خفا، با و فتح با فارسی و سکون را و مهله و کسرون و سکون یا و تختانی چون بر گهای
 این را و بنگه برگ ماش شباهت دارد و لهذا باین اسم نامیده شد با کیه در بندی ماش را گویند
 و برن برگ سرد و خشک شیرین بود و مزه تیز دارد و منی و کف اصدات کند و ز غلبه
 و خشکی و باز ابر باده و خون و بستگی غایط را نافع بود ما که پسر فی الف و هم الف و فتح کاف خفا و
 و سکون و او و کسرون سکون یا و تختانی نیز گویند ما نشی یعنی هم الف و سکون سکون سکون
 و کسرون مهله یا و تختانی اسم چهارم است فصل التاء الفوقانی تنسیک معجم
 تا و فغانی و کسرون مهله یا و تختانی و فتح کاف فارسی و را و مهله و کسرون و موحده و باز شسته
 یعنی بیهوده های طبع تر است و گران و بوی و تقوی اعضا است منجن است و نیم و پیرا و پیرا
 کنند و گران طبع و دفع پر میو فصل التاء الفوقانی بندی مشرب معجم و تا و فغانی
 بندی و سکون را و مهله فارسی کر سته گویند گرم و گران و ملین و افزاینده باد و صفرا و خون
 و بول و شیر و هم رساننده سوزش درون و دفع آماس اعضا و فساد و ملغم و مضغ چشم و گاه
 منی و حی ازین بگذا گویند و هم دیگر خور در از هر دو قسم است بر و طبع شیرین و سرد و سبک و غیر

آن عالم و مظلوم را حاضر و غایب
 آن کار دار ثبات شود و البته او را
 و به کار خیر می بقدر ستم باشد
 که باز بدو کار آن کار دار را بداند
 از خاصه خود به پود و بدین جا
 تا دیگر با چنین کنند و هم او را بداند
 تا دیگر با چنین کنند و هم او را بداند
 باز فرست تا به جای کسی را عقل
 و خود بگویند و در حال نفسی باشد
 و به یک قبضه و از زبان و به

این از دوزخ است که در دوزخ
 و بداند که بادشاهی توان کرد و بگذا
 دست و فرمان برداری خدا و هرگاه
 فرمان بردار است و پناه و رفیت او را
 گردد و شکاک دارد از آن و عالمان آید
 باید که بر علایق او بگویند و هم از این جهت
 این جهت سبب خورش طعام و شرب
 است و شام بر گاه و گویند
 این از دوزخ است که در دوزخ
 و بداند که بادشاهی توان کرد و بگذا
 دست و فرمان برداری خدا و هرگاه
 فرمان بردار است و پناه و رفیت او را
 گردد و شکاک دارد از آن و عالمان آید
 باید که بر علایق او بگویند و هم از این جهت
 این جهت سبب خورش طعام و شرب
 است و شام بر گاه و گویند

[illegible]

در هیچ زبان بدون این حرف
از توالی آن که سوار شود و در زبان
که در هیچ کس نیست و در آتش بی
که در هیچ کس نیست و در آتش بی
که در هیچ کس نیست و در آتش بی

قسم دال ممله و خفاء و سکون و او و کلام و کاف و الف در خواص نیست کند است
مدن پهل پهلیم و دال ممله و سکون نون فتح با فارسی و خفاء و سکون لام اسم
مین پهل مدن پهلیم و دال ممله و سکون نون اسم موم است مده پهلیم و دال ممله
مضمومه و با هندی اسم عمل است مد هو ال پهلیم و دال ممله و خفاء و سکون او
و مضمومه و لام اسم و مس است مدک پرنی بضمیم و سکون دال ممله و کاف فارسی
مفتوح فتح با فارسی و سکون را و ممله و سکون و سکون یا و تختانی طبعیت دی سر و بود
سرفه و باد و خون و حرارت صفر و آب دفع کند و بی و با هر را نفع بخشد و مدک پرنی و
با کپرنی در خواص نیست و مدک زبان پند مونگ گویند و برگ پرن و چون برگ
این گیاه شباب برگ مونگ است لهذا باین اسم می گشتند مده پهلیم و سکون دال
ممله و خفاء و فتح را و ممله و الف اسم کا کولی است بمعنی شیرین مده پهلیم و سکون
دال ممله و خفاء و فتح یا و تختانی و سکون شین معجمه کسرتا فوقانی هندی و سکون یا و خفاء
یعنی شیرین خوب بر که مده بمعنی شیرین است و شینی زبان کسرتا خوب گویند اسم
است که بپرنی اصل السوس گویند مده و شرو و پهلیم و دال ممله و سکون یا و فتح شین معجمه
سکون را و ممله و فتح و او و الف نیز اسم اصل السوس است مده کرسی پهلیم و دال
ممله و سکون یا و فتح کاف سکون را و ممله و فتح کاف ثانی و کسرتا فوقانی هندی و سکون
یا و تختانی قسمی ترنج است که شیرین بود و در تفصیل و تخمین فی فصل الاله ممله
مرسهری بضمیم و سکون را و ممله و فتح و او و کسرتا فوقانی و سکون یا و تختانی شیرین
و گران و پهل و دفع فساد و صفر و خون و بلغم و باد و تشنگی و امراض دل و جرب و خدام و تب
مر اضمیم و دال ممله و الف گ است از طرف و بور می آید شباب برگ خمار است و

است کن اختیار و چندین زبان
از اصل جنون کند و در زبان
پرنی بابیت خاص است و دال
نگاه داشتن و خاص است و سکون
است و در زبان و کسرتا
با کسرتا و غیره که در نظر است
چنانچه نمی شود و در زبان
نسبت کن و در زبان و کسرتا
از دست و در زبان و کسرتا
۱۹۳
صفا و از دخی غایب کنی که مفرق
سایند از کلام و این باشد و در زبان
سلطان و در زبان و کسرتا
و همان مفرق و موافق و در زبان
نمود چون بنای خانه بنی از زبان
اخر از زبان صواب است و در زبان
معتقد نباید شد با کسرتا و کلام
نویسندگان و در زبان و کسرتا
از کلام و دال عادل است که در زبان
از کلام و دال عادل است که در زبان
از کلام و دال عادل است که در زبان

از کلام و دال عادل است که در زبان
از کلام و دال عادل است که در زبان
از کلام و دال عادل است که در زبان
از کلام و دال عادل است که در زبان
از کلام و دال عادل است که در زبان

است لایق نیست از ادن بی زنی
 او در دین نیست خود دارد
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی

و دافع آسیب جن پری و جذام و فساد باد و صفرا و خون کرم شکم مرگ کبیریم و راه همله و سکون
 کافکسی بغاری آه و گویند گوشت اقسام آهوشیرین ترش و تکی و تلخ و نیزه و سخت یعنی
 هر شش طعم که نزد ایشان مقرر است درین گوشت است سرد و سبک و مستطبی طعم و نفاخ
 و دافع فساد و اخلاط ملته و خون و مقوی و معض و دل و دافع تب گوشت این از غذای و
 شمرند مر و انفعیم و سکون راه همله و او و الف بعض الف تا فوقانی نیز نوشته اند و بعضی
 گرم و سبک بدرجه سیوم نوشته اند و بعضی معتدل سده بجه کبشاید و باد و یا تحلیل آید و اگر کرم
 پنجه بر سر نه علت قرینطرس سود دارد و اما سی که از حرارت بود و یا از اثر بلاد باشد چون
 او را آس کرده طلاء کنند تا سه کرت نفع نماید و مقوی دل و اشتها آور و صفرا و گنیزه و دافع
 زهر حیوانات و جذام و فساد و بجمه یاد و قاتل کرم شکم عبری اذان الفار گویند مر و ششی نفع
 میم و راه همله و سکون و ماکستر تا فوقانی هندی و سکون یا تختانی اسم بالونه است مرد لا
 کبیریم و سکون راه همله و ضم دال همله و لام الف اسم برای سلیمانی است مر و کبیریم و راه همله
 سکون جیم فارسی نیز و تند و گرم و خشک و دافع فساد و بجمه و باد و تکی نفس و خله و کرم و صفرا و گنیزه
 باضم و محلل مر و سالیج میم و راه همله و فتح مین و الف قسی از جوی است مر و نال کبیریم و سکون
 راه همله و نون و الف لام یعنی ریشهای پنج کنول در گلهای در بحث کافکسی فصل
 الیسین المبلطه می کبیریم و تشدید بین همله و سکون یا تختانی نهالی هندی است در از
 او بقدر درجی شاهنبا و باریک دارد بر گش مشا به میرگ هندی و شاهنبا می او گره و از چو
 گره را بشکافند کرم باریک درون بر آید و آن کرم را به لیل میدهند بست میکرد و گلهای
 او خور و بزرگ نشسته شب به گل کا و زبان و از و کوچک لیل سرخی و این کان گنیزه
 گویند و خواص هم با نجانده کور شد مسور یعنی نیم و ضم بین همله و سکون و او در راه همله و کبیریم

که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی

زمان از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی

عبدی بن محمد الفقهی
شهادی، سیدنا
محمد افند، بنی بزرگان اذان
چون افندی خوشتر از اول در خواند
عقاب انوشیروان بویاسی
فدایان افندی و بنی بزرگان اذان
عبدی بن محمد الفقهی

کاف اسم بگشاید است فصل اللام ملا گیر فتح میم و لام الف و کسر
 کاف فارسی و سکون یا و تختانی و راه هله درختی است چوب آن مشهور ساییده
 اوسرخی امین و مردم هند وستان پارچه بان رنگین نمایند و بوی خوش بدستوی
 دل و دماغ و معطر عرق بدن در بعضی کتب هند از اقسام صندل شمرده اند خواص
 دیگر و طبکات که در شد طحا الفتح میم و کسر لام شد دو کاف و الف قسمی است از گل
 رانی سیل گرم و سبک مهبی و دافع فساد باد و قلاع و جوش دمان و بحر و جمیع امراض
 دهن طوفانی فتح میم و لام و سکون و او و سکون و سکون یا و تختانی اسم دکنی
 انبوره است و در انشای ذکر و می گذشت طبع میم و کسر لام و سکون یا و تختانی
 و میم و آن پنج است بندی انجگر گرم و خشک اگر گرفته و برادر سرازند تمام قمل با
 میزند و اگر در زخم یا دمل میزند ذکر مهاب که در واقعه باشد بمیراند و همچنین حکم برگ
 اوست بر اقمیم و صداع که بعبک م بود در بینی مریض انداخته کرم با کشته بیرون
 آورده طبع میم و فتح لام و سکون یا و کسر و قوتانی بندی و سکون یا و تختانی
 اسم مشهور در شی است فصل النون مندی بضم میم و سکون نون و کسر نون
 هله بندی و سکون یا و تختانی یکونج بر کش شباهه برگ بود دینه و گلش گلگون که ساء
 خوشبود و امی عظیم النفع است شیرین است با اندک تلخی و هنگام مضیغ بسیار تلخ و گرم و
 و خرا تر او دافع خنازیر و گرم شکم و داسیل و کر که زود رویه بی بار و دینه دافع در فوج
 زمان و زردی بدن و سوزا که فساد صفرا نه گامی که هنوز بیارزیده باشد باخ و بر
 سایه خشک کرده باید گندم و روغن گاو و شکر بخورد جوانی نگاه دارد و موی سفید شود
 و او را خشک کند و سایه ه متواتر سنوف سازد بسیار تقویت بخش و تخم مندی اگر با شکر توت
 و او را خشک کند و سایه ه متواتر سنوف سازد بسیار تقویت بخش و تخم مندی اگر با شکر توت

دیندگان حبس است بجا
 دیندگان حبس است بجا
 دیندگان حبس است بجا
 دیندگان حبس است بجا

یک کشت بخورد و بعد طبعی رسد و از شخصی نقل میکنند که میگفت بسیار پیوسته شده ام
 و یکسال شتو از این دو که خوردم از سر نو جوان شدم و دو و بیست پنج سال که عمر من است
 تجربه کاران هند می نویسند که درین دار و آجیات است تا وقتی که بار نیارده است
 اگر یکجا کرده بسانند و بروغن شهادت بخورند در پهل روز قوت جوانی از سر نو بطور بر
 و این گیاه از اسرار حکما است و گل نمونی نیز اگر پهل روز بخورند همین خاصیت دارد و
 یخ او اگر یکسال بخورند بخورند و اگر پنج و ده ساله باشد که در شکم ده ساله باشد که در شکم
 جمیع افزای میگویند که اگر شش ماه آب بلع نماید یکسال از او شش ماه شود و اگر دو سال بلع نماید دو سال
 و همچنین حکم هر دانه را هم در ایام خور و سال می نوشی را بدون آب بلع نموده بود تا
 مدی از آنرا چشم محفوظ ماند و هم مرحوم عرق مندی را در خفقان و تقویت دل و مرق
 استعمال میفرمودند و گاهی نصف گاو زبان و نصف سنگ را با هم مخلوط کرده عرق کشید
 برای امراض کوره میدادند گاهی تنها و گاهی همراه ادویه و سفاحین قلیه اگر چه سنگ
 را نیم مائه بار یک تمبول در سرمانجور حرارتی در مزاج پیدا کند و برای امراض بارده
 و تقویت باه مفید بود و طریق چوه اینست بگیرند شش ماه را در آب ترکند بعد ری که نم
 بر دارد بعد از آن باروغن با همین باید که روغن خوشبو شش ماه را در دست بال انداخته که
 بسیار چرب نشود پس بطریق چوه اگر چه بگیرند و اگر شش ماه نکند روغن شش ماه را
 تا پهل و یک روز بخورد و در نهایت از جمیع دور باشد بعد از آن در قوت باه قدرت از روی
 شش ماهه نماید و طریق روغن اینست که شش ماهی با برگ خج و گل بگیرند و اندکی آب بپاشند
 و کوفه بست سیر شهاب جهانی شیر بگیرند و بلنج سیر روغن کعبه شش ماهه شیره خانی شود و
 نیل باقی ماند و گوی شش ماهی را به طریق مداومت نمایند که در ماه سال و بهادون

سکندر بارسلو و دیگران از آن در کار
 می کنند و به این روش می کنند
 می کنند و به این روش می کنند
 می کنند و به این روش می کنند

حصوله بر مرغی را در آنست که در قوت
 نفس باکی مشورت نماید تا که در قوت
 است در کار نفس خود اگر نفس خود را صلاح
 بطریق اولی نفس را از او فرود آید
 رسید اگر کسی را با جانی از نفسی را در قوت
 اگر طبع را با جانی فرود آید و اگر که با جانی
 کاری کند که اولاً نفس را در قوت

کسانی که در قوت نفسی را در قوت
 کسانی که در قوت نفسی را در قوت
 کسانی که در قوت نفسی را در قوت
 کسانی که در قوت نفسی را در قوت

جان لو که حالت بدیدن
 که حافظان باشد اگر با
 چو نماند در از تو کی سدا
 کن بر کار که زک انعام از وی
 نشود زن و فرزند و نه
 و پنهان باشد که بفر
 بنام و علی با کمال شود

بار و عن گاه و در چیت و میا که باشد و در چیت و ساسره باشکوه و سپاس کن با حاجی و کوکوار
 و کاکام با شیر گاه و آگهن بوس باد و رخ و از چیر پات دار اشکوی هست که نیم سندی در
 طرف سین بر سته چوب نیت حق نمایند به راه آب چند آنکه بسیار آه و پس صری فیه
 مرکز و نگاه دارد و نگام در چشم قدری لذت و تکیه تر کرده چشم دارد و تسکین و نماید و
 شفا بخشیده قوی از بوی است به بهمانندی یعنی سندی کلان که گشت و بزرگی بگل کدم
 ماند و در افغان موافق به به کدم است من نیت میم و سکون نون بنار سی مهر و مار و بجز
 جبر الحیه گویند سنگ است در تقاضای افمی بسیار شکین در مریضی میباشد چون از گوشت
 جدا کنند نرم بود پس از اثر هوا نختی پذیرد و خطوط طبر و باشد بعضی بر نکت و بعضی سیاه
 امتحان نش است که او را بر جامه صوف سیاه یا کبود بماند سفید گرداند و نیز نشانی است
 است که اگر بر زخم گذارند خنبد و نگذارند تا آنکه تمام اثر زهر بگردد و گویند هر گاه در شیر گذارند
 اثر زهر در شیر بیاید و باز عباد حقوت مهره مار گردد و هر که از آن بخورد یا زهر مار را در دفع از
 زهر مار و در معیت در نیت میم و خوار نون و دال جمله یعنی خیرات خوب است بستره افزاینده
 اعلاط نانه و اطباء و خیرات را گرم تر نوشته اند و بهترین خیرات خیرات گاه و هست و خیرات
 قابض شکم بود و مهند تا نیت میم و خوار نون و کسر دال هندی و نون و قانی اولف یعنی
 میده گندم را به آب بسیار تنک کرده بدست شویانند چنانچه که درست بر هم زنند
 پس آنرا بقدر کف دست در و گچ اندازند و روغن زرد داغ شده بمشاق بر بزنند
 تا بریان شود پس انگاه و توام نبات اندازند و بعضی قدری زعفران و الاچیل
 ان داخل نمایند و بعضی محض نبات قدر سیاه یا بنیرند نسل نیت میم و سکون
 نون و کسرین مبله و قمع آن مشهور و سکون لام تلخ و نیز و گران و پس دافع زهر و بلغم و

است اگر دست داری که دیگران
 سر ترا بکشند هر دو گان را بپوش اگر
 خواهی که از زدنش غافل گردی وقت
 حضور و شفا را استعمال توان کرد چنانکه
 استعمال کنند دوا را در وقت این
 فیما خورس حکیم خود در حق خود
 است اینک خورس عیسی را بر کتافش
 کرده ای علاج کند که از آن گوشت بر سر
 را بماند و قدر آن بر نیت میم و سکون

در این اثر فانی و آریضی
 و در این اثر فانی و آریضی
 و در این اثر فانی و آریضی
 و در این اثر فانی و آریضی

زایان از این دو کویا
 چار و نیم در میان حال
 در آن یک کویا که در میان
 چار و نیم در میان حال
 در آن یک کویا که در میان

خون در شکم سرخ و در فرزند رنگی صاف و در این شکم جن و دود و گوشت
 اسم برنج سخی است میندوک پر فی بضم هم و سکون نون و ضم دال هندی و سکون
 و او فتح کاف و فارسی و سکون راه و کسر نون و سکون یاء و تنانی قسمی از وری
 است مشکو فی بضم هم و فتح نون و سکون کاف فارسی و فتح کاف فارسی دوم
 و سکون و او و کسر نون و سکون یاء و تنانی نیز اسم یک پر فی است و این اسم هم سبب است
 برگ سوگ است میند از بضم هم و سکون نون و فتح دال و الف سکون
 را بر همدیها خور است قسم بود هر دو فتح و نیز و گرم و سهل بود و بطنم و وزرگی شکم که سبب
 پیه باشد و ریشها خورش اس بر طرف ساز و فصل الواو موت بضم هم و سکون
 و او و نا و فو قانی که بفارسی شاش مینر گون شاش گاو و گاو شش است و شش و شتر
 و آدمی فیل و شش است و خشک سبک ملین و معوی دل و شکم و گوار طعم
 و دافع آس اعضا و مجلی مسام و منافذ و حفره و آئینه و دافع فساد و باد بطنم و باد و گوار و بویا
 است قنار و گرم شکم و جدام و زردی بدن و فتح شکم خاکی و اشتیای و بویا شاش
 گاو است و شاش فیل مخصوص بفتح فساد و گرم شکم و معده و جدام و باد و گوار و شاش گاو
 بیش دافع آس اعضا و باد و گوار و بویا و زردی بدن و پر پیوست و شاش
 ملین و دافع فساد و بطنم و قنار و شاش بر دافع تکی نفس و فساد و زردی و زردی بدن
 و شاش بیش دافع خشک اعضا و آس اعضا و جدام و بویا و پر پیوست و قنار شکم
 و شاش خرد دافع نگرانی و پر پیوست و جدام و خبط و گرم شکم و معده و خاکی و شاش آدم
 دافع فساد و زردی و اگر خوردن شاش آدم را موت کند از جمله حاین است و شاش گاو و
 و گاو بیش بایده که از ماده باشد و شاش فیل و شتر و زردی و آدمی و پر از زردی و گوار و گوار

چهار و نیم در میان حال
 در آن یک کویا که در میان
 چار و نیم در میان حال
 در آن یک کویا که در میان
 چار و نیم در میان حال
 در آن یک کویا که در میان

در میان حال
 در آن یک کویا که در میان
 چار و نیم در میان حال
 در آن یک کویا که در میان
 چار و نیم در میان حال
 در آن یک کویا که در میان

کمی است که قول و فعل او
کند و حاصل دروغ نگوید و چون بگوید
شرف بر کاکم بر سر کار دارد و نول
شود و خوش بین بر سر کار دارد و نول
پایه خویشان بیضا در مردم باشد که با
سواد و نول در کارهای شان خوب است
یعنی و نول در کارهای شان خوب است
۳۰۰

کمی است که قول و فعل او
کند و حاصل دروغ نگوید و چون بگوید
شرف بر کاکم بر سر کار دارد و نول
شود و خوش بین بر سر کار دارد و نول
پایه خویشان بیضا در مردم باشد که با
سواد و نول در کارهای شان خوب است
یعنی و نول در کارهای شان خوب است
۳۰۰

بود و مرغ آورد و علتها بر سر مع کند و کل او خوش بود و بر دو شیرین و خوش طعم و خوش مزه
 بدن و دهن را خوش مزه سازد و مرغ زرد را ارقم نیز مرغوی نل و مرغ می دانند و خاک تقویت
 نیست و پوست بخی او را برای ماسک منی و تعلیظ آن و تقویت کمر نیز استعمال کرده شود
 بضم هم سکون و او و کسر و صا و مبله و با ییل و کسر و لام سکون یا تختانی و موصلی کند نیز گوشت شیرین
 و سرد بود و صغیر و حرارت دور کند و بلغم صالح بغیر از اگر بار غن کفجه بخورد زله و زکام را مسود
 و اگر با نمک سنگین نهند انداخته شود و اگر آب نبوشند انواع در شکم را دفع کند مسود
 بود و سیاه و سفید و سیاه و شباهت با شفاقل لیکن پوست شفاقل سفید و پوست او سیاه و سفید
 برای کتب مع شایست بر مایه رویان دارد و از اصولی دکنی گویند و هم دیگر اندکی سفید
 برای آن سیاه است و از دکنی کند هر قسم برای تقویت باه و در نفوس و معاین استعمال
 در آمده و بعضی گرم نوشته اند و دفع بواسیر و فساد باد و اگر تقصیر بدارم همراه زبره کوفته بخورد
 دفع نماید و قد زدن و زنجبیل بی ریشه مساوی الوزن نافع ریضه و یارک فنجکست مساوی
 الوزن اگر بخورد دفع بوی نیل و باطریل دفع پریه و بافضل دراز دفع گزندگی سگینا
 و همراه امه دفع تپ لرزه موگر انضم نیم و او و مجهول و تخاد لون و شهور و لون و لون و
 فتح کاف فارسی و او و ماله و الف کلی است معروف و شیرین و سرد و خوش بود و مرغ و مرغ
 و صغیر دفع نماید و علتها با صره و دمان و ریشها را نافع بود و موگر انضم نیم است موگر با انضم
 نیم و سکون و او و او و ماله و با و ماله و الف اسم هر برای است مو ساکنی بضم هم سکون
 او و فتح همین ماله و الف فتح کاف کسرون شده و سکون یا تختانی نام و ییل و کسر
 است دو قسم نوشته اند قسم اول از زمین برآید باشد بقدر و اگر کم و زیاده از آن از زمین
 دو برگ شل گوش فلان یعنی شوش قسم دوم بر زمین فکده باشد شل برگ و دمی و طایر آن که آن قسم

[illegible][illegible]

اول کیاب هر دو قسم گرم و طبع سرد بول دافع صفراء و بلغم مولد و بلغم سكون دال و اولام
 در امله عوض لام نیز اند یعنی مواسم گل آفتاب است و در آفتابی ذکر آفتاب مذکور شد
فصل البهار الهیور جهامندی بفتح میم و باو الف ضم میم و سکون نون و اول
 دال همله و سکون باء تختانی فتحی کلان از مندی است ههوا بفتح میم و سکون باو و اول
 و الف درختی است بنده اسلرگ کلان و در خوشتر جوش در غارت بکار و در دوزخ
 بسیار است و از گل او عرق کشند و میوه او را کلوندا گویند و قوی از پوست که از آن بر می
 گویند ههوه و عرق او و شراب بوی بد دارد و گردش سر آرد و بخار بسیار و ههوا دال
 سکون سیفید و در وقت بختگی زرد رنگ شود و مشابه ببول لیکن از دو از تر و کلان تر و بزرگ
 دارد و از خسته او و عرق کشند سیفید رنگ آید و در عرق مخموم نموده و آمیخته میفرشند
 خواص خست او نوشته اند که دفع بلغم و باد نماید و جراحات را باند مال که در گوش سرد و
 گران مبرمی و مولد شیرینی و بلغم افرو و دافع فساد صفراء و خون و باد و دق و در فاسی
 کل چکان گویند و مکه می بفتح میم و سکون باو و کاف و خفاء و سکون یا و تختانی بفتح
 شیرین و گرم و در گران و دافع فساد باد منوم و مولد شکر و قوی و منافذ و صفت بجز جاموس
 گویند ههوا کاف بفتح میم و سکون دال و بول و کاف الف فتحی است که او احتیاج و عکس گویند
 صاحب این کتاب گفته است که بول با غش یا غالیه نیت و نیت صاحب فایده و عکس و فایده
 نیت اگر زرد یا کجانی و خا که در آمده باشد طلا نیت یا سانی بر آید و از او شکر یا شکر که می
 نیت بول را و در عکس و شکر نیت نیت و قوی حافظ و سر کبریا نافع بر نیت
 مهر شکر بفتح میم و سکون الف و اولام و سکون باء و میم و کسره و فو قانی نیت و سکون یا
 تختانی سرد و گران و قوی و فساد دافع فاسی و عکس آن فساد صفراء است بجر بی اصل السون

صورت خوبش کن و اگر بخت صورت
پس جیس کن صورت بد را بکامای بد
جمع کردن دو بی بسدیه نیست یعنی
صورت بدی کلامای نیک کن تا نیک
وقت هر کس نزد عتقاد قیوم بدی نشود
اخلاق و عیبها را نشیند از لباس زینت
کردن نیکو باشد از کلام فیض خرمی

[illegible]

این اسباب است که در طب
 در این اسباب است که در طب
 در این اسباب است که در طب
 در این اسباب است که در طب

و فتح دال مبله بدی و فضا و اوالف لغاری پیش گویند گوشت وی بطبع گرانی تر و متونی
 اعضا و مزایده باد و صفرا و در عرف اطلاق این اسم بر این خشن شایع گردید و گوشت را
 بهتر از ماده میدانند قیطیک طبرسم و یا بهرچول و فضا و نون و فتح دال هندی و سکون کا
 اسم ضعیف است مین سهل ففتح نیم و سکون یا رتختانی و نون و فتح یا فارسی و فضا و
 سکون لام مد ن سهل عوض یا رتختانی و دال محله نیز آمد تلخ و گرم و زنج و خشک است و معنی وافع
 قضا و بلغم و جذام و اما اس اعضا و ففتح شکم و شکمی هفت دات و با گوشت و امیل و شورشی که نیم
 و یا رتختانی چول و کسرتا و فو قانی و با و سکون یا رتختانی گرم و خشک و مفرح دل و شسته
 طعام و حالب شکم و قاتل گرم و عقل منی و دانان دفع سرفه و غثیان و فساد باد و بلغم
 اسم طبع است قیطیک یا شکلی که نیم و یا بهرچول و فضا و نون و فتح دال محله هندی و با و سکون
 و الف و کسرین محله و سکون یا رتختانی و فضا و نون و کسه کاف فارسی
 و سکون یا رتختانی قسه از دو دیه است میو و شش که با ففتح نیم و
 یا رتختانی و سکون و او و را و جمله و کسرین و میو و ففتح کاف و فضا و اوالف هم
 و خنی است که بر شاخ او مثل تاج طاس باشد شیرین بود و ترش و سبک و صفرا و
 باد و بلغم و حرارت دفع نماید و حالب سهل است میو و رتختانی نیم و نیم و با و سکون
 و را و جمله و ففتح نیم و فضا و نون و ففتح کاف فارسی و فتح آن و سکون هم را و را و
 لفظ مذکور ساق طاس است و چون ساق وی مشابهت بساق طاس دارد و
 باین اسم می گشتند میو و رتختانی و سکون دال و باید این هر دو و را و را و
 و غره شیرین دارند و حواس خسته و قوی بدنی را استوار گردانند و می بفرایند و شسته
 را قایده و نه و زنان را شیرزاده کنند و کف را بگیرند و غلبه و غلبه با و را و را و

ماتم غنچه بود و گوشت را شش
 از آن در بعضی جایی گفتند
 که این دست عطا بکار کرده
 که این دست عطا بکار کرده
 که این دست عطا بکار کرده
 که این دست عطا بکار کرده

کدام است و در این
 کدام است و در این
 کدام است و در این
 کدام است و در این

از کلاه و زین و کلاه
از باد شاهان و غل از دزدان
از باد و از مردم و دزدان
از باد و از مردم و دزدان

احسان بکنند زشت نزاری
منست که هر چه بگویم شود
از دست بگذرد و نه دهم بداند
یکی خورد که در فکر است که نیست از
شخصه زایل شود و باد و شد و هم شود که
عناد کسی را در دل خود نمک نشاند
بیشتر در فکر است که او را بکنند
نوعی که در فکر است که او را بکنند
خوانان بدنه باشد که او را قدرت آن
باشد بر ترن حضرت که از دل علی
دست و بهتر ترن حضرت که از دل علی

را نفع دهد و بپنجه را ضرر نماید و درین زمان بسیار کم یاب است میسرافتخیم و سکون با
فتح نون و الف طایر است معروفیه رنگ سرعت زبان انسان یاد بگیرد و آنکه
از طرف بنگالای آید از بهترین اقسام است باب النون فصل الالف نامی
فتح نون و الف و کسر لام و سکون یا تختانی و ناری بعضی لام را در جمله نیر آمده و روید
است بر روی زمین قناده میباشد بر گران بکنوع مشابهت بیرگ ملی دارد و بعض
کتب هندی ناری جدا نوشته اند و مزاج آن گرم نوشته اند محل ریح سرد و بک و دویل
و دفع تلخه است و باد را احداث کند و نیز نامی شمشانهای گندم و جو است که میانه کاوان
و خوشه بروی باشد ماریل بفتح نون و الف و در او هله فتح یا تختانی و سکون لام و
مشابه بر ترن تاز کچو است و ترش مدوایل بطولانی بر پوست بیرون او موهای بار
بود و در وزن نیم طیل تا یک طیل کم و زیاد از آن سرد است و شواریضم منقی یک شانه
و عاقل شکم بهی و متوی اعضا و دافع ضا و باد و صفرا و خون و سوزش اعضا و تابی
بنازگی از فرمی آید سرد و بک متوی دل و شته طعام و مولدنی و چون یکد و وز
که از در اسکار و فرج و تقویت زیاده از خمر شود و ترش در اندامی نکلون مثل شیر بود
گویند بسیار لذت و لذت آن سخت و صلب و دمی افزاید و باد و انگیز و دافع ضا و صفرا
بطناس گوید اگر خوشه پوست بیرون جوز هندی فیکله ساخته و میان قومی چون چراغ
بر افزون جواب بر آنها غلبه کند نارنگی بفتح نون و الف و فتح را و هله و تختانی و کسر
کاف فای و سکون یا تختانی و ناز ملک نیز آمده است عوض یا تختانی کاف فای
بعضی نوشته اند که نایج است لیکن نارنج خیزی دیگر است و این مخصوص هند است
خواص کمتر از کولا و گندره است و ترشی زیاده دارد ناگ که بفتح نون و الف و

چون که از جان و جان
چون که از جان و جان
چون که از جان و جان
چون که از جان و جان
چون که از جان و جان
چون که از جان و جان
چون که از جان و جان
چون که از جان و جان

از باد و از مردم و دزدان
از باد و از مردم و دزدان
از باد و از مردم و دزدان
از باد و از مردم و دزدان

است و در آن نایب
است و در آن نایب
است و در آن نایب
است و در آن نایب

فاری و کسر کاف ثانی و یاء تختانی و فتح سین جمله سکون را در جمله دانند ایست کوچک از
 کباب صغیری فزاید به باریک طویل دارد که قمع اوست و او سرخ رنگ بود گرم و خشک است
 و بکثرت گوارنده ماده خام و دافع بوی عرق و جذام و جو شیدگی و فساد بلغم و صفراء و زهر اسه
 نادرشک است ناگه دل و نون و الف و فتح کاف فاری و دال جمله سکون و او
 نون ثانی دافع و مایسل و ثور و فساد زهر عکبوت و مار است بعر بی طبعون نوشته اند
 و بفاری مار چوبه گویند ناگه منی بفتح نون و الف سکون کاف فاری و فتح دال جمله
 سکون بیم و کسر نون و سکون یاء تختانی چوبی است مشابه به مار لند یا این اسم گشتی نیمه
 و حلقه مثل مار دارد و چهره بعینه مثل چهره مار تلخ مسمن بن و متعوی آن و بکثرت دافع صفراء
 و بلغم و سوزاک ثور و انشک و زهر و قاضی صاحب بن بنود نوشته که ناگه منی از بان
 سنسکت اسم ناگه دل است و نیز نوشته که ناگه کند یا بفتح نون و سکون الف کاف
 فاری و فتح کاف فاری ثانی و خفاء نون و فتح دال جمله فحشاء و الف ثانی بوی مار دارد
 اسم وی است و نیا بر تشبیه بر گهای وی بیا چو یکت فی نیز گویند والله اعلم نا و می بفتح نون
 و الف و فتح دال جمله کسر بنمره و سکون یاء تختانی اسم جاسن دریای است و در جاسن کور شد
 ناگر موتوبه بفتح نون و الف و فتح کاف فاری و سکون را در جمله سم موده است ناگه بلا فتح
 نون و الف و سکون کاف فاری و فتح با موحده و فتح لام و سکون الف شیرین و ترش
 زخمت بود گرم و دیر پزیم باشد خارش و بی و ریشها و علامت های صفرا و رفع نماید
 ناگه بفتح نون و الف سکون کاف فاری اسم اسرب است در خواص موافق بود قاضی
 باد و بلغم و بواسیر را دفع نماید چون در نقره اندازند نقره را پاک از داید که خوب پاک دهد و
 کشته بخورند و اگر نه خلل پدید آورد تا می بفتح نون و الف بنمره و بعضی آخر یاء تختانی نیز خفا

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

۲۱۰
کنند سجده و اذیغال که حکمای
پیشین نموده اند نیست که تعذیل اخلاق
خلل کرده و از اعراف و فضیلت و شریعت
و خوف کثیر و غم فراوان و از شریعت
بالای مقام رفقا و کرامت
آب بپوشانند و چون شش ساله شود و بپای
و معلوم از برای تعیین کنند نام و حجابات
و اذیغال او را درست سازد و در حکام
و از ذرایع اخلاق

اعطای مریض به دار و در منزل
تعمیل مریض به دار و در منزل
تعمیل مریض به دار و در منزل

[illegible]

و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن

بارد و در قسمین راجع بنویسند گویند و خواص لیو در کتب یونانی تفصیل مرقوم است
 نیل بکسرون و سکون یا تختانی و لام در هند کثیر الوجود است و مشهور است اندک تلخ
 گرم و طبعین و دافع در سپرز و سرخ بار و فساد بلغم و با و استقا و قوی سوی و لیکن بیان
 و سرگشته کرد و در ورق او خضاب میکند و درین امر بعدل است و بختن خضاب
 از ورق او بعضی را از بهته نزل لغ می کند و بعضی را ضرر چون استعمال او سبب و دت
 شود و قنصل باید افزود و خصوصاً در فصل و شهر یار و نیل بکسرون و سکون یا تختانی و لام
 و سکون سیم و زبان سنگت نیل من گویند بکسرون و سکون یا تختانی و لام و تلخ
 سیم و سکون نون هر دو اسم یا قوت یکو است شیرین و زخمت است و مطابق
 یا قوت سرخ نیل اسپند بکسرون و سکون یا تختانی و لام و کسر نمره و سکون
 سین مهله و تلخ یا فارسی و فغان و نون و دال مهله خواص در ابراجا نذ کوشید شب
 بکسرون و سکون یا تختانی و با و موحده درخت عظیم است و معروف در بلاد هند و
 اهل هند با اعتقاد وافر بر د دارند و چهار قسم نوشته اند و در خواص بیستم زخمت و تلخ و تر
 و سرد بود و بعضی گرم و خشک و بعضی معتدل نوشته اند سرخ از سرخ لغضم دافع صفو و با و لغضم
 بود و جمیع امراض بادی و بلغمی و خونی و صفرا و یران فسخ بخشد حتی جذام و برص را قوی هم شود
 و جرب نافع بافته و متعارف بجای با و موحده سیم است حکیم علی بن شرح قانون نوشته
 اهل هند علاج قروح عسل لاندال و نواصیر ردیه ازین میکند و طریقی استعمال متعدد است
 گاهی استعمال برگبار تازه او میکنند و گاهی برگ خشک آن ساید استعمال مینمایند
 گاهی استعمال حصاره او میکنند گاهی حصاره برگ شاخ تازه و نرم و گاهی از لحا بان
 و گاهی از قشر آن حکیم مذکور نوشته است که گاهی آتش کرده می آید برگ خشک آن میخورد

و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن

و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن

چنانچه گفت اگر دل
 نرسد نباشد در دست
 زنده ملک فرزند بیکر
 و سپاه و از بیکر
 جال و دل تیر نباشد
 با به دل کات لاف
 منافع بسخان برسد

با نور غیر مطافه دولت کرده بشود و در عصاره برگ سبز آن اگر یافته شود و الا در میان آب
 اینخته در میان ناصوره و قروح خفته بر کنند پس سیر و غفوفه و لحم فاسد و میر و یا بزرگوش
 صالح را و در اندک مان شفا حاصل می آید باذن اله اما مقدار نوره پس ربع و نصف
 آن بنابر حدس صنایع و نیز حکیم علی گفته که دیده ام من از اثر این که فوق است
 فواید مرا هم کبار و نیز را هم برگ سبز او اگر م ساخته بر شور و او را می بندد بعضی را
 واده مغیر می سازد و بعضی را تحلیل میدهد و گاهی برگ ساییده گرم ساخته برای فواید
 مذکور استعمال کرده می آید در انفجار قوی میگردد و نیز برگ نیم را در آب جوشانیده بخار
 آن با ورام سید نه تحلیل او را می نماید و گاهی همراه او برگ سبها او را جوشانیده استعمال
 و تحلیل قوی میگردد و چون ماده بسیار گرم بود عوض سبها او برگ عنب الثعلب نماید و از آب
 جوشانیده برگ نیم ثبورا شستن سبب تحلیل آن و رفع حمیت می آید و است و با
 عدم مضرت است بخلاف آنکه اگر از آب صرف بشود و مخصوص از سرد بگرانگ شود در
 غایت حده و گرمی باشد نیلوب بکبر نون و سکون یا بر تخانی و فم و فم و فم و فم و فم
 موحده اسم سارس است نیل گا و بکبر نون و سکون یا بر تخانی و فم و فم و فم و فم و فم
 فارسی و الف و او گا و صحر است شکلش در میان استرواسپشت و می چوبیم
 و شیرین بود و می بفراید و کف و تلخه پیدا آر دین جوت لفتح نون و سکون یا بر تخانی
 و نون و فم و فم و سکون و او و تا فوقانی اسم فارسی مایه ان است نیل کنشی بکبر نون
 و سکون یا بر تخانی و فم و فم و کاف سکون نون و تا فوقانی هندی و فم و فم و سکون
 یا بر تخانی اسم نهان خور دهند است برگ خشن دارد متوسط در خوردی و بزرگی و
 خنج نیلی رنگش گل نیلگون نیز دارد و نهال مگو است که در باغها بود و گل او را گل نیل کنشی

وقت ترا خضر رسد ناخن
 بندان کردن و بهر دست
 خابیدن و آواز زدن گشتان
 بست خود بر آوردن دست
 در می را به بان اکل خشن
 و نیزش و از گون خشن
 و بهر طریقه استادن و نشستن
 و با خب بودن و بول بپاک
 و بعضا حاجت بخت قبل
 ۲۱۳۳
 نشستن و دست بگل
 شکار و نشسته بشن و نشستن
 بانه در و شاه نلکته کردن
 ریش و سر و چکل غلام نشستن
 غده بخت تار و شام افش و فم
 کوتاه و گاه در فم نشستن و فم
 بایشانی سواد و فم نشستن
 و مغرب و چپ است نشستن و فم
 دیدن روی او در دهان و فم

مملکت بسیار و گردان
 عیسان و شمار نیان می آید
 از آنش کاغذ و فم نشستن
 صدق و دادن و باطارت
 بدون از گشتن و باطارت
 مملکت از گشتن و باطارت

[illegible]

از غذا و قوت روح در
عناد یافت آرزو از استخوان
یک عمر از عمل زیبا برست ایوان
مقصود آسان و نگار داشتن آن
و شوارست غلکه که دیر می بزند
پادروای نماید از دهانت خالی نیست
پادروای خن است یا صاحب از دست
چرا دم بنزد زبون در غیبت بی کار
کالائی که قدر آن فروخته دراز
جای منت باشد یا خانه کی ماند
۲۱۳۲
از سود در دنیا باز نمودن
از سود و شرف زاده به نیا فرود
و بیو حجب قصد قصد کردن و
سبلی خوردن باعث نقصان
جان است و توکل حکماست که شست
اسما بر زمین نباید سپید و بکشد
عمل نباید کرد به کمال طعن
از آدم به قیاض و انقضای هر
و عین خود را بنیاد و بن
نه چون

وینفست غم ان و د عالمی
از سخنان نوبت بل به چنان
آنکه مال ندارد آبرو ندارد
فاکده فروزند ساقشست
نماد و رفتنهای چشم ندارد

و خفاء نون و فتح کاف و الف و سکون را در جمله دخترش اکثر بقدر قاست انسان بود
 تا دو قاست انسان و زیاده از آن دیده اند و برگشت نوک در خوش و بطور شکنده و
 رگها بسیار دارد و گلش کوچک نشد زنگش قطع او سرخ زنگ مالیدن بر کاف بر قوا با
 شفا و لیکن حدت دارد و سوزش پیدا آید و سبک دفع باد و نفخ و صفرا و پو
 استخوان شکنند کنه بی بسیار است و در جوار نیز گویند ماهی نفخ مار و الف و کسر
 تا، خوفانی و خفاء و سکون یا، تختانی گوشتش شیرین بنگام هضم یا لون بسیار و الف
 و نفخ لام و سکون و او نون جبیر شاد است و آنه ایست بسیار کوچک از تخم یا، انگور
 لیکن از و گنده و سرخ زنگ یا، باغبان آید و بی و مقوی بدن و دفع خواق و باد و نفخ
 و انتشار و فساد خون است **فصل الباء الموحده** بیل نفخ مار و باد موحده
 و سکون لام یا، اهل است **فصل الباء الفارسی** چسبیده باضم یا، فارسی
 و او غنی و کاف و خفاء و الف اسم بیه است **فصل الحیم** بیل سیر یا، شدیم
 و سکون لام اسم لکج است و صاحب بدن بود قسمی از نیش نوشته و آن به علم **فصل**
الدال بندی بدجور یا، فتح یا، سکون و ال بندی و ضمیم و سکون و او در جمله
 و الف اسم یا، سنگبار است **فصل الراء** الالهه یا، سنگبار یا، فتح یا، سکون و او در
 و کسیر یا، فتح کاف فارسی و خفاء و الف و او در جمله اسم یا، سنگبار است هر سر یا، ضم
 یا، سکون را، جمله و ضم یا، ثانی و او در جمله و ضم و الف اسم نهال خورد است گل سفید
 بسیار کوچک است و قسمی است ازین بر نه سیر یا، قسم اول سرد است و گران و
 بول و دفع فساد و نفخ و باد و ضم و ضم گرم است و سبک دفع پریم و شکننده سنگ شانه
 و دفع دشواری بول و تب هر سر یا، بیل کسیر یا، فتح را، جمله و ضم سینه شکسته ده و فتح

و منتهی سخن
و هر گز کسی نبوده و آن را به او نگوید
و از حدیث نبوی و آن را به او نگوید
و از آن سوال کرد و گفت اول
مردم غیب نیست دوم
و از آنجا که اینان باید بودیم
و از آنجا که چنین باشد حکمت اینان
باید دانست حاجت نوشته و آن
نموده تا او را سه روز بماند
و از این جهت و گفت خوشی
مان بود که به شما نگوید
۲۱۵
و از این جهت و گفت خوشی
مان بود که به شما نگوید
۲۱۵
و از این جهت و گفت خوشی
مان بود که به شما نگوید
۲۱۵

تا این بن دو
 و کفایت کنم ای پسر آدم چو
 با آنکه تو بهر دو عالم
 با کسی که از تو سخن کند
 خیانت کند و دشمن
 از هر که در حق تو ظلم کند
 و فکری کن در حق

و عیسیٰ
شکر و در وقت زیارت شما
تا خوش گزارد زندگانی شما
و دیگر کار خود و دیگر کار
ان را خود و از یکدیگر قابل آید
است و تربیت و دستان و
فلاسفان خود بکنید و بیاید
تربیت اطفال بکنید و بیاید
مجت و دود و یکدیگر بکنید
بیکدیگر هر گاه از آن غیری باشد
۲۱۹
و اجتناب کنید از پسران ساده
که ایشان خوار میکنند و پاره
می سازند و پاره را در شرف فضیلت
راضی بکنند و محبت را بپسند
از روی حق بعزل آورید و حساب
بمحاسبات بیاورید و حساب
و از جر وعتاب بکنید که را
بفصل که مانند آن

فوتیه مصر وقت دار
است بشناس خندارا
چونکه الامانوده از انجا
نخستین است
لازم نیست افلاطون
علی غنیده

و بعد از آن که بگوید
 غایت شکر و سپاس
 از غلبه سرور و حاجت
 رسیدن از چو دانه
 که در دایره حادث شود
 و بعد از آن تقدیر باشد

بطعم ترش و قابض و تیز و گرم و دافع فساد باد و بلغم و رافع امراض لگو چون خاق خند
 و مانند آن و ثمرش قابض و گران و دافع فساد باد و بلغم لگو که بکاف و یاختانی و
 سکون کاف فارسی و میم فتح کاف و سکون نون و نادره و قانی نندی و فتح کاف و
 یعنی دو خار با هم پیوسته نمی از سیر باغی است بطعم تلخ و سرد و خشک و دافع فساد
 و بلغم و دیگر اقسام سیر چون کرکند و هستکول و خواص آنها در باب موصد و مفصل و
 در باب کاف و با هوز مجله مذکور شد یک بهوشن یعنی یاختانی و سکون کاف
 فارسی و ضم باد موصد و خفا و سکون واد و فتح شین مجید و سکون نون یعنی زو یک
 است چون دیگر جودش ضرورت بدین اسم موصد شده و با مجله اسم واپه است
 در باب ثل نندی مذکور شد یک گنگ یعنی یاختانی و کسر کاف فارسی شده و
 فتح یاختانی ثانی و سکون الف و خفا نون و سکون کاف فارسی یعنی بزیک
 است و از آنکه وجود یک محتاج بدان تخیل کل مجرور است بدین اسم موصد شده و
 در باب این فصل است مفصل مذکور شد فصل اللام یا کاس یعنی یاختانی و
 سکون لام و فتح کاف الف و سین و میم یعنی است از سب که با تخیل اشتباه دارد و در گش و از
 و نهانش نمی باشد و خواهش در بابا موصد و نیت مذکور شد فصل المیم یا جمل یعنی
 یاختانی و سکون میم و فتح نون و الف و فتح جیم و سکون لام یعنی آب و یا جمن چ
 یسا اسم در یای جمن است و جمل اب را گویند و در یای جمن نه نیست از کلان ترین
 آنهاست و میبش کوبی است از کوهستان شمال که همیشه بران برف باد و پر بسته سیند
 پر برف باشد و قومی را منطون انکه وی کوه برف است و کوه مذکور بزبان منکرت
 بر حلال و حال اشتباه دارد و با جمل یعنی کوه برف است و حال یعنی جای برف هم

که بلاستلاست
 آن باز بدی کردار
 اگر چه آن
 باشد و توبه از جن حکیم
 نظر نمون بلکه باطل باشد
 که با جمل باشد
 در عالم نه ترا فایده خود
 پیش خصلت استخوان
 حلت با جمل
 حلت با جمل
 ۲۲۱

بکازد و گوئی بیامد پیچیدن اگر
 از گت دلت با بی ان لوت
 زود بود و دلت و با مانده که اگر
 از وی را که فریاد کنند و بشنوی
 در با نهایی گوید از ان روز لال
 گویند و کوب با جمل و چشمها
 یک شند و صفت در خاک
 و سیده که منده که در نه و کا
 باش که در مکافه خواست

و بعد از آن که بگوید
 غایت شکر و سپاس
 از غلبه سرور و حاجت
 رسیدن از چو دانه
 که در دایره حادث شود
 و بعد از آن تقدیر باشد

شادمانی علمها / سبکبازان / فلسفه / دیلم / نوروز / انجمن / دوزخ / انجمن

بالکسر بان مذکور برف را گویند و اصل یعنی عدم حرکت که در اوله دران زمان حجاب
 از مکان است و پوشیده نیست که اسم اول مساعد اول و نام ثانی مود ثانی است و کلام
 آب نه بر مذکور موافق با همین مرضی و مولد قلیلی از صغر او بخش حراره غریزی و مصلح فایقه
 و دافع فساد باد و لغیم و خفی نماید که آب دریا گنگ است افعال منطوره به مراتب قوتیر از آب
 است چه اطباء هند آب شسته دریا که بفتح شین مجیده و تا غرقانی و دال جمله شده
 و نعم را بر محله و سکون و او است در خواص مذکور بعد آب دریا می گنگ شسته اند و بعد
 آن سر جو را که بفتح سین مجمله و سکون را بر محله و نعم و سکون و او است و بعد آن آب یا
 جمن را و شک نیست که در دریا می گنگ اکثر خوسها که در کتب یونانیان در اوصاف
 انهار منطوره است یافته میشود و بودن آبهای فرخنده مولده صغر و قلیله خلاف
 قیاس بلکه خلاف واقع بنظر درمی آید لکن باطنی باشد و الله اعلم فصل العاویو کم و
 یو گیا انهم باو تختانی و سکون و او مجهول کسر کاف فاکر و سکون هم در نقطه ثانی عوضیم
 یا تختانی مجهول و الف آمده در دو بر دایره و در دو بر دایره یعنی لغت الدم که از سر
 جسم سر و ثانی معین بر جل و دیگر خواص و در باب انجمه باب حده مذکور شد یو یک
 بفتح یا و تختانی و دوا و الف و فتح سین مجمله و سکون کاف اسم جواسا و یا است و در گفته خود
 مذکور شد یو گفتنگ بفتح یا و تختانی و سکون و او فتح کاف و سکون نون و فتح نون و فتح
 هندی و سکون کاف ثانی یعنی خارج است و از آنکه در جزا بیشتر روید و کسر نشن و
 خرابی وی است گویا حد و نش در حق وی بمنزله خار است بدین اسم موسوم شده و با جمله
 ام پیت پاپرا است و خواصش در باب موحده فارسی مذکور شد و صاحبین بود و را
 مفع و سکون و افزاینده می نر زشته و الله اعلم یوانی بفتح یا و تختانی و دوا و الف کسر نون و سکون

کسب و وقت ادب / سبکبازان / در غیر دقتش / کی از وی غمید / بنامش / که گوی / نیست / عفت او از بخت ساز

من تصنیف / حکمت / باطل / من تصنیف / حکمت / باطل / من تصنیف / حکمت / باطل

[illegible]

و باین نفی فرق کرده پیش از ذکر از آن گفتگو
که بول عادی میشود آن عضو
بناقوی و اصلیت و عضو دیگر غضنفت
دارند و اکثر اوقات معالجه فیصله عضو
فی غایب که متصل است و نیز بر جراحت
بهر اعم و نیز آن میکند بعضی سرد
عضو در قوت و ضعف و اصالت
مساوی میدارد و در اینجا بول از آن
بر دو عضو یکسان میشود و از طریق

۲۲۴
عضو زمان جنس می آرد
و عضو مردان نمی می ریزد و بطور
مردان جامع می کنند مثل زنان
میست کرد و حیثیت و طب اوقات
مثل یکسانند و در عمل نیز تفاوتی
فاصله صاحب قلم که حضرت جداید
مردم در این باب حکایت نقل کرده اند
که قصبی از جمله قضا که در این علوم فاضل
و شریف است و صفت بود

میکند و باین صفت
مردان با زمان آن دردمند

سبک و افغ باد و صفوات و آنکه از بویگ و آلودگی می شود و در واقع فساد و بویگ و
 صفرا و رافع شکلی و سوزش اعضا غشی و وسواس آنکه از کتبی تیار گردد و افغ با گو له و بویگ و
 و بویگ و سنگ کرده و شانه و ثلوی که عبارت از دردی است که از شایخه دو تا قضیب به مقدار
 پرتوئی که مراد از عکس مذکور است و معده برده که با فراط مسجی میسر است و در بیان می شود
 و صیفی سینه و آنکه از ترب شک می باشد و افغ فساد بویگ و صفرا و تبی صلیق اسهال سرفه
 خنایره و آنکه از خود موجود گردد و میل بحاره و سبک بطم ضارب بجهت و دافع رکتیت و سرفه
 فساد صفرا و بویگ و آنکه از موته منصفه و سبک و افغ فساد صفرا و تبی صلیق اسهال
 حرارت غریزی و منوح و بالفعل سکن شهوت طعام و سلیج الانحدار و زود و خضم و موافق ضعیف
 دافع سرفه و پیش که عبارت از ابطالان قوت شامه است و پوشیده همانند که دوا مذکور گاهی
 ساده شود و گاهی مدبر بر و عن سیه مزه یا با زیر حاره چون فلفل و با فلفل مانند آن ساده
 سبک مدبر گران است و الله اعلم بحقیقه الحال و تذکره آخر حقه الله علی صلی الله علیه و آله
 خاتمه الطبع الحمد لله که درین ادوات توانان کتابشیر افق و صاحب ادویه مفیده و در کتبیه عینی کتاب
 که گاهی بلا خطه القیم طالع اغنیه به بود و بلکه از غریب عجایب کتبانه حضرت مولف و بیستم
 مخصوص و مصون می ماند و کتابی که پیشتر چند بار طبع در آمده آن نسخه چون از نسخه مدون نقل نشده
 سر سر غلط و از افراط و تفریط معلوم است چنانچه عقیب بر مایه فن از با خطای نسخه روشن و بهر ایستاد
 ان کتاب کو را حکام علم ضایع است که در کتابشیر افق و صاحب ادویه مفیده و در کتبیه عینی کتاب
 خواص الحیر نقل از نسخه خاص حضرت مولف مدون و بیستم راله دیگر و صاحبان جمله خود و بطبع خویش انطباق خود
 و بیستی تمام و کوشش الکلام بقابلینید صحت فرموده و در حقیقت کتابی است که بر سایر کتابها با نظر و زیاده

<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>		<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>ہندو زبدۃ الاخلاق شامل کردہ شد فقط تاریخ پانزدہم شعبان المعظم ۱۲۲۶</p>		<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>باختتام رسید</p>		<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>قطعة تاریخ طبع از سخن سنج بمیل خواجہ غلام حسین صاحب دل تخلص</p>		<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>زبانش میبد ہدا سحر عیسے</p>	<p>حکیم حادق کامل طریقت</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>زہی محمود خاں صاحب شفقہ</p>	<p>کدامی آنکہ یعنی کامل الفن</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>کن بنی خاندانی وفد ہے</p>	<p>خوشا در مطبع خود طبع کردند</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>برستم مصرعی ادب سینے</p>	<p>پنی تاریخ او چون فکر کردم</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>نوید از طبع تالیف شریف</p>	<p>مریضان جہاز ادا دیدل</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>قطعة تاریخ من نتائج طبع معنی پرور سخن گستر مرزا قراقرم علی گنجی مالک</p>		<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>انتقاعی بخاص و عام رساند</p>	<p>طبع گردید این کتاب تشریف</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>حرف مشکوک هیچ جاسمی ماند</p>	<p>انقدر سعی شد تصحیش</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>صحت امین فرسخہ باید خواند</p>	<p>سال طبعش از روی طبع سلیم</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>قطعة تاریخ ریختہ کلام مرزا یوسف حلیخان عزیز المناطیط سراج الشرف السلطان الذاکر</p>		<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>جن کی قوت سی قوی تن بہین ضعیف</p>	<p>خان ذی تربہ بناب محمود</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>دونو بہائی کی طبیعت ہی لطیف</p>	<p>مر تاضی خان بہین برادر آنے</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>بہہ کچھ اچھی نہیں انکی تشریف</p>	<p>ایک بقراط ہی اور ایک سقراط</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>اون سی ہی انکی نہوت تہ تصنیف</p>	<p>وہ بھی ہوتی اگر اس عہد میں تو</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>پہر طبیب ایسی کہ اہل تصنیف</p>	<p>بین طبیب اور حکیم کامل</p>	<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	
<p>برای نصیحت پانچین</p>		<p>ایک نسخہ میں لکھا ہے کہ میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا ہے</p>	

صفت	سطر	غلط	صحیح	صفت	سطر	غلط	صحیح
۴	۱۶	گوناگونان	گوناگون	۳	۱۷	گوناگونان	گوناگون
۸	۳	شش	شش	۴	۱۸	شش	شش
۹	۱۱	دگرگون	دگرگون	۵	۱۹	دگرگون	دگرگون
۱۰	۳	بجهت	بجهت	۱۳	۲۰	بجهت	بجهت
۱۱	۵	بنیانید	بنیانید	۱۴	۲۱	بنیانید	بنیانید
۱۲	۶	نمود	نمود	۱۵	۲۲	نمود	نمود
۱۳	۱۴	بنه	بنه	۱۶	۲۳	بنه	بنه
۱۴	۱	دامل	دامل	۱۷	۲۴	دامل	دامل
۱۵	۳	پکیده	پکیده	۱۸	۲۵	پکیده	پکیده
۱۶	۹	سرایان	سرایان	۱۹	۲۶	سرایان	سرایان
۱۷	۱۰	اسیر	اسیر	۲۰	۲۷	اسیر	اسیر
۱۸	۱۴	محیل	محیل	۲۱	۲۸	محیل	محیل
۱۹	۳	شانه	شانه	۲۲	۲۹	شانه	شانه
۲۰	۹	خیمه	خیمه	۲۳	۳۰	خیمه	خیمه
۲۱	۲	طشانی	طشانی	۲۴	۳۱	طشانی	طشانی
۲۲	۱۱	الت	الت	۲۵	۳۲	الت	الت
۲۳	۱۵	ندیت	ندیت	۲۶	۳۳	ندیت	ندیت
۲۴	۲	چاگیر	چاگیر	۲۷	۳۴	چاگیر	چاگیر
۲۵	۱	کناردار	کناردار	۲۸	۳۵	کناردار	کناردار
۲۶	۹	انگوده	انگوده	۲۹	۳۶	انگوده	انگوده
۲۷	۱	اندرانی	اندرانی	۳۰	۳۷	اندرانی	اندرانی
۲۸	۵	خوابها	خوابها	۳۱	۳۸	خوابها	خوابها
۲۹	۱	غسل	غسل	۳۲	۳۹	غسل	غسل
۳۰	۲	غسل	غسل	۳۳	۴۰	غسل	غسل
۳۱	۳	ماستوار	ماستوار	۳۴	۴۱	ماستوار	ماستوار
۳۲	۱۵	کسر	کسر	۳۵	۴۲	کسر	کسر
۳۳	۱۸	بها	بها	۳۶	۴۳	بها	بها
۳۴	۱	دومه	دومه	۳۷	۴۴	دومه	دومه
۳۵	۱۲	سکون	سکون	۳۸	۴۵	سکون	سکون
۳۶	۱۳	رزدی	رزدی	۳۹	۴۶	رزدی	رزدی
۳۷	۱۳	باریک	باریک	۴۰	۴۷	باریک	باریک
۳۸	۲	گشت	گشت	۴۱	۴۸	گشت	گشت
۳۹	۱۳	الغین	الغین	۴۲	۴۹	الغین	الغین
۴۰	۱۳	الغین	الغین	۴۳	۵۰	الغین	الغین

